தமிழரசு

16-9-1984 75 காசு

திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2015

ரக்தாக்ஷி - ஆவணி 31

பேரறிஞர்
அண்ணா
பவள விழா
சிறப்பிதழ்

எழுத்தாளர் அண்ணா

பேச்சாளர் அண்ணா

முதலமைச்சர் அண்ணா

நேசம் மிகுந்த அண்ணா

அண்ணாவை அறிஞர் அண்ணா என்று சொல்லக் காரணம் அவரது அறிவின் திறம்தான். அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் எந்தத் தமிழனுடைய உரிமையையும் அவர் புறக்கணிக்கவில்லை. அதனாலேயே தமிழர் சமுதாயத்தினுடைய அன்பை இதுவரை யாரும் பெற்றிராத அளவுக்கு அண்ணா பெற்றிருக்கிறார் என்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாக இருக்கிறது.

நாட்டில் எல்லாக் கட்சியாருடனும் எல்லா மக்களுடனும் மிக்க அன்புக்குரியவராகவும் நேசமாகவும் இருந்து வந்தார். அண்ணாவின் குணம் மிக தாட்சண்ய சுபாவமுடையது. யாரையும் கடிந்து பேசமாட்டார். தன்னால் முடியாத காரியமாய் இருந்தாலும் முடியாது என்று சொல்லத் தயங்குவார்.

—தந்தை பெரியார்

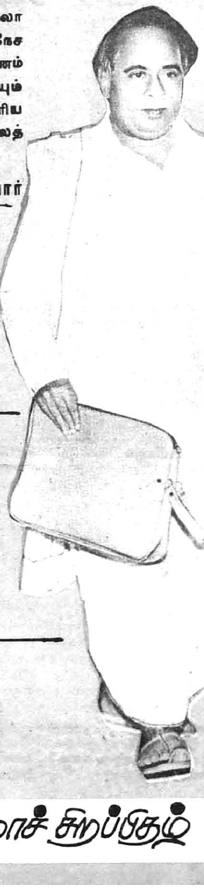

மக்களைக் கவர்ந்த தலைவர்

அண்ணாதுரையைப் பின்பற்றியவர்கள் அவ்வரைப் பின்பற்றியதுமட்டுமின்றி, அவரை நேசித்தனர். மக்களின் அன்பைக் கவருகிற இத்திறனே தலைவர்களை உண்டாக்குகிறது.

—மூதறிஞர் இராஜாஜி

பண்பாடு மிகுந்தவர்

மாண்புமிக்க உயர்திரு சி. என். அண்ணாதுரை அவர்கள் கல்வியறிவில் அதியுயர்வும், பேனாவின் வல்லமையில் அரிய திறனும், நாவன்மையில் இனிய பெருஞ்சிறப்பும் படைத்திருப்பதோடு குணவொழுக்கப் பண்பாட்டிலும் அருமைமிக்க மேம்பாட்டைப் பெற்றவராய் விளங்கி நிற்கின்றார்.

—காயிதேமில்லத் இஸ்மாயில் சாகிப்.

தமிழரசு

மலர் : 15 இதழ் : 6

16-9-1984

திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2015

ரக்தாக்ஷி - ஆவணி 31

பேரறிஞர் அண்ணா பவள விழாச் சிறப்பிதழ்

பேரறிஞர் அண்ணா கண்ட அன்புத்தத்துவம்

மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர்

நம்முடைய வாழ்வில் நாம் கண்ட தனிப் பெருந்தலைவர், மனித சமுதாயத்தின் ஒப்புயர்வற்ற வழிகாட்டி, நற்பண்புகளைக் காவல் செய்யும் 'காவல்காரர்' அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் என்று கூறும்போதே என் அகமும் புறமும் மலர்கின்றன.

அமரர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தாம் வகுத்த இலக்கணங்களுக்குத் தாமே இலக்கியமாக வாழ்ந்து காட்டினார்கள்.

அண்ணா அவர்களால் அப்படி நடந்து காட்ட முடிந்தது எதனால்? அவருடைய அகமும் புறமும் ஒன்றுபோல் ஒரு பாதையில், ஒரே குறிக்கோளை நோக்கிச் செயற்பட்டதே அதற்குக் காரணம்.

அவ்வாறு அகமும் புறமும் ஒன்றுபட்டு இயங்கப் பகுத்தறியும் ஆற்றலைப் பயன்படுத்த வேண்டும். ஆனால் அதைப் பயன்படுத்தத் தவறுவதனாலேயே மக்களிடையே மாறுபட்ட தன்மைகள் இடம் பெறுகின்றன.

ஓர் இடத்திலிருந்து மற்றோர் இடத்திற்கு நாம் போகவேண்டும் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அப்படிப் போவதற்கு ஏற்ற பாதை வேண்டுமல்லவா?

பாதையே இல்லாத பகுதியில் அடியெடுத்து வைத்து, அல்லற்பட்டு நடந்து மற்ற இடத்தை அடையவும் கூடும்.

ஏன், மலைமேலே ஏறி இறங்கிப் போகலாம்!

காட்டு வெளிகளில் குறுக்கும் நெடுக்குமாய் நடந்து செல்லலாம்!

தண்ணீரில் நீந்தியும் செல்லலாம்! ஆனால் இப்படிப் போய்ச் சேருவதற்கெனத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பாதைகள் ஒழுங்கற்றவைகளாக இருப்பதால், பாதசாரிகளுக்கு அந்தப் பாதைகள் தொல்லைகளையும் இடர்ப்பாடுகளையும் உண்டாக்கும் என்பதில் சநதேகமில்லை.

இந்த நிலையைத் தவிர்க்க எண்ணி, பாதையே இல்லா திருந்த இடத்தில், ஓர் ஒழுங்கான பாதையை உருவாக்கி, ''இந்த வழியாகப் போனால் அங்கே போய்ச் சேரலாம்'' என்பதையும் குறிப்பிட்டுப் பாதசாரிகளுக்கு உதவி செய்யும் வகையில் ஒரு வசதி ஏற்படுத்தித் தரப்படுமானால் அதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மறுப்பார்களா?

தேவையை உணர்ந்து அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு, இடையில் குறுக்கிட்டு, ''நமது முன்னோர் இந்தப் பாதையில் தான் சென்றார்களா? நாம் ஏன் செல்லவேண்டும்?'' என்று கேட்பார்களேயானால் அது சிந்தித்து விடையிறுக்கப்பட வேண்டிய ஒரு

கேள்வியாகும.

அதேபோல், ''முன்னோரின் பாதையில்லாப் பாதையில்தான் போய்க் கொண்டிருக்க வேண்டுமா? சரியான பாதையில் போகக் கூடாதா?'' என்ற கேள்விக்கும் முறையாக பதிலை அளிக்கவும் நியாயமான முடிவைக் காணவும் நாம் முயலவேண்டும்.

மக்கள் வாழ்வின் தேவைகளைப் பெருக்கவும், உயிர்களைக் காக்கவும் கருதிப் பாதையில் தரிசாகக் கிடக்கும் நிலத்தைத் திருத்திச் செப்பனிட்டுப் பயிர் விளையும் நிலமாக மாற்றினால், ''எங்கள் மூதாதையர் இப்படியெல்லாம் செய்யவில்லை; இந்த நன்செய் நிலத்தின் வழியாகத்தான் போக்குவரத்தை வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இடையே வகுக்கப்பட்ட பாதையில் செல்ல மாட்டோம். பயிர்கள் விளைந்திருந்தாலும், அந்த நிலத்தின் வழியாகப் பயிர்களை மிதித்துப் பாழ்படுத்தி, அந்த வழியாகத்தான் போவோம்'' என்றால் அது நியாயமா என்பதைச்சிந்திக்கத்தானே வேண்டும்!

அந்த இடம் பொது இடம் தான். தன் மனிதர்கள் அனைவருக்கும் சொந்தமான இடம் தான். ஆனால் அந்த இடம் இப்போது தரிசாக இல்லை; பயிர் விளையும் நிலமாக ஆக்கப்பட்டு விட்டது. அந்தப் பயிர்களோ மக்களுக்காக வளர்க்கப்பட்டவை பக்கத்திலோ நேரான பாதை இருக்கிறது. அந்தப் பாதையில் மேடுபள்ளங்கள் இல்லை; போதிய வெளிச்சமும் இருக்கிறது என்றால் அதை விட்டுவிட்டு, விளை நிலத்தைச் சிதைத்துக் கொண்டு செல்வது எப்படி முறையாகும்?

விதவைத் திருமணத்திற்கும், விவாக விலக்கிற்கும், கலப்பு மணத்திற்கும், வாழ்க்கை ஒப்பந்தம் ,பதிவுத் திருமணம் ஆகியவைகளுக்கும் மக்களிடையே ஆதரவு பிறந்ததே, அது எப்படி? இவை யாவும் முன்னோர் பின்பற்றிய நெறிகளா? இல்லையே! அறிவு வளர்ச்சியின் விளைவுகளே யல்லவா?

ஆணும் பெண்ணும் சரிநிகராக வாழும் அடிப்படை உரிமை வழங்கப்பட்டு, ஒருவருக்கு மற்றவர் அடிமையில்லை என்ற உறுதிப்பாடு தரப்பட்டிருக்கிறதே! இதுவும் அறிவு வளர்ச்சியின் பயன்தானே!

இவை யாவும் பழக்கவழக்கத்தால் ஏற்பட்டதென்றாலும், பின்னால் ஏற்பட்ட சட்டமுறைப்படி உருவானவை என்றாலும், இவை அனைத்துமே வாழ்க்கை வசதிக்கு வேண்டிய அடிப்படை உரிமையை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் உரிமைதேவை; மகிழ்ச்சி தேவை; இந்தத் தேவைகளுக்கு அடிப்படை-வளரவும் வாழவும் தடையில்லாமலிருப்பதுதான்.

சமுதாயத்தின் கட்டுப்பாடுகள் ஒவ்வொரு மனிதனுடைய உள்ளத்தின் கட்டுப்பாடுகளாக அமையவேண்டும். புறத்தில் உள்ளது வேறு, அகத்தில் உள்ளது வேறு என்று இருந்தால் எந்தச் சமூகக் கட்டுப்பாடோ, அல்லது சட்டமோ இலட்சியத்தில் வெற்றி காண முடியாது.

ஒரு பாதையை வகுக்க பழக்க வழக்கங்கள்தாம் வழி காண்பிக்கும். அறிவு வளர்ச்சியை ஒட்டிப் புதிய கருத்துக்கள் உருவாகும் போது பழமையில் உள்ள நல்ல கருத்துக்கள் அழிந்து போய் விடாதவாறு பாதுகாக்கப்படவும் வேண்டும்.

தன்னலம் தேவைதான். அது பொது நலமாகப் பரிணமிக்க வேண்டும்.

ஒரு பெண்ணை ஒருவன் விரும்புகிறான் என்றும், அவளோ அவனை விரும்பவில்லை என்றும் வைத்துக் கொள்வோம். அவனுடைய அகம் அவளை நாடுகிறது. ஆனால், புறச் சூழ்நிலையில் அவனால் அவளை அடைய முடியாது

நிலை இருக்குமானால்? புறத்தில் உள்ள நிலைமைக்கேற்பத்தானே அகத்தில் ஆசை அரும்பவேண்டும்! இயலாத ஒன்றை மனம் விரும்பினால் விளைவது ஏமாற்றமாகத்தான் இருக்கும்.

உணவிலும்கூட ஒருவன் எதை எந்த அளவுக்கு உட்கொண்டால் நலம் வருமோ, அவ்வகையில் உட்கொள்வது தானே முறை? இயற்கை அவனுக்கென்று ஒருவித அளவில், தரத்தில் ஆற்றலைக் கொடுத்திருக்கிறது. அவனுடைய உடற்கூறுபாடுகளுக்கு ஏற்றாற்போல் அவன் வாழ்வை அமைத்துக் கொள்ளாமல் மாறுபட்டால் ஏற்படுவது அழிவைத் தவிர வேறெதுவாக இருக்க முடியும்?

இதில், தான் மட்டுமா அழிகின்றான்? தன்னுடைய எண்ணம் செயல் இவைகளால் எங்கெல்லாம், யார் யார் எல்லாம் தாக்கப்படுகிறார்களோ அங்கெல்லாம் அவர்களுக்கெல்லாம் அழிவுண்டாக்கி விடுகிறான்.

இதனால்தான் அகமும் புறமும் மாறுபடக்கூடாது என்ற கருத்தை வலியுறுத்தும் அவசியம் பிறக்கிறது. அதற்கு உறுதுணையாக உள்ளதுதான் பகுத்தறிவு. அந்தப் பகுத்தறிவு வளர்க்கும் பணியில் தன்னகரற்று விளங்கியதோடு, அமைதியான முறையில் மெள்ள மெள்ள மறு மலர்ச்சியை உண்டாக்கியவர் அண்ணா அவர்கள்.

அண்ணா அவர்களின் மறு மலர்ச்சிக் கருத்துக்கள் திடீரென்று மக்களிடையே பரவிவிடவில்லை. திடீரென்று ஒருநாள் மக்கள் எல்லோரும், ''இதுதான் நமக்கு ஏற்றது'' என்று முடிவெடுத்துவிடவில்லை.

முதலில் அண்ணாவின் பேச்சைக் கேட்க ஆசை கொண்டார்கள். அதன் பின், ''அவர் பேசுவதிலும் சில நியாயங்கள் இருக்கத்தானே செய்கின்றன'' என்றார்கள். பிறகு ''அவர் கூறுவது தான் உண்மை'' என்று எண்ணத் தொடங்கினார்கள். இதன் பிறகு பல நேரங்களில், பற்பல சூழ்நிலைகளில் அவரவரும் தங்களின் அநுபவ வாயிலாக அறிந்து, சிந்தித்துப் பிறகு, இதுதான் ஏற்றது என்ற முடிவுக்கு வந்து, அப்போதும் எதிர்ப்பட்ட பல எதிர்ப்புக்களைச் சமாளித்துப் பிறகுதான் அண்ணா அவர்களின் எண்ணத்தோடு கலந்தார்கள்.

அறிவு என்கிற வழி காட்டி

பகுத்தறிவுஎன்கிறஒளிவிளக்கு

தன்னம்பிக்கை என்கிறநடை

மனப்பக்குவம் என்கிறவலிமை

இவைகளைக் கொண்டுதான் மனிதன் தனது வாழ்க்கையைக் கடக்க வேண்டியவனாகிறான்.

ஆகவே, ஒவ்வொரு மனிதனும் எதை விரும்பவேண்டும் என்பது அவனுடைய அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் ஒத்ததாக இருக்க வேண்டும். ஒரு பெரிய ஆற்றை நீந்திக் கடக்க வேண்டும் என்ற ஆசை உள்ளத்திலே எழுந்தால் மட்டும் போதுமா? உடலிலே வலிமையும் உறுப்புக்களுக்குப் பழக்கமும் வேண்டும் அல்லவா, அதுபோலத் தான் வாழ்க்கையும்.!

பொருளாதாரத்தையும், சமூக அமைப்பையும், சமூக நாகரிக வளர்ச்சிக்காக ஏற்படும் மாற்றங்களையும் அனைத்தையுமே 'மக்கள் வாழ்வுக்காக' என்று சிந்திக்க வேண்டுமே தவிர, ''எனக்காக, என் ஒருவனுக்காக, என் ஒருவனுக்காகவே'' என்று சிந்திக்கக் கூடாது என்ற முடிவைத்தான், அண்ணா அவர்களின் தத்துவக் கருத்துக்களைத் துணையாய்க் கொண்டு நான் சிந்தித்துப் பார்த்த அளவில் மிகவும் ஏற்புடையதாக கருதலானேன்.

உலகில் பூசலும் போராட்டமும் ஏற்படுவதற்கு அடிப்படைக் காரணங்கள் என்ன? தகுதியுடையவன் தன் தேவையைப் பெறாத போது விடுகின்ற கண்ணீர்த் துளிகள் கனலாக மாறுகின்றன.

ஏராளமான பொருள்களுக்குரிய ஒருவர், தன் கண் எதிரில் கஞ்சிக்குப் போராடும் எளிய உருவங்களைக் காணும்போது இரத்தக் கண்ணீர் வடிக்க வேண்டுமென்று யாரும் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஏன் அவர்கள் அந்த நிலையிலும், நாம் இந்த நிலையிலும் இருக்கிறோம் என்பதையாவது சிறிதளவு யோசிக்க வேண்டுமல்லவா?

அந்த யோசனை அவருக்கு உண்டாக வேண்டுமானால், இயற்கையான அன்பின் உயிரோட்டப் பண்பு அவரிடம் உண்டாக வேண்டும். அனுபவத்தால் அது எந்த அளவிற்கு வெற்றி பெறும் என்பதை அறுதியிட்டுக் கூற முடியாது. அதனால் தான் நாட்டில் வேறு வேறுபட்ட நிலைகள் காலம் காலமாக வளர்ந்து வருகின்றன.

முந்தைய தலைமுறையில் செயற்பட்டவைகள் எல்லாம் தொடர்ந்து வரவேண்டும் என்று முடிவு செய்தால், நாட்டில் மக்களின் வாழ்க்கை அமைப்பும் பொருளாதார நெறியும் ஒரு கோணத்திலேயே நடை போட்டுக் கொண்டிருக்கும். மேம்பட்டவர்கள் மேலும் மேம்படவும், தாழ்ந்தவர்கள் மென்மேலும் தாழவும் தான் நேரும்.

மக்கள் தொகை பெருகிக் கொண்டிருக்கும் சூழ்நிலையில் எல்லோருக்கும் நடு நிலையான வாழ்க்கை வசதி அளிக்கப்பட்டாக வேண்டும் என்ற பிரச்சனை எழுந்து பல்லாண்டுகள் ஆகிவிட்டன.

இந்தப் பிரச்சினைக்குச் சரியான முடிவு பிறக்க அண்ணா அவர்களின் அன்புத்தத்துவம் அதற்கு ஏற்றதொரு வழிகாட்டியாக அமைந்திருக்கிறது. மக்கள் அதை உள்ளும் புறமும் ஒருமைப்பாட்டுடன் ஏற்பதில் தான்வெற்றி அடங்கியிருக்கிறது.

குழந்தைக்குத் தேவையான உணவைத் தாய் அளிப்பதுபோல, மாணவனுக்குத் தேவையான கல்வியை ஆசிரியர் அளிப்பதுபோல, இல்லாதவர்களுக்குத் தேவையானதை இருப்பவர்கள் அளிக்க முன்வரவேண்டும் என்பதே அண்ணா அவர்களின் அந்த அன்புத் தத்துவம். இதைக் கடைப்பிடித்தால் பிரச்சினையைச் சமாளிப்பதற்கான உதயம் தென்படும்!

அண்ணா விரும்பிய அதிகாரப் பரவல்

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் சிலம்புச் செல்வர்
டாக்டர் ம. பொ. சிவஞானம்

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடன் எனக்குத் தொடர்பு ஏற்பட்டது, 1936ஆம் ஆண்டிலாகும். அப்போது, நான் காங்கிரசிலிருந்தேன். அவர், பெரியாரின் தலைமையைப் பெற்றிருந்த சுயமரியாதை இயக்கத்திலிருந்தார். எங்கள் முதல் சந்திப்பு, ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் நாளேடாக வந்து கொண்டிருந்த ''திராவிடன்'' அலுவலகத்தில் நிகழ்ந்தது. அப்போது அண்ணா அதன் துணை ஆசிரியராக இருந்தார்.

அதன்பின், தொடர்ந்து தொழிற்சங்க மேடைகளில் அடிக்கடி நாங்கள் சந்தித்து வந்தோம். காங்கிரசுக்கும் சுயமரியாதை இயக்கத்திற்குமிடையே கடுமையான கருத்து வேற்றுமையிருந்து வந்த காலம் அது. அப்படியிருந்தும், மன ஒருமைப்பாடுடைய நண்பர்களாகவே நாங்கள் பழகி வந்தோம்.

1946ல், நான் ''தமிழ் முரசு'' என்னும் பெயரிலே மாத இதழ் ஒன்றை நடத்தத் தொடங்கிய பின், எங்களுக்குள் முதன் முதலாகக் கருத்து வேற்றுமை வெளிப்படலானது. இந்திய ஒருமைப்பாட்டுக்குட்பட்ட தமிழரசா? இந்தியாவிலிருந்து பிரிந்து வாழும் திராவிடத் தனி நாடா — என்னும் ரீதியில் எங்கள் கருத்துவேற்றுமை அமைந்தது.

என் கொள்கைகளிலே அவருக்கு முழு அளவில் உடன்பாடு இருந்தது. ''இவற்றிலே நாம் சேர்ந்து பணியாற்ற வேண்டும்'' என்றும் அவர் கூறினார். ஆனால் இந்தியாவிலிருந்து பிரிந்த தனித் திராவிட நாட்டுக் கோரிக்கையையும் அவர் வலியுறுத்தினார்.

இருப்பினும், ஒரு காலத்தில் மாநில சுயாட்சிக் கொள்கையைத் தாமும் ஏற்க வேண்டி வரும் என்ற எண்ணம் அவருடைய இதயத்தில் அப்போதே இருந்ததென்று நான் நம்புகிறேன்.

சுதந்திர திராவிட நாடு அவர் சார்ந்திருந்த திராவிடர் கழகத்தின் கொள்கையாக இருந்ததால், எனது மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கையைக் குறைந்தபட்ச லட்சியமாகக் கருதி, இதிலே உடன்பாடு தெரிவிக்க அவரால் முடிந்தது. சுயாட்சித் தமிழகமா? சுதந்திர திராவிட நாடா என்னும் அரசியல் பிரச்சனைகளிலே, ''தமிழ் முரசு'' இதழில் நானும் ''திராவிட நாடு'' இதழிலே அண்ணாவும் கருத்துப் போர் நிகழ்த்திய காலத்திலே, ஔவை தி. க. சண்முகம் அவர்கள் அண்ணாவுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார், அதிலே,

நாங்கள் இருவரும் பத்திரிகை மூலம் பரஸ்பரம் சண்டையிடுவதில் தமக்குள்ள விரும்பமின்மையை வெளிப்படுத்தி, நாங்கள் ஒன்றுபட்டுத் தமிழினத்தாருக்கு வழிகாட்ட வேண்டும் — என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

அவருக்கு அண்ணா எழுதிய பதில் கடிதத்திலே, ''நாங்கள் சண்டை போடுவது போல உங்களுக்குத் தோன்றினாலும், உண்மையில் அது சண்டையல்ல'' என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். இது, எங்களிருவருடைய நட்பிற்கு அடித்தளமிருந்ததைக் காட்டியது.

''மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கைக்கு வெற்றி தேட ஒன்றுபட்டுச் செயலாற்றுவதற்காகத் திராவிட நாட்டுக் கோரிக்கையைக் கூட தற்காலிகமாக ஒத்தி வைக்க நான் தயார்'' என்றுகூட, ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அண்ணா அறிவித்தார். ஆனால், பிரிவினைக் கோரிக்கையைக் கைவிடாதவரை நாங்கள் அரசியல் ரீதியில் ஒன்றுபட்டுப் பணியாற்றுவது சாத்தியமில்லையென்று அவருக்கு நான் பதிலளித்தேன்.

அரசியல் விஷயத்திலே எங்களிடையே கருத்து வேற்றுமை ஏற்பட்டிருந்த காலத்திலும், நாங்கள் அடிக்கடி சந்தித்து வந்தோம். குறிப்பாக, கலைவாணர் என். எஸ். கிருஷ்ணன் குடும்பத்தில் நடைபெறும் மங்கள நிகழ்ச்சிகளிலே நாங்கள் கலந்துகொண்டு, மனம் விட்டுப் பேசி, பழகி வந்தோம். 3.9.48ல் திருச்சி வானொலி நிலையத்தில், பத்திரிகைத் தொழில் பொதுச் சேவையா? சொந்தத் தொழிலா? என்னும் தலைப்பில் விவாதம் நடத்தியதும் இன்னும் எனது நினைவில் பசுமையாக இருக்கிறது.

'தமிழ் முரசு' இதழைத் தொடங்கிய பின், அதன் தொடக்க இதழ்களிலே நான் எழுதி வந்த அரசியல் கட்டுரைகள் பற்றித் தாம் நடத்தி வந்த ''திராவிட நாடு'' வார இதழிலே அண்ணா அவர்கள் அடிக்கடி விமர்சனம் எழுதி வந்தார். ''தமிழகத்தில் தமிழரசு காண வேண்டும்; தமிழர் வாழ்வில் தமிழ் மொழியே தலைமை பெற வேண்டும்'' என்ற

மற்றொரு சமயத்தில "மாநிலங்கள் விரும்பாதபோது பிரிந்துபோக அரசியல் சட்டத்தில் விதி ஏற்படுத்தினால் எனது கழகம் பிரிவினைக் கோரிக்கையை வற்புறுத்தாது'' என்று அண்ணா அறிவித்தார். அதிலேயும் என் மனம் திருப்தியடையவில்லை. ஆனால் பிரிவினையை அடியோடு கைவிட்டு, மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கையை அண்ணா ஏற்கவும், அது காரணமாக நாங்கள் ஒரே அணியில் நின்று பணியாற்றவும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு அப்போதே இருக்கத்தான் செய்தது.

சரியான ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே அண்ணா அவர்கள் பிரிவினைக் கோரிக்கையைத் தற்காலிகமாகக் கைவிட நேர்ந்தது. அது, இந்தியாவின்மீது சீனா படையெடுத்த நேரத்திலாகும். அதனை மகிழ்ச்சியோடு நான் வரவேற்றேன்.

அதையடுத்து தி. மு. கழகப் பொதுக் குழுவிலேயும், பிரிவினைக் கோரிக்கையை அடியோடு கைவிடுவதாகத் தீர்மானம் போடப்பட்டது. அந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே அண்ணாவைக் கேலி செய்து ''வெற்றி விழா'' கொண்டாடியவர்களும் உண்டு. அரசியல் ரீதியில் அண்ணா வெளிப்படுத்திய மனமாற்றத்தை நான் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்று அறிக்கை விடுத்தேன்.

பிரிவினையைக் கைவிட்ட பின்னும் மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கையை ஏற்காத நிலையில் ஒரு சிறிய அளவில் இடைக்காலம் ஏற்பட்டது. அந்தக் காலத்திலே, மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கையை ஏற்க வேண்டும்—என்று நான் அண்ணாவைக் கேட்டுக் கொண்டு அறிக்கை வெளியிட்டேன்.

பின்னர், "மாநிலங்களுக்குக் கூடுதல் அதிகாரங்கள் வேண்டும்'' என்ற அளவில் மாநில சுயாட்சித் கோரிக்கையின் அருகில் அண்ணா நெருங்கி வந்தார். தமது கழகத்தின் அமைப்பு விதியிலேயும் 'மாநிலங்களுக்கு எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவுக்குக் கூடுதல் அதிகாரங்கள் பெறுவது' என்ற வாசகத்தைச் சேர்த்தார்.

தம் வாழ்நாளின் கடைசிக் கட்டத்தில் தம்முடைய ''காஞ்சி'' என்னும் வார இதழிலே -'தம்பி'க்கு எழுதிய கடிதத்திலே' கூடுதல் அதிகாரங்களையே அண்ணா வற்புறுத்தியிருக்கிறார். அதைத்தான் அவர் எழுதி வைத்த 'உயில்' (மரண சாசனம்) என்று சட்டப் பேரவைப் பேச்சு ஒன்றில் கூட நான் குறிப்பிட்டேன்.

மனம் கவர்ந்த அண்ணா

திரு அண்ணாதுரையை நான் பல தடவை சந்தித்திருக்கிறேன். மாநிலங்களவை உறுப்பினராக டில்லி வந்தபோதும் பார்த்திருக்கிறேன். நான் அவரது கன்னிப் பேச்சை மாநிலங்களவையில் கேட்டேன். அந்தச் சபைக்குள்ளே மிகவும் மனங்கவரத்தக்க வகையில் இருந்தது.

—வாஜ்பாயி

அண்ணாதுரை இம் மதிப்புமிக்க மாமன்றத்தின் மேலவையில் உறுப்பினராய் இருந்தார். மக்களுக்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டுமென்று விலகிச் சென்று தமிழ்நாட்டின் முதல்வராக ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார். மத்திய அரசுக்கும், மாநில அரசுக்குமிடையே இருந்த உறவு முறையில் அவர் நடுநிலையோடு நடந்து கொண்டார். மாறுபட்ட அரசியல் கட்சியில் இருப்பினும்கூட அதை அவர் வெளிக் காட்டவில்லை. அண்ணா துரை உண்மையான ராஜதந்திரி. புகழ்வாய்ந்த இந்தியர்.

—மாண்புமிகு
பிரதமர் திருமதி இந்திராகாந்தி

''மாநில சுயாட்சி'' என்று அண்ணா அவர்கள் என்றுமே சொல்லவில்லை என்று ஒரு கருத்து நிலவி வருவதை நான் அறிவேன். அதனை மறுக்க எனக்கும் சான்று கிடைக்கவில்லை. ஆனால் மாநில சுயாட்சியை எதிர்த்து அண்ணா பேசியதோ, எழுதியதோ இல்லை.

1968ல் சென்னை ''ஆபட்ஸ்பரி''யில் தமிழரசுக் கழகம் நடத்திய மாநில சுயாட்சி மாநாடு ஒன்றிலே, அண்ணா கலந்துகொண்டு பேசினார். அப்பொழுதும் அவர் வலியுறுத்தியது, மாநிலங்களுக்குக் கூடுதல் அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்பதுதான்.

''அதிகாரப் பரவல்'' என்பதற்கும், ''மாநில சுயாட்சி'' என்பதற்கும் வேற்றுமை உண்டு. ''அதிகாரப் பரவல்'' என்பது, மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்குமான நிர்வாகப் பிரச்சினைதான். ''மாநில சுயாட்சி'' என்பது மாநிலங்களின் சுதந்திர அந்தஸ்தையும் வற்புறுத்துவதாகும்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில், கூடுதல் அதிகாரங்கள் கோருவதைக் குறைந்த பட்ச லட்சியமாகக் கருதியே அதற்கு ஆதரவளித்து வருகிறேன். நாளைக்குக் கிடைக்கும் பால் சோற்றைவிட உடனடியாகக் கிடைக்கும் பழஞ்சோறு வரவேற்கத்தக்கதுதானே!

இது எப்படியிருப்பினும், எங்கள் இருவரையும் அரசியல் ரீதியில் ஒரே அணிக்குக் கொண்டு வந்தது, மாநிலங்களுக்குக் கூடுதல் அதிகாரங்கள் கோரும் உணர்ச்சிதான். அதிலே நாங்கள் ஒன்றுபட்ட கருத்துடன் இருந்தோம்.

அண்ணாவின் அதிகாரப் பரவல் கோரிக்கையை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், தனது லட்சியமாகக் கொண்டிருப்பது, அதனோடு தமிழரசுக் கழகம் உறவுசொள்ளக் காரணமாகியிருக்கிறது. அ.இ.அ.தி.மு.க. அரசும், அதிகாரப்

அண்ணா உருவப்படத்தைக் கலைவாணர் திறந்து வைக்கிறார்; அண்ணாவும் உடன் இருக்கிறார்.

கலைவாணர் உருவப்படத்தை அண்ணா திறந்து வைக்கிறார்.

பரவல் முறை கோரிக்கையை உறுதியாக வலியுறுத்துகிறது. மாநிலங்களுக்குப் பூரண சுயாட்சி வேண்டும் என்போருக்கும், உடனடியாகக் கூடுதல் அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்போருக்கும் அடிப்படையில் வேற்றுமை இருக்கவில்லை; அணுகுமுறையில்தான் வேற்றுமை!

அதிகாரங்களை மத்தியில் குவித்திருப்பது, தேசம் பிரிவினையான காலத்தில் தவிர்க்க முடியாததாக இருந்திருக்கலாம். தேசம் சுதந்திரம் பெற்ற ஆரம்ப காலத்திலே நவ பாரதத்தைப் படைக்க மத்திய அரசு கூடுதல் அதிகாரங்களுடன் இருப்பது அவசியம் என்று கருதியவர்கள் குற்றவாளிகள் அல்லர். அதனால் தீயவிளைவுகளும் ஏற்பட்டுவிட்டன என்பதனை அசாமிலும், பஞ்சாபிலும் கண்டு வருகிறோம்.

மத்திய அரசை நடத்துபவர்கள் அதிகாரச் சுமையைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாமல் திணறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் அந்தத் திணறலை மறைக்கவும் முயல்கிறார்கள்.

பேரறிஞர் அண்ணாவின் பவள விழாவிலே, அதிகாரங்களைப் பரவலாக்குவதன் அவசியத்தை மக்களுக்கு உணர்த்தும் பிரசாரமும் நடைபெற வேண்டும். ஆனால், அரசியல் கட்சிகளின் ஒற்றுமையின்றி இதைச் சாதிக்க முடியாது. இது, ஆளும் கட்சிக்கும் எதிர்க் கட்சிகளுக்குமான பலப் பரீட்சைக்குரிய விஷயமல்ல. அப்படிக் கருதுவதோ செய்வதோ, அதிகாரப் பரவல் லட்சியத்தின் வெற்றியையே தடுத்து விடுவதாகும். கட்சி வேற்றுமைக்கும் விரோதங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட தேசியப் பிரச்சினையாகவே அறிஞர் அண்ணா அதைக் கருதினார்.

மாநிலங்களுக்குக் கூடுதல் அதிகாரங்கள் கோரி, மத்திய அரசுடன் மோத வேண்டும் என்னும் போக்கிலே, கேரளத்தின் முதல்வர் பொறுப்பிலிருந்தபோது திரு நம்பூதிரிபாத் தமிழக முதல்வர் அண்ணாவின் ஒத்துழைப்பைக் கோரினார். அப்போது அத்தகைய மோதல் வெற்றிக்கு வழி வகுக்காது - என்று அண்ணா திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்தார்.

மாநில-மத்திய அரசுளிடையே மோதலை வளர்ப்பது தேசிய ஒருமைப்பாட்டைக் குலைக்கும்; தேசப் பாதுகாப்பைக் கெடுக்கும்-என்பதை அண்ணா தெளிவாகத் தெரிந்து வைத்திருந்தார். ஆனால், இதனை எதிர்க் கட்சிகள் மட்டுமன்றி, மத்தியிலுள்ள ஆளுங் கட்சியும் உணர வேண்டும்.

மத்திய அரசிடம் உள்ள அதிகாரங்களைக் குறைப்பது வேறு; அதன் பலத்தையே குறைத்து பலவீனப்படுத்துவது வேறு. அதிகாரப் பரவல் கோரிக்கைக்காக, மாநில-மத்திய அரசுகளிடையேயான உறவைக் கெடுப்பது அண்ணாவின் வழியல்ல!

பவள விழாவின் நாயகராகிய அறிஞர் அண்ணாவுக்கு என் இதயபூர்வமான அஞ்சலியைச் செலுத்துகிறேன். அவரது ஆன்மாவும் மாநில-மத்திய அரசுகளிடையில் நல்லுறவை வளர்க்கும் முயற்சிக்குத் துணைபுரியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு.

வாழ்க பேரறிஞர் அண்ணாவின் புகழ்!

ஆட்சித்துறையில் அண்ணா பதித்த முத்திரை

மாண்புமிகு பால்வளத்துறை அமைச்சர்
திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி

போது வாழ்வில் ஈடுபட்டு, மக்களின் கட்டளைகளை ஏற்று ஆட்சிபீடம் ஏறுகிறவர்களைப் பார்த்து, வழக்கமாகக் கேட்கப்படும் கேள்வி, 'இவருக்கு ஆட்சி நடத்தி அனுபவம் இருக்கிறதா' என்பதுதான்.

அந்த அளவுகோலின்படி பார்த்தால் மக்களால் அளிக்கப்படும் பதவிகளில் அமருகிறவர்கள் யாருக்குமே முன் அனுபவம் இருப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லை.

பரம்பரையாக ஆட்சி நடத்தும் மன்னர் ஆட்சி முறையில், மூத்தோரின் வழிமுறைகளை வாரிசுகள் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கும்.

மக்களாட்சியில், முன்பு ஆண்டவர்கள் விட்டுச் சென்ற சீரிய மரபுகளே வழிகாட்டிகள்.

ஜனநாயகம் என்பது ஒரு வகையில் திறமையானவர்களை மட்டும் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையல்ல. மக்களிடம் சொல்லுகிற கொள்கைகளைச் செயல் வடிவில் காட்டுவதற்குத் தகுதியானவர்களைத்தான், அரசியல் கட்சிகளின் தலைவர்களைத்தான் மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள்.

அவ்வகையில் சில பல கொள்கைகளின் அடிப்படையில் மக்கள் கட்டளைப்படி ஆட்சிப் பொறுப்பில் அமர்ந்தார் பேரறிஞர் அண்ணா.

அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராகப் பதவியேற்றது காலத்தின் கட்டாயத்தால் நிகழ்ந்தது. முன்பிருந்த ஆட்சி அகற்றப்பட்டு வேறு ஒரு புது அரசு வந்தது என்று மட்டும் அதற்குப் பொருள் கொண்டு விட இயலாது.

ஜனநாயகத்திற்குப் புதியதொரு அர்த்தம் எழுதப்பட வேண்டும் என்று மக்கள் விரும்பினர். அந்த அபிலாஷைகள், ஆர்வங்கள், ஆவேசங்கள் ஆகியவற்றின் வடிவமாகவே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் திகழ்ந்தார்கள். எனவே அண்ணா அவர்களின் ஆட்சி அனுபவம் சற்று வித்தியாசமானதாகும்.

நமதுநாட்டில் நடைமுறையில் இருக்கிற முறைப்படி ஆளும் கட்சி மாற்றத்தையொட்டி நிர்வாக யந்திரம் மாறுதலுக்கு

அண்ணா முதல்வர் பொறுப்பை ஏற்கிறார். அந்நாளைய தலைமைச் செயலர் திரு சி. ஏ. இராமகிருஷ்ணன் ஐ.சி.எஸ். அருகில் உள்ளார்.

படி அரிசித் திட்டத்தைத் தொடங்கி வைக்கிறார் பேரறிஞர் அண்ணா.

ஆளாவதில்லை. அரசின் கொள்கையை வகுக்கும் அமைச்சரவையும் சட்ட மன்ற அவைகளும் அரசியல் கட்சிகளின் பெரும்பான்மை பலத்திற்கேற்ப இயங்குகின்றன.

கொள்கையை வகுத்துச் சட்ட மன்றத்தின ஒப்புதலைப்பெற்றுத் தீட்டப்படும் திட்டங்கள், முடிவுகள் இவற்றை நிர்வாக யந்திரத்தின் வாயிலாகத்தான் நிறைவேற்ற இயலும்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இதை நன்கு உணர்ந்து இருந்தார். அதனால்தான் நிர்வாக இயந்திரத்தின் இயக்கும் சக்தியாக உள்ள அரசு ஊழியர்களை முதல் காரியமாகத் தன்வயப் படுத்திக் கொண்டார்.

அதுவரை வரலாற்றில் இல்லாத வகையில், பொறுப்பேற்ற அன்றே கோட்டை மைதானத்தில் அரசு ஊழியர்கள் கூட்டத்தில் மனம் விட்டுப் பேசினார். இந்த மரபுதான் பிற்காலத்திலும் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கப் பட்டு வருகிறது.

அரசு ஊழியர்களின் ஆதரவை அவர் நாடியபோது 'நான் முதலமைச்சர் என்ற முறையில் அல்ல, உங்கள் இல்லங்களில் உள்ள கஷ்டங்களை நன்கு தெரிந்த முதல் பிள்ளை! என்று கருதி ஒத்துழைப்புத் தாருங்கள்' என்று வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

இந்த அணுகுமுறை-அரசு ஊழியர் மனங்களில் இருந்திருக்கக் கூடிய சந்தேகங்களைத் தகர்த்து எறிந்தது. பாசப் பிணைப்பும் அன்புப் பாலமும் எழுந்தன.

அண்ணா தாம் பதவியேற்கு முன்பு இருந்த ஆட்சிக் காலத்தை குற்றம் சாட்டவில்லை-மாறாக "முன்பு இருந்ததை மேம்படுத்தவே வந்துள்ளேன்'' என்றார்.

''நிர்வாக யந்திரத்தின் சக்கரம் சரியாகத்தான் இருக்கிறது. அதற்கு கொஞ்சம் எண்ணெய் விடவேண்டும்'' என்று நிலவரத்தை அண்ணா மிக அருமையாக வர்ணித்தார்.

''நிர்வாச யந்திரம் மக்கள் நலனுக்காக இயங்கும் வகையில் முடுக்கிவிடப்படவேண்டும். மக்களின் நாடித் துடிப்பை நிர்வாக யத்திரம் உணருமாறு செய்யப் படவேண்டும்" என்றார், அண்ணா. அதற்கேற்ப நிர்வாக யந்திரத்தின் முழு ஒத்துழைப்பையும் அவர் பெற முடிந்தது.

அவர் பொறுப்பேற்ற போது இருந்த உணவு நிலைமை பயங்கரமானது. அதைச் சீர்படுத்த அரும்பாடுபட்டார். உணவுக் கையிருப்பைப் பெருக்கினார். கொள் முதலை ஊக்குவித்தார். கடத்தலைத் தடுத்தார். பதுக்கலைக் கண்டு பிடித்தார். சில மாதங்களுக்குள்ளாகப் பற்றாக்குறை மாநிலமான கேரளத்துக்குத் தமிழ்நாடு அரிசி அனுப்பியது. படி அரிசித் திட்டம் மலர்ந்தது.

இது அவருடைய முன்னுரிமை முயற்சிக்கு எடுத்துக்காட்டு!

மக்களுடைய மன எழுச்சிதான் பேரறிஞர் அண்ணாவின் பொது வாழ்விற்கு அடிப்படை. அதற்கேற்பச் செயல்பட வேண்டிய கட்டாயம் மக்களை நம்பும் அரசியல்வாதிக்கு இயல்பான ஒன்று. காலமெல்லாம் மக்களிடம் கூறி வந்த இலட்சிய அடிப்படையில்

'தமிழ்நாடு என்று பெயர்தீட்டவும், சுயமரியாதைத் திருமணச் சட்டம் கொண்டு வரவும் தமிழ், ஆங்கிலம் எனும் இருமொழித் திட்டத்தைக் கட்டாயமாக்கவும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் விரைவாக நடவடிக்கை எடுத்தார்.

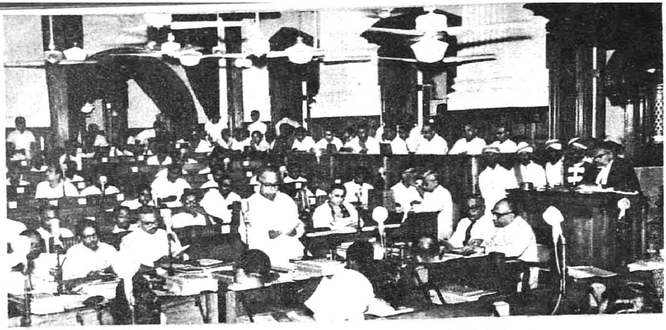

முதல்வர் அண்ணா நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கிறார்.

இத்திட்டங்கள் அண்ணாவின் இலட்சிய நோக்கத்தை எடுத்துக் காட்டுவதாகவும் மக்களின் மன எழுச்சிக்கு விருந்தாகவும் அமைந்திருந்தன. ஜனநாயகத்தில் ஆட்சியாளர்கள் வெறும் வசதிகளைப் பெருக்கினால் மட்டும் போதாது, மக்கள் உணர்வுகளின் துடிப்பிற்கு வடிவம் தரவேண்டியதும் அவசியம் என்பதை அண்ணா செயலில் காட்டினார்.

நமது அடிப்படையான தொழிலான வேளாண்மை சிறக்கவும், நெசவுத் தொழில் தழைக்கவும் அவற்றை நவீன முறையில் அமைக்க அவர் ஆர்வம் காட்டினார்.

தொழில் உற்பத்தி பெருக - தொழிலாளர் உறவு முறையில் வேலை நிறுத்தம் வன்முறை இரண்டும் கூடாது என்பதே அண்ணாவின் அணுகுமுறை. அவர் காலத்தில் நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தங்களைப்பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்க்க உதவினார்.

இன்றைய அரசியல் சட்ட அடிப்படையில் மத்திய அரசும் திட்டக் குழு, நிதிக்குழு போன்றவையும் மாநிலங்களுக்கு மேம்பட்ட அதிகாரம் படைத்தவையாக உள்ளன.

மத்திய அரசிடமும் அல்லது திட்டக் குழு போன்ற அமைப்புக்களிடமும் மாநிலத் தேவைகளை வலியுறுத்த நேர்ந்த போதெல்லாம் கோரிக்கையின் நியாயங்களே அவருக்குப் பலமாக அமைந்திருந்தன. அவற்றை வலியுறுத்த நட்புரிமையுடன் கூடிய பாங்கினை அவர் கையாண்டார்.

குறுகிய அரசியல் கண்ணோட்டங்கள் மற்றும் பேதங்களை வைத்து மத்திய அரசோடு அவர் மோதிக் கொண்டதில்லை.

மத்திய அமைப்புக்களின் போக்கைப் பாரபட்சம் என்றோ ஆதிக்கவெறி என்றோ வர்ணித்து அரசியல் வாண வேடிக்கை நடத்தியதில்லை.

மாறாக, மாற்றாரும் "புகழும்படி நடந்துகொண்டார். ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் எங்களுக்கு ஆக்கபூர்வமான ஆதரவை அளித்தார். எங்களைப் புரிந்து கொண்டார்" என்றே அனைத்து அரசுத் தலைவர்களும் அண்ணா அவர்களைப் பற்றிக் கூறினர்.

'இது அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கடைப்பிடித்த அற்புதமான வழியாகும்.'

அண்ணா அவர்கள் மிகக் குறுகிய காலமே பதவியில்இருக்க முடிந்தது.

'நான் சாமானியர்களின் பிரதிநிதி' என்று தன்னைக் கூறிக் கொண்ட பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அந்தச் சாமானியர்களுக்கு என்ன செய்வது என்ற கவலையிலேயே தன்னை அணு அணுவாக அர்ப்பணித்துக்கொண்டார். அவரது அரிய பாதைகளையும் செயல் முறைகளையும் முழுமையாகத் தெரிந்து கொள்ள பிற்காலத் தலைமுறைக்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதல்வராக இருந்தபோது அரசின் தலைமைச் செயலாளராக இருந்த திரு சி. ஏ. ராமகிருஷ்ணன், ஐ.சி.எஸ். அவர்கள் முதல்வர் அண்ணா அவர்களின் பின்வரும் குணாதிசயங்களைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறார்.

- —**பொறுமை**
- —**பிறர் நலனில் காட்டும் அக்கறை**
- —**அதிகாரிகளிடம் யோசனை கேட்கும் பண்பு**
- —**தவறு நிகழ்ந்துவிடக்கூடாதே என்பதில் விழிப்பு**
- —**தண்டிக்க நேரும்போது நீதியின் கடுமையை இரக்கத்தால் குறைத்துவிடுதல்**

இவற்றுடன் கூடிய அண்ணா அவர்கள் நிர்வாகி என்ற முறையில் தனித்தன்மை படைத்தவர், என்றெல்லாம் அவர் எழுதியுள்ளார். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் ஆட்சி அனுபவத் திறனுக்கு இதைக்காட்டிலும் பொருத்தமான பாராட்டு இருக்க முடியாது.

ஆட்சித்துறையில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பெற்ற அனுபவம் என்பது ஒரு சீரிய வரலாறு.

அந்த வரலாற்றின் தொடர்ச்சி இடையில் சிலகாலம் அறுபட்டிருந்தாலும், டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திற்கு வழிகாட்டும் ஒளிவிளக்காக, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் ஆட்சி அனுபவங்களே திகழ்கின்றன.

இது நம் அனைவருக்கும் பெருமிதமூட்டும் உண்மையாகும்.

அண்ணாவின் போர்க் கருவி

மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர்
டாக்டர் கா. காளிமுத்து

"மாந்தன், தனது சுற்றுப்புறத்தினால், உருவாக்கப்படுவானானால், அவனது சுற்றுப்புறம் மாந்தன்மை உடையதாக மாற்றப்பட வேண்டும்"-என்பது மார்க்ஸ் கோட்பாடு.

மனிதனின் சுற்றுப்புறம், அவநம்பிக்கை கொண்டதாக இருக்கிறது. அதனை மனிதாபிமானம் என்னும் மருந்தால் ஒட்டிட வேண்டும். மனிதன் மீது அபிமானம் என்பது தன்னம்பிக்கையை ஏற்படுத்துவதே! ஒரு மனிதனுக்குத் தன்னம்பிக்கையை ஏற்படுத்துவது வாழ்க்கை உத்தரவாதம் கிடைக்கும் நிலையிலேயே சாத்தியம் ஆகும்.

"தன்னம்பிக்கையை வழங்கி, அவநம்பிக்கையை (சாதி, சமய கடவுள், சாஸ்திரம் முதலிய நம்பிக்கைகள்) திரும்பப் பெற்று, மனித வாழ்வில் மறுமலர்ச்சி ஏற்படுத்த வேண்டும்" - என்பதே விஞ்ஞானப் பகுத்தறிவுத் தன்மான இயக்கத்தின் அடிப்படைக் கொள்கையாகும்.

மனித வாழ்வினை இருட்டறையில் வைத்திருக்கும் அவநம்பிக்கையான - மூடநம்பிக்கைகளான-சாதி, சமய, கடவுள், சாஸ்திரம், சுரண்டல் முதலியவற்றை, எதிர்த்து அவற்றை முற்றிலும் சமூக வாழ்விலிருந்து அறுத்தெறிந்திட உதவிடும், போர்க்கருவிகளில், "கலை-இலக்கியம்", சிறந்த பங்குவகிக்கிறது.

"தமிழ்க் குலத்தை அழிக்கும் வேர்ப்புழுக்களை அழித்தாலன்றித் தமிழகம் தழைக்குமாறில்லை. வாழ்வினையே பேசி, ஆள்வினை அற்றிருக்குமளவும், நாம் உய்யுமாறில்லை என்று கருதுகின்றவர் அண்ணா"-என்னும் சொல்லின் செல்வர் ரா.பி. சேதுப்பிள்ளையின்கருத்து, பேரறிஞர் அண்ணாவின் இலட்சிய வெறியை விளக்குகிறது.

தமிழ்க் குலத்தை அழிக்கும் வேர்ப்புழுக்களான சமூகப்பொருளியல் வேறுபாடுகளை, இல்லாது ஒழிக்க, போர்க்குணத்தை இளமையிலேயே பெற்ற அண்ணா அவர்கள், சுயநலமே பெரிதென அரசுப்பணிசெய்ய மன ஒப்புதலின்றி, பெரியார் பின்னால் சமூகப் பணி செய்ய தன்னையே அர்ப்பணித்தார். நெருஞ்சிமுள் நிறைந்த பாதையில் நெடும்பயணம் மேற்கொண்டார்.

சுயமரியாதை இயக்கத்தின் மூலம் வெளிவந்த ஏடுகளில், அறிவு விளக்கக் கட்டுரைகளே இடம் பெற்றிருந்தன; சிங்காரவேலர், மருதாசலன், லட்சுமிரதன் பாரதி, குருசாமி போன்றோரால் விஞ்ஞானப் பகுத்தறிவுச் சமதர்மப் புத்தகங்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. பெரியார் ஈ.வெ.ரா, கைவல்யசாமியார், புலவர் குழந்தை, சந்திரசேகரப் பாவலர், பாரதிதாசன் ஆகியோரது கட்டுரைகளும் கவிதைகளுமே வெளியாயின. இவைகளை அனைவரும் விரும்பினாலும் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் புரட்சிக்கருத்துக்கள் போய்ச் சேரச், சீர்திருத்தக் கதைகள் தேவைப்பட்டன. "தாசிகளின் மோசவலை அல்லது மதிபெற்ற மைனர்" - என்னும் ஒரு புதினத்தை மூவலூர் இராமாமிர்தத்தம்மையார் எழுதினார். தன்மான இயக்கத்தினைச் சேர்ந்த எவரும் கதை இலக்கியத் துறையில் முத்திரை பதிக்கவில்லை. அண்ணா அவர்கள், கதைசொல்லும் முறையில், கருத்துக்களை லாவகமாக மக்களிடம் பரப்பினார்-புகுத்தினார்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கலை இலக்கியத்தைக் கையிலேந்தி, புதுக் கவிதைகள் 50, தம்பிக்கு எழுதிய கடிதங்கள் 261, நாடகங்கள் 46, சிறுகதைகள் 89, குறும் புதினங்கள் 9, புதினங்கள் 6 முதலியவற்றின் மூலமாக சமூக சீர்கேடுகள் மீது தாக்குதல்கள் நடத்தினார்.

மேற்சொன்ன கலை-இலக்கியப்படைப்புகளான போர்க்கருவிகள் மூலம், சமூகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு, அவநம்பிக்கைகள் மீதும், அவலங்கள் மீதும் கடும் போர் புரிந்தார் அண்ணா அவர்கள்.

ஏழை என்றால் எவருக்கும் எளிது-ஏழை சொல் அம்பலம் ஏறுமா?-என்னும் பழமொழிகளுக்குச் சொந்தமான, முதலாளித்துவ அமைப்பின் மீதும், சுரண்டல்காரர்கள் மீதும், கலை-இலக்கியக் கருவியைக் கொண்டு போர் தொடுக்கிறார்.

"ஏழை என்றால் எவருக்கும் எளியவரல்லர்-ஏழைசொல் அம்பலம் ஏறும் - ஏறாவிட்டால் ஏற்றிக் காட்டுவோம்"-என்னும் சிந்தனைகளை, நம் கலை இலக்கியப் படைப்புகளில் ஓடவிடுகிறார் அண்ணா.

அண்ணா, தம் கலை - இலக்கியப் படைப்புகளான புதினங்கள்-சிறுகதைகள் - நாடகங்கள்- உரைநடைகளில் வரும் எடுத்துக்காட்டுச் சிறுகதைகள் முதலியவைகளில் வரும் கதை உறுப்பினர்களில், ஏழை-எளியவர்கள் விரக்தி

அடைவதைத் தவிர்த்து, அவர்கள் வாழ்க்கையில் வெற்றிமேல் வெற்றி பெறுவதைக் காட்டி, அவர்கள் வாழ்வில் தன்னம்பிக்கை யூட்டுவதில் அக்கறைகாட்டியுள்ளார் என்பதை அறிகிறோம்.

அண்ணா தம் கலை-இலக்கியப் போர்க்கருவியினைக் கையில் ஏந்தி, தாழ்த்தப்பட்டோர், அடக்கப்பட்டோர், ஒடுக்கப்பட்டோர், புறக்கணிக்கப்பட்டோர் தம் எதிரொலியாக மட்டுமில்லாமல், அவர்களைத் தம் நிலையிலிருந்து விடுதலை பெற்று, உரிமை வாழ்வில் உயர்த்திக் காட்ட யுத்தம் தொடுக்கிறார். அவைகளில் வெற்றியும் அமைத்துக் காட்டுகிறார்.

அண்ணா, தம் கலை-இலக்கியப் படைப்புகளில், சமூகப் பிரச்னைகளை மட்டும் காட்டிவிட்டு பொறுப்பில்லாமல் போய்விடுவதில்லை. அச் சமூகப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கும் மாற்று வழியையும் காட்டிச் செல்கிறார். இதனால்தான், அண்ணாவின் கலை-இலக்கியப் படைப்புகள், அழியாத புகழைப் பெறுகின்றன. அண்ணா தோன்றிய சமூகத்தில் என்ன என்ன பிரச்சனைகள் தலை தூக்கின-அவைகளை எப்படி, எதன் மூலம் மாற்றுவது என்பதைக் கீழே சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

சிக்கல்களும், பரிகாரங்களும்;

பெண்ணடிமை — கலப்புமணம். விதவைமணம், பெண் சொத்துரிமை.

சாதி—கலப்புமணம், சுரண்டல் ஒழிப்பு.

சமயம் - கடவுள் - சாஸ்திரங்கள் —விஞ்ஞான - பகுத்தறிவு உண்மைகள்.

ஏழை - பணக்காரர்வேறுபாடு —சுரண்டலற்ற பொதுவுடைமைச் சமுதாயம்.

ஆட்சிமொழிச் சிக்கல்— இருமொழிக்கொள்கை.

மத்தியப் பேரரசு ஆதிக்கம்— மாநிலத் தன்னாட்சி.

மேற்குறிப்பிட்ட சமூகப் பிரச்சனைகளும், அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கான பரிகாரங்களும் எல்லோராலும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டன. ஆனால் அண்ணா அவர்கள் இதைக் கலை-இலக்கியமாக்கிக் காட்டுகிறார். அதில் வெற்றியும் பெற்றுள்ளார் என்பதை அறிகிறோம். இதனால்தான் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை அவர்கள் அண்ணாவை, 'மதிநலம் வாய்ந்த மருத்துவர்' என்று பாராட்டுகிறார்.

கலை-இலக்கியத்தின் மீது அண்ணா கொண்ட நம்பிக்கையையும் அதன் மூலம் அவர் கண்ட புரட்சியையும் காட்ட நல்ல உதாரணம் நமக்குக் கிடைத்துள்ளது.

1949ல், அண்ணா, தி.மு.கழகம் ஆரம்பித்த நேரத்தில், அரசாங்கம், பாரதிதாசனின் ''இரணியன் அல்லது இணையற்ற வீரன்'' என்னும் நாடகத்துக்குத் தடை விதித்திருந்தது.

இதை உணர்ந்த அண்ணா அவர்கள், தம் கழகத் தோழர்களுக்கு அன்புக் கட்டளையிட்டு, தடையைமீறி நாடெங்கும், இரணியன் நாடகத்தை நடத்தும்படி வேண்டினார். அதுபோல் தடையைமீறி நடத்தி, பலர் கைதியாகச் சிறைத்தண்டனையும் பெற்றார்கள் என்பதை உணர்கிறோம்.

அதையொட்டி அண்ணா அவர்கள், தாமே புதிய புதிய நாடகங்களை எழுதி, அவரே அந்நாடகங்களில் கதா பாத்திரங்களை ஏற்று கலை ஆர்வத்தோடு நடிக்கவும் செய்தார். தம் கழகத் தோழர்கள் பலரையும் நாடக நடிகர்களாக்கி, நடிக்கவும் வைத்தார்.

அண்ணா அவர்கள், நீதிதேவன் மயக்கம் - ஓர் இரவு-வேலைக்காரி - சொர்க்கவாசல் முதலிய நாடகங்களை நாடெங்கும் நடத்திக்காட்டி, தானும் அதே நாடகங்களில் நடித்தார். ஓர் இரவு-வேலைக்காரி - சொர்க்கவாசல் முதலியவை திரைப்படங்களாகவும் ஆக்கம் பெற்றுள்ளன.

அண்ணா அவர்கள், கலை-இலக்கியத்தை, சமயங்களை வளர்க்கப் பயன்படுத்திய நிலைமையில், மாற்றங் காண வேண்டுமென்று கருதி, சமூக மறுமலர்ச்சிக்கு கலை - இலக்கியத்தை போர்த்தளவாடங்களாகப் பயன் படுத்துகின்றார்.

சமணம் வளர்த்த தமிழ் இலக்கியம்.

கிறித்துவம் வளர்த்த தமிழ் இலக்கியம்.

பௌத்தம் வளர்த்த தமிழ் இலக்கியம்.

சைவம் வளர்த்த தமிழ் இலக்கியம் என்று இலக்கிய வரலாறுகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. அதுபோல், அண்ணா வளர்த்த தமிழ்இலக்கியம் என்னும் தலைப்பில் ஆராய்ச்சிகூட மேற்கொள்வது, அண்ணாவுக்குப் பெருமை சேர்க்கும் என்பதைவிட தமிழ் இலக்கியத்துக்குப் பெருமை சேர்க்கும் என்றால் அது மிகையாகாது.

அண்ணாவின் புதினங்கள் - குறும் புதினங்கள் - நாடகங்கள்- சிறுகதைகள் முதலியவற்றில், நாடகக் கலையையே மக்கள் அதிகம் விரும்பினர். நாடகக் கலை தற்காலத்தில் திரைப்படக் கலையாகப் பரிணமித்து, மக்களிடம் நல்ல செல்வாக்கும் பெற்றிருக்கிறது.

நாடகக்கலையில், இயல், இசை நாடகம் ஆகிய முத்தமிழுமே இடம் பெற்றுவிடுகின்றன.

புதினங்கள் - குறும்புதினங்கள் -சிறுகதைகள் எழுத்து வடிவம் பெற்றால், படித்தவர்கள் மட்டுமே படித்துச் சுவைத்திருந்த முடியும். ஆனால் நாடகங்கள் எழுத்துவடிவம் பெற்ற நூற்களாக மக்களிடம் செல்லும்போது ஏற்படுத்தும் விளைவுகளைவிட, நாடகங்களாக மேடைகளில்

(தொடர்ச்சி 53-ஆம் பக்கம்)

அறிஞர் அண்ணா அவர்களை நான் முதன் முதலில் சந்தித்தது ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில். அது சென்னை, எஸ்பிளனேட்டில் உள்ள ஒய்.எம்.சி.ஏ. கட்டடத்தில் நடந்தது.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சட்டசபைக்குப் போவதாகக்கூட முடிவு செய்யவில்லை. அந்தக் கூட்டத்துக்கு நான் தலைமை வகிக்கவும், அவர் பேசவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. கூட்டத்தில் அநேகமாக மாணவர்கள் ஏராளமாகக் கூடியிருந்தார்கள்.

அவர் பேசுவதைப் பற்றி நான் விமர்சனம் செய்ய வேண்டுமா என்ற கவலை எனக்கு இருந்தது. சாதாரணமாக நான் ஒரே கூட்டத்தில் சர்ச்சைகளை விரும்புவதில்லை.

விருத்தி விஷயமாகவும் நானும் அவரும் சேர்ந்து ஒரே மேடையில் பேசியிருக்கிறோம். அப்போதும் கருத்து வேற்றுமை ஏற்பட்டதில்லை.

அவர் சட்டமன்ற உறுப்பினரான பிறகு அவர் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோதும் எனக்கும் அவருக்கும் எப்பொழுதும் சுமுகமான உறவு, தொடர்ந்து இருந்து வந்தது.

நாங்கள் மதுவிலக்குத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருந்தோம். அது வெற்றிகரமாக நடைபெறுவதிலே அண்ணா அவர்களுக்கும் அக்கறை உண்டு.

அதுபற்றிக் கிராமங்களில் நான் கூட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யும் போதெல்லாம் தனக்கும்

அறிஞர் அண்ணாவும் நானும்

முன்னாள் முதல்வர்
பெரியவர்
திரு எம். பக்தவத்சலம்

இதுவரையில் நான் பேசுகின்ற எந்தக் கூட்டத்திலும் அத்தகைய சங்கடம் ஏற்பட்டதில்லை என்பது என்னுடைய பேரதிர்ஷ்டமாகும். ஆனால் அண்ணா அவர்கள் நான் ஒப்புக்கொள்ளாத சில விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசினால் நான் அதற்கு விடையளித்துத்தான் ஆகவேண்டும் என்ற எண்ணம் எனக்கு இருந்தது. நான் அதற்கு விடையளிக்க அவசியம் இருக்குமா என்றுகூட நினைத்தேன். ஆனால். அந்தக் கூட்டத்தில் அண்ணா அவர்கள் மாறுபட்ட கருத்து ஒன்றும் தெரிவிக்கவில்லை. நான் அவர் பேச்சைப்பற்றி விமர்சனம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லாமலும் போய்விட்டது.

பின்னால் காஞ்சிபுரத்திலுள்ள பச்சையப்பன் கல்லூரி அபி அழைப்பு அனுப்பினால் வந்து கலந்து கொள்வதாகச் சொல்லி அவரும் கலந்து கொண்டார்.

அவர் முதல்வரான பிறகும் கூட ஒருமுறை திட்டவட்டமாக அறிவித்தார்—

மதுவிலக்குத் திட்டம் சரிவர நடைபெறவில்லை என்றாலும் அதனால் ஏற்படக்கூடிய நஷ்டத்தை ஈடுசெய்வதற்கு மத்திய

அரசு உதவி செய்யவில்லை என்றாலும், மதுவிலக்குத் திட்டத்தினால் அரசு வருமானம் குறையும் என்றாலும் அந்த நிலையிலும் நான் மதுவிலக்குத் திட்டத்தைக் கைவிடமாட்டேன் என்று உறுதியாகக் கூறினார்.

முதுகுளத்தூர் கலவரம் நடந்தபோது, அதை நான் சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது. அதுபற்றி சட்டசபையில் எதிர்க்கட்சி விவாதம் நடத்தியது. ஆதி திராவிடர்களுக்கு எதிராக நடைபெற்ற அந்தக் கலகத்தை, வன்முறைச் செயலை நான் எடுத்துக் கூறி விளக்கினேன். ஆனால் எதிர்க்கட்சி என்கிற முறையில் அவர்கள் அதைக் கண்டிக்கும் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருந்தார்கள். அண்ணா அவர்கள் அதுபற்றி உருக்கமாகப் பேசி நான் அவருடைய ஒரு பிள்ளையைப் போல் பாவித்து, அவர் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறினார். நான் அதை ஏற்று அவர் கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற ஆசை ஒருபக்கம் எனக்கு உண்டு என்றாலும் மற்றொரு பக்கத்தில் கடமை உணர்ச்சி ஏற்பட்டு ஒத்துக்கொள்ள முடியவில்லையே என்று கூறினேன்.

அதேமாதிரி இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின்போதும் மாணவர்கள் அதில் கலந்து கொண்டார்கள். சமூக விரோதச் சக்திகளுக்குத் தங்கள் கட்சி பொறுப்பு இல்லை என்று அண்ணா தெரிவித்தார். அண்ணா அவர்களின் ஆதரவு வன்முறைச் செயல்களுக்கு இல்லை.

அரசியலைப் பொறுத்தமட்டில் தேர்தலில் அண்ணா அவர்கள் காஞ்சியில் நின்றபோது நான் எதிர்த்துப் பேச வேண்டியிருந்தது. ஆனால் எப்போதும் அவர் என்னிடத்தில் சகஜமாகவே பழகி வந்தார்.

அண்ணா அவர்கள் ஆட்சி செய்தபோது, அவர்க்கிருந்த முக்கியமான கவலை, தவறு ஒன்றும் நேரக்கூடாது என்பது.

சட்டமன்றத்துக்குள் நுழைவதற்கு முன்பு, அவர் நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டிற்கு எதிர்ப்பாக இருந்தபோதிலும், சட்டமன்றத்தில் கலந்துகொள்ள முடிவு செய்த பிறகு அந்தப் போக்கை அடியோடு கைவிட்டு விட்டார்கள்.

ராஜ்யசபையில் உறுப்பினராக இருந்தபோது அமைச்சர்களிடத்திலும், உறுப்பினர்களிடத்திலும் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நல்ல முறையில் பழகிப் பெயர்பெற்று வந்தார்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நோய்வாய்ப்படாமல், இன்னும் கொஞ்சகாலம் பதவியில் நீடித்திருந்தால், அது நாட்டிற்கு நலனை விளைவிப்பதாக இருந்திருக்கும்.

''அறிஞர் அண்ணா பிறந்த நாள்'' விழா மலராக **"தமிழரசு"** இதழ் வெளிவருவதறிந்து மிக்க மகிழ்ச்சி. ''தமிழரசு'' வாசகர்களுக்கு என் நல்வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

R. C. No. 517158 Phone No. 83 (Karungal)

வண்ணான்போற்றவிளை கைத்தறி நேசவாளர் உற்பத்தி விற்பனை கூட்டுறவு சங்கம் லிமிடேட்

நிர். 3130. பள்ளியாடி P. O.

H.O. பள்ளியாடி

B.O. மீனாட்சிபுரம், நாகர்கோவில்

எங்களிடம் எல்லாவிதமான கைத்தறி வேஷ்டி தினுசுகளும், பிரின்டட் சாரிகள், ஒரிழை ஈரிழை துவர்த்துகள், டவல்கள், தேரியல்கள், லுங்கிகள், பெட்சீட்டுகள், கலர் பீஸ், காடா பீஸ் தினுசுகளும் அரசாங்க சலுகையுடன் விற்பனை செய்து வருகிறோம்.

தாங்கள் வருகைதந்து எங்கள் கைத்தறித்துணிகளை வாங்கி ஏழை கைத்தறி நெசவாளர்களை ஊக்குவிக்குமாறு அன்பாய் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

திரு எம். வேதமாணிக்கம்,
காரியதரிசி.

திரு பி. அலங்காமணி,
தலைவர் பொறுப்பு.

* கூட்டுறவே நாட்டுயர்வு *

தமிழின, மொழிப் போராட்டத் தானைத் தலைவர்

பன்மொழிப் புலவர்
டாக்டர் கா. அப்பாத்துரை

மொழியின் பழமை மனித இனத்தின் பழமையைவிடக் குறைந்ததன்று. உண்மையில் மொழியும், மொழியின் பிறப்புக்கும் மலர்ச்சி, தளர்ச்சிகளுக்கும் அடித்தளங்களான குடும்ப, குழுகாய, இனவாழ்வுகளும் உயிரின மலர்ச்சி (Evolution of living beings) தோன்றியபோதே தோன்றி, அதன் மலர்ச்சியுடனே தளர்ச்சிகளுடனே தாமும் மலர்ச்சி தளர்ச்சிகளடைந்து வருபவை ஆகும். கிளியின் காதலிசைக் குரலிலும் மயிலின் ஆட்டத்திலும், குரங்குக் கூட்டத்தின் கூக்குரலிலும், பாம்பின் சீறலிலும், இனங்காக்கும் யானை அணிவகுப்பின் பிளிறலிலும் நாம் மனித இன மொழியின் குழந்தைப் பருவத்தைக் காணலாம்.

எல்லையற்ற இயற்கைப் பரப்பில் இனப்போராட்டங்களும் மொழிப்போராட்டங்களும் மிகப் படுகின்ற ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப் பிணைந்தவையேயாகும். முன்னதில் தடமற்று அல்லது தடங்களுடன் மாண்ட உயிரின வகைகள் எண்ணற்றவை. பின்னதிலோ, மாண்ட மனித இன நாகரிகங்களும் அவற்றுடன் நம்மால் அறியப்பட்டும், அறியப்படாமலும் மாண்ட மனித இன நாகரிகங்களும், அவற்றின் மாண்ட தலைமுறைகளும், மாண்ட நாகரிக இன மொழிகளும் அவற்றின் மாண்ட தலைமுறைகளும் எண்ணற்றவை. உலக மொழி வரலாறும் இந்திய மொழி வரலாறும் இதனைக் காட்டவல்லன. ஏனெனில், மனித உலகில், மாண்ட நாகரிக இனங்கள், மொழிகள், மொழித் தலைமுறைகள் எத்

தனையோ, அவற்றில் குறைந்ததன்று இந்தியாவில் மாண்ட நாகரிக இனங்கள், மொழிகள், மொழித் தலைமுறைகள், இலக்கியங்கள்!

இந்த மனித உலகில், அதன் நடுவண்மை யாகிய இந்தியாவில், ஒவ்வொரு மாண்ட நாகரிக இனத்தின் வரலாற்றுப் பின்னணியிலும், ஒவ்வொரு மாண்ட மொழியின், மொழித் தலைமுறையின் பின்னணியிலும் ஒவ்வோர் இனப்போராட்டத்தின், மொழிப் போராட்டத்தின்வரலாறு மறைந்தே கிடக்கின்றது.

மாண்ட மனித இன நாகரிகத் தலைமுறைகள், மாண்ட மனித இன, இந்திய மொழி இலக்கியத் தலைமுறைகள் ஆகியவற்றின் சாவா மூவாச் சின்னமாக நம் இன்றைய மனித உலகில், இந்தியாவில் இன்னும் வாழ்ந்து வளர்ந்து வருகிற ஒரே மனித இனமொழி, ஒரே இந்திய இன மொழி தமிழ்! அது கண்ட, கண்டு வருகிற போராட்டங்கள் பல. ஆனால் என்றோ, எப்போதோ இம்மொழி சாவா வாழ்வு, மூப்பிலாது என்றும் இளமையுடன் வாழும் வாழ்வு, பிணியிலா நலவாழ்வு ஆகியவற்றின் மறைதிறவைக் கண்டுபிடித்திருக்க வேண்டும் என்னலாம். ஏனெனில் அது ஆயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளாக, ஆயிரக் கணக்கான போராட்டங்களில் செத்துப் பிழைத்திருக்கிறது; வென்று இன்றும் வாழ்ந்து வளர்ந்தே வருகிறது!

பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முற்பட்டே, தொல்காப்பியத்துக்கும் முற்பட்டே, 16,000 நூற்பாக்களால் முத்தமிழுக்கும் ஓர் இலக்கண வரம்பு கண்டு, மொழி காத்துத் தமிழுக்குப் புத்துயிர் ஊட்டிய அகத்தியர் என்ற குறுமுனிவர் ஒருவரைப் பற்றித் தமிழ் மரபு கூறுகிறது. அதுபோல நம் நாட்களிலேயே, தமிழ் மொழி காக்க எழுந்த மூன்று போராட்டங்களுக்கும் உரிய மும்மைத் தலைவராக, மும்முனைப் போராட்டத் தளபதியாக விளங்கியவர் வான்புகழ் அறிஞர் அண்ணா! மெய்யோ, பொய்யோ என ஆராய்ச்சியாளர் ஐயுறுமளவுக்குத் தமிழர் கனவாகி விட்ட முந்தைய அகத்தியரின் மெய்யான நனவுலகப் புதிய அகத்தியராக அறிஞர் அண்ணா தமிழின வரலாற்றில் வண்ண ஒளி வீசுகிறார்.

தமிழ்காக்கும் மூன்று போராட்டங்கள் சொற்காப்புப் போராட்டம், இசை காப்புப் போராட்டம்,

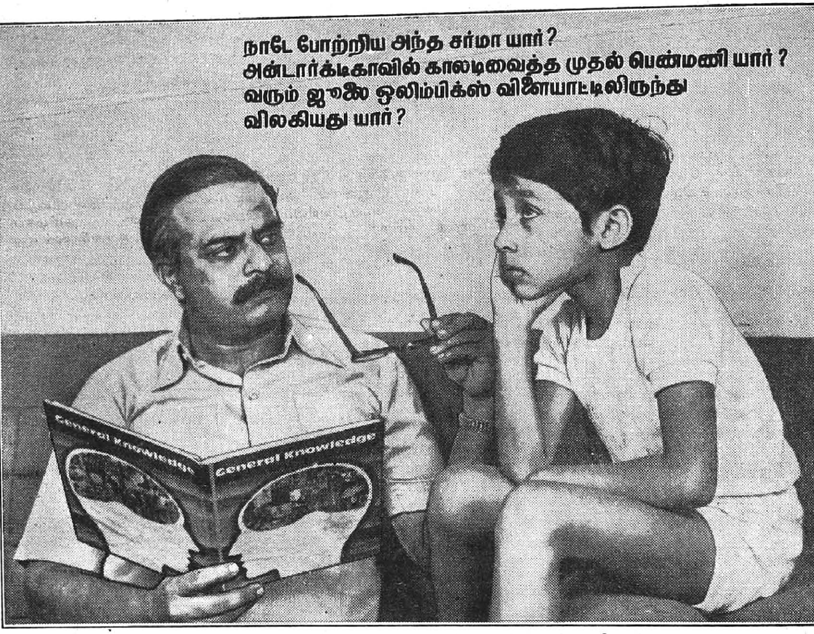

பார்த்து அறிய வேண்டிய விஷயங்கள் பல இருக்கையில் படித்தால் மட்டும் போதுமா?

ஆய்ந்து நோக்குங்கள். வெகு விரைவில் உங்கள் செல்வன் டாக்டர், இன்ஜினியர், ஐஏஎஸ், வங்கி போன்ற பணிகளுக்கான நுழைவுத் தேர்வுகளை எழுத நேரிடும். அதற்கு அவன் பொது அறிவுப் புத்தகங்களைப் படித்தால் மட்டும் போதாது. ஏனெனில், நாளுக்குநாள் நூதனமடைந்து வரும் இவ்வுலகில் உங்கள் செல்வன் மட்டும் பின்தங்கி விடக் கூடாது. அவனுடைய பொது அறிவும காலத்திற்கேற்றவாறு வளரவேண்டும் அதற்கு தொலைகாட்சியே மிகச் சிறந்த வழியாகும். அதனால்தானே இக்காலத்து சிறுவர்கள் அக்காலத்து சிறுவர்களை விட நன்கு விவரமறிந்தவர்களாக விளங்குகிறார்கள்? இவற்றை நோக்கும்போது தொலைகாட்சி மிக அத்யாவசியமே!

இப்போது, நீங்கள் எந்த டிவியையும் வாங்கும் முன், அது நம்பகமானதா என்று உறுதிசெய்து கொள்ளுங்கள். அதில் தெள்ளத்தெளிவான படத்தோற்றத்திற்கு நீங்கள் தனி முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். செய்தி வாசிப்பவரின் கண் இமைகள் கூட அதில் துல்லியமாகத் தெரிய வேண்டும். அதாவது சாலிடெரில் தெரிவதுபோல்! அணுகிடுவீர் சாலிடெர் வைத்திருப்போரை, அறிந்திடுவீர் அதன் தம் சிறப்பம்சங்களை. அப்போது தெரியும் உங்களுக்கு எதனால் சாலிடெரே அனைவராலும் விரும்பப் படும் டிவி என்று! சாலிடெர் எகானமி மாடெல்களிலும் கூட டிலக்ஸ் அம்சங்களான விசிஆர் (VCR) மற்றும் பிக்அப் கனெக்‌ஷன்கள் அமைந்துள்ளன.

விற்பனைக்கு விடுப்போர் ·
டிஜிவிஷன் எலக்ட்ரானிக்ஸ் (பி) லிட்,
44, சி.பி. ராமசாமி ஐயர் சாலை
அபிராமபுரம், சென்னை 600 018.

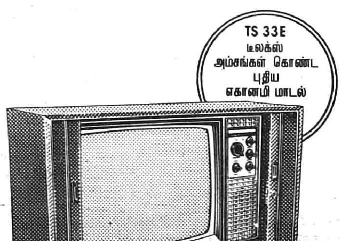

சாலிடெர்

-தொல்லையில்லாத் தொலைக்காட்சி

DE/982A

மொழியாட்சிக் காப்புப் போராட்டம் ஆகியவையே. முதலது இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்திலிருந்தே பரிதிமால் கலைஞர், தவத்திரு மறைமலையடிகளார், மொழிஞாயிறு தேவநேயப்பாவாணர் ஆகியோரால் தமிழ் மரபு கண்டு புதுப்பித்து வளர்க்கப்பட்ட போராட்ட இயக்கம் ஆகும்.

இரண்டாவது, அரசு வயவர் அண்ணாமலைச் செட்டியாரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டு, இராசாசி, கவிமணி, அரசு வயவர் முத்தையாச் செட்டியார் ஆகியோரால் வளர்க்கப்பட்டு வந்துள்ள இசை காப்புப் போராட்ட இயக்கம் ஆகும்.

மூன்றாவதோ நாவலர் சோமசுந்தரபாரதியார், ஆசிரியர் மறைமலையடிகளார், தமிழகத் தந்தை பெரியார் ஈ.வே.ரா. ஆகியோரின் தலைமைகளிலும் இராசாசி அவர்களின் துணையுடனும் புதிய தமிழகத்தின் புத்தெழுச்சிக்குரியதாக இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்ட இயக்கம் என்ற பெயருடன் தோன்றிய தாய்மொழிகளின் தன்னாட்சியுரிமைக் காப்புப் போராட்ட இயக்கம் ஆகும்.

இந்த மூன்று போராட்டங்களையும் ஒருங்கிணைத்து ஒரே தமிழின உரிமை இயக்கமாக்கிய மும்மைமொழிப் போராட்டத் தனிநாயகத் தளபதியாக விளங்கிய பெருமை அறிஞர் அண்ணா ஒருவருக்கே உரிய தென்னல் தகும்.

இந்தியாவின் அரசியல் விடுதலை இயக்கப் போராட்டத்தில் காந்தியடிகளுடனும் தலைவர் பெருந்தகை சுபாசு சந்திரபோசுடனும் ஒப்பிடத்தக்க தென்னகத் தலைவர் தந்தை பெரியார்.

அரசியல் விடுதலைத் தன்னுரிமையுடன் சமய சமுதாயத் தன்னுரிமையாகிய சமதரும நெறியையும் ஒருங்கிணைத்த திராவிட இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்தவர் அவர். ஆனால் அப்பேரியக்கத்தை மொழியுரிமை, சிறப்பாகத் தமிழர், தமிழின, மரபுரிமை இயக்கத்தையும் இணைத்து அதனை உலகின் ஒப்பற்ற முழு தேசிய இயக்கமாக்கியவர் அறிஞர் அண்ணாவே யாவர்!

அறிஞர் அண்ணாவின் இந்த ஒருங்கிணைப்புப் பேராற்றல் செயல்படாமலிருந் திருக்குமேயானால், தந்தை பெரியாரின் இயக்கம் வெறும் பகுத்தறிவியக்கமாக அரசியல் சமய சமுதாயப் பேரியக்கமாக மட்டுமே அமைந்திருக்கும்; இன்று அமைந்துள்ளதுபோல, அது மொழிமரபுரிமையை அடிப்படையாகக் கொண்ட முழுமனித இனஉரிமை இயக்கமாக மிளிர்ந்திருக்க முடியாது என்று கூற இடமுண்டு.

மலையாள நாடோ, கன்னட நாடோ, தெலுங்கு நாடோ தமிழகத்திலிருந்து பிரிந்துவிடாத பழைய சென்னை மாநிலத்தில் 1939-ல் முதல் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின்போது பேரறிஞர் அண்ணா அதன் செயல்துறைப் பெரும்படையின் முன்னணித் தளபதியாக மட்டுமன்றி அதன் உள்ளுயிர் ஆற்றல் உருவாகவும் விளங்கினார்.

அந்நாளைய முதல்வர் சக்கரவர்த்தி இராசகோபாலாச்சாரியாருக்கு அனுப்பப்பட்ட இந்தி எதிர்ப்பாளர் அல்லது தமிழ்ப் பாதுகாப்புக் கழகத்தாரின் திறந்த மடலை உருவாக்குவதில் தமிழ்ப் பெரியார்களுடன் தமிழகப் பெரியாரை ஒருங்கிணைத்து வைத்து அதற்கு ஒருமுகக்குரல் தந்தவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்களேயாவர். இதனை உணர்ந்த தந்தை பெரியார் 1946-ல் தொடங்கப் பெற்ற திராவிடர் கழக இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்திலும் அறிஞர் அண்ணா அவர்களையே முழுப் பொறுப்பு வாய்ந்த பொது நிலைத் தளபதியாக்கி மகிழ்ந்தார்.

மடல் உருவாக்கும் பணியில் நானும், இரண்டாம் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத் தொண்டர் படையில் என் துணைவியாரும் இடம் பெற்று, அறிஞர் அண்ணாவின் பேரொளியை அருகுநின்று காணும் அரும்பெறற் பேற்றினை அடைந்திருந்தோம்.

மும்மைத் தமிழ்காப்புப் போராட்டங்களின் அடிப்படை ஒற்றுமையையும் தமிழ்மொழி ஒன்றுக்கேயன்றி தாய்மொழிகள் எல்லாவற்றுக்குமே யுரிய அதன் அகல் விரிவையும் கண்டவர், கண்டு சுட்டிக் காட்டியவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்களே! மூன்று போராட்டங்களும் உண்மையில் தமிழ்மொழி மீது அல்லது தாய்மொழிகளின் மீது அரசியல் அல்லது சமய அல்லது சமுதாய அல்லது பொருளியல் மேலாட்சி காரணமாக அடக்குமுறைகளையும் தாக்குதல் முறைகளையும் எதிர்த்த போராட்டங்களேயாகும் என்பதை அவர் ஆய்ந்து தெளிந்து விளக்கினார்.

செக்கோசிலவேக்கிய நாட்டின் தலைவரான டாக்டர் மசாரிக் போன்ற — உலகில் மொழிப் போராட்டப் பெருந்தலைவர்களிடையே அறிஞர் அண்ணா ஒரு தனிச் சிறப்புக்குரிய இடம் பெறத்தக்கவர் ஆவர்.

தனித் தமிழ்க் கனல்

தோழர் அண்ணாதுரை தனித் தமிழ்க் கனல்; திட்ப நுட்பமான சொல்லாளர்; வீறுமிக்க செயலாளர். அவர் உள்ளம் தமிழர் உள்ளம், உணர்ச்சி வெள்ளம். அவர் உரைகள் தமிழர் மதிப்பையும், அம்மதிப்பைக் காக்கும் கொதிப்பையும் உண்டாக்கும் தீப்பொறிகள்.

--சுத்தானந்தபாரதி

இதல்லவா சோற்போழிவு !

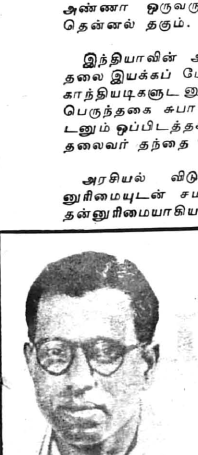

திரு சி. என். அண்ணாதுரை அவர்களின் சொற்பொழிவுகள் சிலவற்றை நான் கேட்டிருக்கிறேன். ''சொற்பொழிவு என்றால் இது வல்லவா சொற்பொழிவு! தட்டுத் தடுமாறி சொற்களுக்குத் திண்டாடி நிற்பதையெல்லாம் சொற்பொழிவு என்கிறோமே!'' என்று எண்ணத் தோன்றும்.

—ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி (கல்கி)

ஸ்தாபிதம் : 1919 போன் : 50

திருச்செந்தூர் கூட்டுறவு நகர வங்கி லிட் A. 442

மைலப்பபுரம் தெரு, திருச்செந்தூர்–628 215

(முழுவதும் இன்ஷுர் செய்யப்பட்ட A வகுப்பு வங்கி)

நெல்லை மாவட்டத்திலேயே தொடர்ந்து
மூன்று ஆண்டுகளாக அங்கத்தினர்
களுக்கு 15 சதவிகித டிவிடெண்ட்
வழங்கும் ஒரே வங்கி!

S முத்துச்சாமி,
காரியதரிசி.

T. A. சேதுராமகிருஷ்ணய்யர்,
உபதலைவர்.

இயக்குனர்கள்

C. E. N. கிருஷ்ணசர்மா
சு. கந்தசாமி நாடார்
K. S. ராமசாமி அய்யர்
R. சரவணன,
வ. ப. மாடசாமிக் கோனார்
வே. ஞானசம்பந்த ஓதுவார்.

தந்தை பெரியார் அவர்களின் கொள்கைகளைத் தாங்கி, சுய மரியாதை இயக்கத்தில் எங்கள் பயணத்தைத் துவங்கிய நாங்கள் இரவு பகலாக பல்வேறு எதிர்ப்புக்களின் மத்தியில் செயல்படுத்த முயன்றோம். தந்தை அவர்கள் சுட்டிக் காட்டிய பெண்களை அடிமையாக்கும் வைதீகத் திருமணம், பொருந்தாத் திருமணம், கட்டாயத் திருமணம், பால்ய திருமணம் ஆகியவற்றை ஒழித்து காதல் திருமணம், கலப்புத் திருமணம், விதவைத் திருமணம், சீர்திருத்தத் திருமணம் போன்றவற்றை ஊக்குவிப்பதின் மூலம் பெண்களுக்கு சமுதாயத்தில் சம உரிமை அளிக்கப் பாடுபட்டோம்.

வைதீகத் திருமணத்தினால் பெண்களை ஆண்கள் அடிமைப் படுத்தி, வாழவிடாமல் தொல்லைகள் தருவதைப் பெண்களும் உணரும்படிச் செய்து அவைகளை நீக்க சுயமரியாதைத் திருமணம் தான் ஒரேவழி என்பதை மக்கள் மத்தியில் பரவச் செய்தோம். கற்புத் தவறினால் கல்லாக்கப் படுவாள் என்றும், கற்புநெறியோடு நின்றால் அருந்ததியாக ஒளி வீசுவாள் என்றும் கூறி, திருமணச் சடங்குகளில் அம்மியை மிதித்துப் பட்டப்பகலிலே அருந்ததி எனும் நட்சத்திரத்தைக் காட்டி பயமுறுத்தி, பெண்களை ஆண்களுக்கு அடிமைப்பண்டங்களாக வைத்திருந்ததை மாற்றப் பாடுபட்டோம்.

எங்களது பகுத்தறிவுப் பிரச்சாரம் முதலில் கேலிக்குரியதானாலும் காலப்போக்கில் வெற்றியே தந்தது. தாலி பெண்களுக்கு வேலி என்று பெண்மைக்கு வேலிபோட்டு ஆண்களின் ஆணவத்தைக்கட்டவிழ்த்துவிட்டு வந்த பழக்கத்தை மாற்றிப் பெண்களுக்குத் தாலி கட்ட வேண்டுமென்றால் ஆண்களுக்கும் தாலி கட்ட வேண்டும் என்றும், பெண்களுக்குத் தாலி திருமணமான அடையாளச் சின்னமென்றால் ஆண்களுக்கு அந்தச் சின்னம் வேண்டாமோ என்றும் உரிமைக் குரல் எழுப்பினோம். பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை, கட்டாயக் கல்வி, வரதட்சணைக் கொடுமை இவைகளையெல்லாம் மக்கள் மத்தியில் சிந்திக்குமாறு பிரச்சாரங்கள் செய்தும், எழுதியும், எழுச்சியை அண்ணா அவர்கள் உருவாக்கினார்கள்.

'பெண்கள் இந்த நாட்டின் கண்கள்', 'பெண்கள் ஆண்களுக்கு எந்த வகையிலும் குறைந்

தவர்கள் அல்லர்', 'பொறுமையுடன் நிர்வாகம் செய்வதில் பெண்கள் வல்லவர்கள்' என்றெல்லாம் கூறுவார். பெண்களின் முன்னேற்றம்தான் ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றத்தின் அளவுகோல் என்று பேசுவார். பெண்கள் சங்கங்கள் வெறும் பொழுதுபோக்குச் சங்கங்களாயிருப்பதை அண்ணா விரும்பவில்லை. அண்ணா அவர்கள் நடத்திவந்த திராவிட நாடு இதழில் ''அந்திக்கலம்பம்'' என்ற பகுதியைப் பெண்கள் பகுதியாக வைத்து, மாலைநேரத்தில் பெண்கள் வம்புகள் பேசி, அரட்டை அடிப்பதை நீக்கி உலக நடப்புகளைப் பேச - விவேகத்தை வளர்க்க-பல அரிய கட்டுரைகள் எழுதி வந்தார். **பெண்கள் பேசும் புறாக்களல்ல; போராடும் புலிகள் என்று வர்ணித்தார்.**

எனவேதான் அவர் முதலமைச்சர் ஆனவுடன் முதல் முதலாக பெண்களுக்குச் சமவாழ்வு தரும் சுயமரியாதைத் திருமணத்தைச் செல்லுபடியாக்கச் சட்டமியற்றினார். மூடப்பழக்க வழக்கத்தை முறியடித்து, பெண்களுக்குச் சமஉரிமை அளிக்க இது வகை செய்துள்ளது. ''ரங்கோன் ராதா'' ''வேலைக்காரி'' போன்ற கருத்தோவியங்கள் மூலமாக அதிகார போதையினால் ஆண்கள் எப்படியெல்லாம் பெண்களைக் கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள் என்று சித்திரித்துக்காட்டி அவைகளிலிருந்து விடுபடப் பெண்களுக்கு சமத்துவமும், கல்வியறிவும் எவ்வளவு அவசியமானது என்பதை வலியுறுத்தினார். பின்னர் அந்த இரண்டு எழுத்தோவியங்களும் திரைப்படமாக வெளிவந்தன.

ரங்கோன் ராதாவில் கணவனின் கொடுமைகளைத் தாங்க முடியாமல் ரங்கம் என்னும் பெண் இறுதியில் வீட்டைவிட்டே வெளியேறி, சாமியாராகப்போய் விடுகிறாள். அப்படி ஒரு புதுமைப் பெண்ணை சுமார் 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாள், மக்கள் மத்தியில் நினைவு கொள்ளச் செய்தார்.

சாதி ஏற்றத்தாழ்வுகளை நீக்கப்பெண்கள் முன்வர வேண்டுமென்று கூறுவார். காரணம் பெண்களுக்கு ஜாதிகள் கிடை

பெண்கள் பேசும் புறாக்களல்லர்!

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து

ஊட்டி மலைவாழ் மக்களுடன் அண்ணா; கட்டுரை ஆசிரியர் உடன் உள்ளார்

யாது. ஆண்களின் பெயரின் பின்னால் ஜாதிப் பெயரைப் போடுவதைப்போல் பெண்கள் ஜாதிப் பெயரைப் போட்டுக் கொள்வது கிடையாது. லட்சுமி முதலியார் என்றோ, காமாட்சி ஐயர் என்றோ ஜாதிப் பெயரைப் போடமாட்டார்கள். கணவன் பெயரைத்தான் போட்டுக் கொள்வார்கள். எந்தப் புதிய நாகரிகமானாலும் பெண்கள் உடனே அதனை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். நகை அலங்காரமோ, சிகை அலங்காரமோ, உடை அலங்காரமோ எதுவாகயிருந்தாலும் பழமையை உதறித் தள்ளிவிட்டுப் புதுமையை வெகு விரைவில் ஏற்றுக்கொள்வார்கள்.

அப்படிப்பட்ட பெண்கள் பழமையான ஜாதிப்பழக்கத்தை ஒழித்து பெண் இனம் முன்னேற, கலப்புத் திருமணம் அவசியம் என்பதை உணர்ந்த அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றவுடன் கலப்புத் திருமணம் செய்துகொள்பவர்கட்குத் தங்கப் பதக்கம் பரிசாக அரசுச் சார்பில் அளிக்கத் திட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். பல பெண்கள் வேற்று ஜாதி ஆண்களைக் காதலித்து, பிறகு ஜாதி வித்தியாசம் காரணமாக மணம் செய்ய முடியாமல் வாழ்வைக் கெடுத்துக் கொள்கிறார்கள். வேற்று ஜாதியில் மணம் செய்வது சமுதாய அநீதியாகக் கருதப்பட்டு வந்தது. அண்ணா அவர்களின் இந்தத் திட்டத்தினால் அந்தப் பழமையான எண்ணம் குழி தோண்டிப் புதைக்கப்பட்டு, சமுதாயத்தில் அனைவரும் ஏற்றுப் பாராட்டக் கூடிய திட்டமாக அது அமைந்துள்ளது.

இதுபோல பல உரிமைகளை அண்ணா அவர்கள் பெண்களுக்கு வழங்கி வந்தார்கள்.

துரதிர்ஷ்டவசமாக, ஆட்சிப் பொறுப்பைஏற்று இரண்டாண்டு முடிவதற்குள் அண்ணா அவர்கள் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்துவிட்டார்கள்.

ஆனால் அண்ணா அவர்களின் கொள்கைகளை அறிந்து அந்த வழியில் ஆட்சி செய்யும் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இன்று பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகளில் 50 சதவிகிதம் ஒதுக்கியுள்ளார். ஊராட்சித் தேர்தல்களில் பத்து சதவிகிதம் ஒதுக்கியுள்ளார். பல பெண்களை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களாக நியமித்துள்ளார். பெண்களின் நிர்வாகத் திறமையை அறிந்து அவர்களுக்குப் பல பொறுப்புகளை அளித்தும் அவர்கள் பணியினைப் பெரிதும் பாராட்டிச் செயல்பட்டு வருகிறார். இந்தச் செயல், பெண்ணுரிமை பேணிக் காத்து வந்த அண்ணா அவர்கள் நம்மை விட்டுப் பிரியவில்லை-புரட்சித் தலைவரின் வடிவிலே நம்முடனேயே இருந்து வருகிறார் என்பதை நிரூபிக்கிறது.

தலைமுறைக்கு வாய்த்த தலைவர்

குலமுறை "அண்ணா" என்னும்
கொடிநிழல் "தலைவா" என்னும்

கலைமனம் "அறிவே" என்னும்
கவிக்குரல் "புலவா" என்னும்

அலைதமிழ் "உயிரே" என்னும்
அவனியே "புனிதா" என்னும்

தலைமுறைக் கிவரல் லாது
தலைவரென் றொருவர் இல்லை!

—கவிஞர் கண்ணதாசன்.

காஞ்சித் தலைவன்

முத்தமிழ்க் காவலர்
கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம்

55 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திருச்சி தேவர் மன்றத்தில் நீதிக் கட்சி மகாநாடு ஒன்றைப் பெரிய அளவில் நடத்திக் கொண்டிருந்தேன். மாநாட்டின் தலைவர் சர் ஏ. இராமசாமி முதலியார் தன் பேச்சை மொழி டெயர்க்க ஒருவர் தேவை என்று கோரினார். வந்திருந்த வழக்கறிஞர்கள் பலரை அண்டினேன். அனைவரும் மறுத்துவிட்டனர். இவ்வளவு பெரிய மகாநாட்டில் மொழி பெயர்ப்பாளர் ஒருவரும் இல்லையே என்று வருந்தினேன். வெட்கப்பட்டேன்.

பேச்சுடன் கண்டேன்

இந்நிலையில் ஒருவர் என்னிடம் வந்து இவர் கல்லூரி மாணவர், மொழி பெயர்ப்பார் எனச்கூறினார். இதைக் கேட்டதும் எனக்கு அதிகக் கோபம் வந்தது. பெரிய தலைவர்களின் அரசியல் பேச்சுக்களைப் பள்ளிக்கூடத்துப் பிள்ளைகளைக் கொண்டு மொழிபெயர்ப்பதை விட ஆங்கிலப் பேச்சு ஒன்றே மாநாட்டைச் சிறப்பிக்கும் என நம்பிச் சும்மா இருந்துவிட்டேன். இந்த நிலையில் மொழி பெயர்க்க ஆள் வந்து விட்டதா என்று முதலியாரிடமிருந்து செய்தி வந்தது. நான் வேறு வழியில்லாமல் அதே மாணவரிடம் சென்று 'தம்பி உன் பேர் என்ன' என்றேன். 'அண்ணாதுரை' என்றார்; ஊர் எது என்றேன். காஞ்சிபுரம் என்றார். என்ன செய்கிறாய் என்றேன். எம்.ஏ. படித்துவிட்டு சும்மாயிருக்கிறேன் என்றார். நன்றாக மொழி பெயர்ப்பாயா என்றேன். ஏதோ கொஞ்சம் தெரியும் என்றார்.

சன்னப்பொடி

பேச்சுக்குப் பேச்சு மொழி பெயர்ப்பு மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. நானே வெற்றி பெற்றதாக மகிழ்ந்தேன். வழக்கறிஞர்களிடம் சென்று மறுத்துவிட்டீர்களே, பார்த்தீர்களா? என்று பெருமிதத்தோடு வினவினேன். நாங்கள் மறுத்ததினால்தான் ஒரு நல்ல மொழி பெயர்ப்பாளர் கிடைத்தார் என்று கூறிச் சிரித்தார்கள். சர்.ஏ.இராமசாமி முதலியாரிடம் சென்று மொழி பெயர்ப்பு எப்படி என வினவினேன். அதில் சிறிது சன்னப் பொடியும் கலந்திருந்தது எனக் கூறிப் புன்னகை புரிந்தார்.

இந்த வகையில் நண்பர் சி. என். அண்ணாதுரை எனக்கு அறிமுகமானார். வாழ்த்தினேன். தமிழகத்தின் எதிர்கால நலனுக்கு இத்தகைய கல்லூரி மாணவர்கள் பலர் தேவை என எண்ணினேன். என் எண்ணம் இன்றும் வீணாகவில்லை. என்றும் வீணாகப்போவதும் இல்லை.

பொது வாழ்வு

கல்லூரியில் வருந்திக் கற்று எம்.ஏ. பட்டமும் பெற்று தொழில் துறையில் புகாமல் பொது வாழ்வுத்துறையில் புகுந்தவர் தமிழ் நாட்டில் முதன்முதலாக அன்பர் அண்ணாதுரை ஒருவரே. சுருக்கமாகக் கூறவேண்டுமானால் தமிழ் மக்களின் வாழ்வுக்சாகத் தன் வாழ்வைப் பாழ்படுத்திக் கொண்டவர் எனக் கூறிவிடலாம்.

முதல் சிறை

1938ல் தமிழகத்தில் இந்தி எதிர்ப்புப் போர் மிகப் பெரிய அளவில் நடைபெற்றது. அதைத் தமிழகமே ஒன்று சேர்ந்து நடத்தியது. திருச்சியில் நடைபெற்ற

With the Best Compliments From

The Coimbatore Film Distributors' Association,

No. 30, Gopalapuram 3rd Street,
Coimbatore.

தமிழர் மகாநாட்டின் பொருட்டாக அப்போரை நடத்தும் பெரும் பொறுப்புகள் என் மீதே விழுந்தன. அப்பொழுதெல்லாம் அண்ணாதுரையும் அவர் போன்ற பலருடைய ஒத்துழைப்பும், தொண்டும் இல்லாதிருந்திருக்குமானால் நான் அதை வெற்றிகரமாக நடத்தியிருக்க முடியாது. இந்தியை எதிர்த்தும் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளைத் தாக்கியும் பேசிய குற்றத்திற்காக அவர் 6 மாதம் சிறைத் தண்டனையைப் பெற்றார். அப்போது தான் தமிழ்நாட்டு மக்களில் பலருக்கு அவரை அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

அண்ணாவுக்குப் பொன்னாடை போர்த்துகிறார் தந்தை பெரியார்.

மொழிப்பற்று

ஆங்கிலம் கற்றவர்களில் பலர் அம்மொழியிலேயே ஆழ்ந்து விடுகின்றனர். இரண்டொருவர் கரையேறினாலும் அவர்கள் ஏறியது தமிழ்நாட்டுக் கரையாக இருப்பதில்லை. ஆங்கிலக்கடல் நீந்தித் தமிழ்க்கரையேறிய அறிஞர்களில் அன்பர் அண்ணாதுரையும் ஒருவர்.

விடுதலை

பெரியார் ஈ.வெ.ரா அவர்களுடன் நெருங்கிப் பழகிய அன்பர்களெல்லாம் வெளியேறிக் கொண்டேயிருப்பது ஒரு வழக்கம். அப்போதெல்லாம் நான் பெரியாரை ஆதரித்தும் பிரிந்தவர்களை வெறுத்தும் வந்தவன். நான் நெருங்கிப் பழகியதால் என்னுடைய முறையும் வந்துவிட்டது. காலியான என் இடமும் உடனே பெரியாரால் நிரப்பப் பெற்றது. என்னுடைய பணிகளில் காரியதரிசி பதவிக்கு அண்ணாதுரையும் பொருள் வசூலிக்க பொன்னம்பலனாரும் கொள்கைகளை விளக்க சுவாமி சிதம்பரனாரும் அமர்த்தப்பட்டனர். பின்னர் அவர்கள் மூவரும் நெருங்கிப் பழக ஆரம்பித்ததால் வழக்கப்படி அவர்கள் வெளியேறும் முறையும் வந்துவிட்டது. ஒரே அறிக்கையில் அவர்கள் மூவரும் கையெழுத்திட்டுப் பெரியாரிடத்திலிருந்தும் விடுதலையிலிருந்தும் விடுதலை பெற்றனர்.

தமிழ்நாடு

1941 இறுதியில் அன்பர் அண்ணாதுரை திராவிடநாடு என ஒரு இதழைத் தொடங்கப் போவதாக எழுதியிருந்தார். நான் அதைத்தமிழ்நாடு எனத்தொடங்கும்படி எழுதினேன். பல முன்னேற்பாடுகள் நடைபெற்று விட்டதனால் இனிமேல் எதுவும் செய்வதற்கில்லையென அறிவிக்கப்பெற்றேன்.

இளைஞர் மாநாடு

1942 தொடக்கத்தில் சென்னை மாகாண ஜஸ்டிஸ் இளைஞர் மகாநாடு ஒன்றைச் சென்னையில் கூட்ட, அன்பர் அண்ணாதுரை வரவேற்பு குழு தலைவராக இருந்து என்னைத் தலைமை வகிக்கும்படி கேட்டிருந்தார்.

விட்ட இடத்திலிருந்து

1942 மார்ச் 15 ஆம் நாளில் சென்னை செயிண்ட். மேரிஸ் மண்டபத்தில் சென்னை மாகாண ஜஸ்டிஸ் இளைஞர் மகாநாடு மிகப்பெரிய அளவில் நடைபெற்றது. வரவேற்புக்குழுத் தலைவர் அன்பர் அண்ணாதுரை இயக்கத்தின் வேலைகளைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டுமெனக் குறிப்பிட்டார். இயக்கத்தின் வேலைகள் தடைப்பட்டு 2 ஆண்டுகள் பாழாய்ப் போயினவே இப்போது என் செய்வது என என் தலைமை உரையில் கூறினேன். இதை அன்பர் அண்ணாதுரை அவர்கள் மனத்தில் வைத்துக் கொண்டேயிருந்து நன்றி கூறும் பொழுது விட்ட இடத்திலிருந்து வேலையைத் தொடங்குங்கள் எனக்குறித்துக் கூறினார். இது அனைவராலும் கைதட்டி வரவேற்கப் பெற்றது.

1944ல் ஈரோட்டில் 2 வது நாடகக் கலைமகாநாடு சர். ஆர். கே. சண்முகம் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. பெரியாரைப் பின்பற்றுவோருக்கும், சர் சண்முகத்தைப் பின்பற்றுவோருக்கும் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருந்து வந்ததினால் மாநாட்டில் கலவரம் ஏற்படும் என்ற வதந்தி அதிகமாக உலவியது. பேசுவதற்காக நாங்கள் சென்றிருந்தோம். அன்பர் அண்ணாதுரை சென்று ''தலைவர் எங்கள் மீது வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்தால் தயவு செய்து அவர் அந்த எண்ணத்தை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். கம்பராமாயணத்தைக் கொளுத்த வேண்டும் என்று நாங்கள் கூறுவதெல்லாம் அந்த நூலின் மீது நாங்கள் கொண்டுள்ள வெறுப்பைக் காட்டுவதற்கேயொழிய உள்ளபடியே கம்பராமாயணத்தைத் தீ வைக்கும் கயவர்கள் நாங்கள் அல்ல'' என ஒரு விளக்கப்போடு போட்டார்.

தலைவர் சர். ஆர். கே. சண்முகம் அவர்கள் சிரித்து மகிழ்ந்தார்.

With

the best

compliments

from :

Chandrika Products

(Manufacturers of Chandrika Ayurvedic Toilet Soap)

Head Office :
COIMBATORE

Branch .
MADRAS

சொற்போர்:

பேராசிரியர் ஆர்.பி. சேதுப்பிள்ளை அவர்களுடன் ஒருமுறையும், பேராசிரியர் ச.சோமசுந்தர பாரதியார் அவர்களுடன் ஒரு முறையும் கம்பராமாயணம் பற்றிய சொற்போர்கள் சென்னையிலும், சேலத்திலும் நடைபெற்றன. இந்த இரண்டிலும் யார் வெற்றி பெற்றார்கள் என்பது கேள்வியே அல்ல. அவர்கள் இருவரும் சொற்போர் நிகழ்த்தஒப்புக்கொண்டதே அண்ணாதுரைக்கு ஒரு வெற்றியாக அமைந்துவிட்டது.

பெரும்பங்கு:

தமிழ்நாட்டில் படிப்பில்லாத மக்களில் பெரும்பான்மையோரைப்பேச்சின் மூலம் தட்டி எழுப்பிய பெருமையில் பெரியாருக்குப் பெரும்பங்கு உண்டு. அதுபோலவே படித்து முடித்த இளைஞர்களில் பெரும்பான்மையோரைப் பேச்சின் மூலம் தட்டி எழுப்பிய பெரும்பங்கு அன்பர் அண்ணாதுரைக்கு உண்டு என உறுதியாகக் கூறிவிடலாம்.

பேச்சாளர்:

அன்பர் அண்ணாதுரை ஆங்கிலத்திலும் நன்றாகப் பேசும் ஆற்றல் படைத்தவர். இக்காலத்திய மேடைப்பேச்சுக்களில் பயன்லையை முன்னே வைத்து, செயப்படு பொருளை பின்னே வைத்து பேசப்படுகிறது. அது ''தூது அனுப்பினார், பதில் வந்தது'' என்றிராமல் ''அனுப்பினார் தூது, வந்தது பதில்'' என்றிருக்கும். இம்முறையை நம்நாட்டில் மேடைப்பேச்சுக்களில் முதலில் புகுத்தியவர் அன்பர் அண்ணாதுரையே ஆவார்.

தொண்டு:

அன்பர் சி.என். அண்ணாதுரை அவர்கள் முதலில் மாணவர், பின் தொண்டர், அவர் ஒரு சிறந்த அறிஞர், நல்ல எழுத்தாளர், உயர்ந்த பேச்சாளர், முனைந்த உழைப்பாளர், சிறந்த செயலாளர், மிகுந்த சீர்திருத்தவாதி, பத்திரிகை ஆசிரியர், நூலாசிரியர், நாடக ஆசிரியர், நடிகர், அரசியல்வாதி, முதல்அமைச்சர் எனப் பல துறைகளிலும் இருந்து அருந்தொண்டும், பெரும் பணியும் புரிந்தவர்.

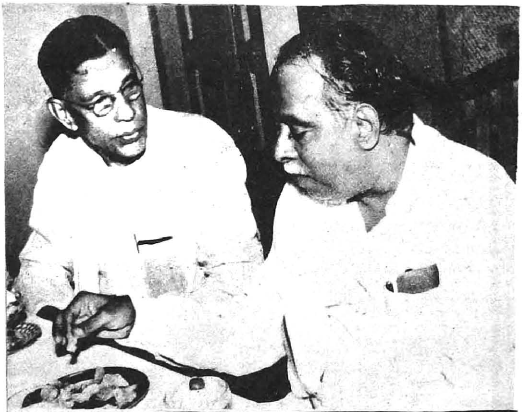

பேரறிஞருடன் முத்தமிழ்க் காவலர்

இரண்டாம் உலகத் தமிழ் மகாநாடு:

1968ல் தீவுத்திடலில் நடந்த 2ஆம் உலகத் தமிழ் மகாநாட்டை யார் நடத்துவது என்ற கேள்வி எழுப்பப் பெற்று இறுதியாக அம்மாநாட்டை நானே நடத்த வேண்டும் என்று அன்பர் அண்ணாதுரை விரும்பி இப்போதுள்ள தலைமைச் செயலர் கே. சொக்கலிங்கம், இ.ஆ.ப. அவர்கள் மூலம் இக்கட்டளை எனக்கு வந்தது. அவரது அன்புக்கட்டளையை மீற முடியாமல் ஏற்று சில மாதங்கள் சென்னையில் தலைமைச் செயலகத்திலேயே தங்கியிருந்து நடத்தி மகிழ்ந்தேன். இது அவர் என்மீது கொண்டுள்ள அன்பு எவ்வளவு என்பதை எனக்கு விளக்கிக் காட்டியது.

முடிவுரை:

அன்பர் அண்ணாதுரை அவர்களுடைய உள்ளம் தூய்மையானது. விருப்பு வெறுப்பற்றது. இதனாலேயே பலருடைய அன்புக்கும் அவர் பாத்திரமானார். அடுத்து இளைஞர்களின் தலைவர் ஆனார், பின் காஞ்சித் தலைவன் ஆனார், அடுத்து தி.மு.க. தலைவர் ஆனார், முதலமைச்சரும் ஆனார். பின் டெல்லி பாராளுமன்றத்தில் பேசி இந்தியாவின் தலைவர்களில் ஒருவராக விளங்கினார். இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகள் இருந்திருந்தால், உலகத் தலைவர்களில் ஒருவராக விளங்கியிருப்பார். என்ன செய்வது? தமிழும், தமிழரும், தமிழகமும் பெற்றபேறு அவ்வளவுதான்!

கிராம மக்களுக்கு உலக அறிவு ஊட்டக் கண் காட்சி நடத்தப்பட வேண்டும். கிராம மக்களுக்கு உலக அறிவை ஊட்ட வில்லையென்றால் அது நாட்டை வாழ வைக்காது;

•

ஜனநாயகம் பின்நோக்கிச் செல்லும் நிலை கூடாது; சிறந்த ஜனநாயகச் சூழ்நிலை வளர அனைவரும் கடுமையாக உழைக்க வேண்டும்!

•

மனத்தில் மாசு, மதவெறி, சாதி, சுய நலம், ஆணவம் இவற்றை மக்கள் விட்டொழிக்க வேண்டும்: அப்போதுதான் நம்நாடு முன்னேறும்!

—பேரறிஞர் அண்ணா

உங்களுடைய வாழ்வில் ஸ்ரீ லக்ஷ்மி நிலவிடவும்
உங்களுடைய இல்லத்தில் ஸ்ரீ லக்ஷ்மி குடிகொள்ளவும்
உங்களுடைய நினைவில் என்றும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மி நிறைந்திடவும்

எங்களுடைய ஸ்ரீ லக்ஷ்மி ஜுவல்லரியின்
ஆபரணங்களை அணிந்திடுவீர் !

தந்தி: "அணிகலன்"

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி ஜீவல்லரி

(REGISTERED)

- 292, பெரிய கடை வீதி A/C போன் : 33665
- 309, ராஜ வீதி A/C போன் : 24483
- 73, கிராஸ்கட் ரோடு, காந்திபுரம் A/C போன் : 36751
- 300, பெரிய கடை வீதி

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி டைமண்ட்ஸ்

340, பெரிய க்டை வீதி போன் : 36?52

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி லாட்ஜ்

311, ராஜ வீதி GRAMS : "SRI LAKME"
PHONE : 33487 33488 33489

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி காம்ப்ளக்ஸ்

73 கிராஸ்கட் ரோடு காந்திபுரம்

கோயமுத்தூர்

செந்தில்

மறக்க முடியாத மாமனிதர் அண்ணா

திருமதி
கே. ஆர். ஆர். கல்யாணி
தலைவர், தமிழ்நாடு கோழி இன வளர்ச்சிக் கழகம்.

அறிஞர் அண்ணாவின் பவள விழா எங்கள் பொன்மனம் ஏற்கும் விழா மக்கள் மன மகிழ கூடும் விழா இதயக் கனியாலே காணும் விழா தமிழர் எந்நாளும் போற்றும் விழா
எங்கள் அண்ணாவின் பவள விழா.

அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பவள விழாவைக் கொண்டாடும் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் நாட்டின் நலனே தனது நலனாக கருதி இல்லாமையை ஒழித்து எல்லோரும் எல்லாமும் பெற வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் தமிழகத்தைப் பொற்காலத்திற்கு கொண்டு செல்ல அயராது பாடுபடுகிறார். பொன்மனச் செம்மல் புரட்சித் தலைவரின் ஆட்சியில் அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பவள விழா நடைபெறுவது கண்டு பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன் நான். இன்றைக்கு பொன்மனச் செம்மலின் ஆட்சியில் தமிழகமே மகிழ்ச்சிக்கடலில் நீந்திக் கொண்டிருக்கிறது என்றே கூறலாம்.

25 ஆண்டுகளாக பாசமிக்க உடன் பிறவாப் பிறவியாகிய அன்பே உருவான அண்ணா அவர்களோடு நடந்து வந்த பாதையில்-கல்லும் முள்ளும் நிறைந்தபாதையில்-நடந்த ஆரம்ப காலத்தையும் அண்ணா அவர்களின் அறிவுத் திறனால் நிகழ்ந்த பலனையும் எண்ணிப் பார்க்கிறேன் நான். அதை உங்களோடும் பகிர்ந்து கொள்கிறேன்.

இந்திய விடுதலைப் போராட்ட காலத்தில் சுதந்தர எழுச்சிக்கு வித்தூன்றிய கலைஞர்களைக்கூட இந்த சமுதாயம் கூத்தாடிகள் என்ற இழிவான பெயரைச்சூட்டி தலைகுனிய வைத்தது. கூத்து என்று சொல்லப்பட்ட நாடகம் ஒரு காலத்தில் இழிவாகப் பேசப்பட்டு, மக்களால் ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்டிருந்தது. இத்தகைய இழிவான நிலையை மாற்றி, கூத்தும் நாட்டின் சொத்துதான்-நற்றமிழ் காக்கும் வித்து - என்றெல்லாம் நாட்டு மக்களை உணரவைத்துக் கலைஞர்கள் என்ற புதுப்பெருமையையும் தேடிக் கொடுத்தவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள்.

கலைஞனும் மனிதன்தான் அவனுக்கும் அரசியலில் பங்குண்டு என்பது எடுத்துக்காட்டப்பட்ட நாடக உலகின் பொற்காலம் தமிழகத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா காலத்தில்தான் உருவானது. முத்தமிழில் மூத்த தமிழாக விளங்கிய நாடகத் தமிழ் செழித்துத் தழைக்க அண்ணா அவர்கள் ஆற்றிய தொண்டு அளவிட முடியாதது.

நாடகமேடையில் அவர் அடியெடுத்து வைப்பதற்கு முன்னால் நாடகம் மூடக் கொள்கைகளின் பாசறையாக விளங்கியது. இக்காட்சியைக் கண்ட அண்ணா வேதனை அடைந்து நாடகத்தின் வாயிலாக அவர் கொடுத்த விளக்கம் நாட்டின் நலிவு போக்க-எதிர்கால இளைஞர்களுக்கு தெளிவூட்ட-உண்மையை நிலை நாட்ட-இழிவை அகற்றி மடமைகளை ஒழிக்க - அறிவோடும் கற்பனையோடும் நாடகம் மூலம் இனிமையாகத் தந்து மக்கள் மன்றத்தின் சிந்தனைக் கதவுகளைத் திறந்து நாட்டு மக்களின் அகக் கண்களையும் திறந்தார் அண்ணா. இதற்கு நாடகத்தை ஒரு மாமருந்தாகப் பயன்படுத்தினார். சமுதாய கேடுகளைக் களைய அதனைக் கேடயமாக்கினார். சமுதாயத்திலுள்ள நச்சுக் கருத்துக்களை நாட்டிற்கு அம்பலப்படுத்தினார். அந்த நஞ்சினை நீக்கும் வழியையும் நாடக வழியாகக் காட்டினார் அண்ணா. முதன் முதலாக நடிகர்களைப் பாராட்டி எழுதிய அரசியல் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள்தான்.

இருபதாம் நூற்றாண்டு நாடகத்தின் மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்டு விளைவு கண்ட காலமாகும். வடக்கே திரு பிருதிவிராஜ் கபூர் நாடாளுமன்ற உறுப்

பிரரானார். பழம்பெரும் நாடகக் கலைஞர் கே. பி. சுந்தராம்பாள், தமிழக சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பிரரானார். அத்தகைய கௌரவத்தை இந்திய அரசு துணிந்து கொடுத்தது என்றால் அதற்குக் காரணகர்த்தாவாக இருந்தவர் தமிழகத்தின் ஈடு இணையற்ற மாபெரும் தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தான்.

நம்ப இயலாதவற்றை நாடகமாக்குவதைவிட அன்றாட சிக்கல்களை எழுதி நடிப்பதுதான் இப்போது தேவை. நாடக ஆசிரியர்களே. பகுத்தறிவு என்பது அலங்காரச்சொல் அல்ல துணிந்து எழுதுங்கள் என்றார் அண்ணா. ஆயிரம் கூட்டங்கள் நடத்தி சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை மக்களின் மனதில் பதியவைப்பதைவிட ஒரு நாடகம் உருவாக்குவதன் மூலம் எளிதில் மக்கள் மனதில் பதிய வைக்க முடியும் என்றார் அண்ணா.

'சந்திரமோகன்' நாடகத்தில் அண்ணா, ஈ. வி. கே. சம்பத், கே. ஆர். ராமசாமி.

அன்றைக்கும் நிறைய நாடகக் குழுக்கள் இருந்தாலும் மக்களின் அறியாமையை நம்பித்தான் நாடகம் நடந்து வந்தது. நாட்டின் நலிவு போக்க நாடக மன்றங்கள் எப்படி இயங்க வேண்டுமென்பதையும் மக்களை மகிழ்விப்பதோடு நில்லாமல் அவர்களின் வாழ்க்கையின் முன்னேற்றத்திற்கும் வழி காட்டுவதன் மூலம் நாட்டைச் சீர்திருத்த முயன்றார். சமுதாயம் இருக்கும் நிலையைச் சீர்படுத்தி அமைத்தால் பயன்தரக்கூடிய நிலை ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கையில் இந்தச் சமுதாயம் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயங்கும் நாடகங்களை எழுதி, காலத்தோடு ஒட்டியும் காலத்தின் அலங்கோலங்களை விளக்கியும் மக்களுக்கு உணர்வு ஏற்படும் வகையில் நாடகங்களைத் தீட்டினார். அதில்தன்னையும் ஈடுபடுத்திக் கொண்டு நாடகங்களில் நடித்தும் மக்களுக்கு உண்மைகளை உணர்த்திக் காட்டினார் அண்ணா.

இதற்கு என் கணவர் திரு. கே. ஆர். இராமசாமி அவர்களின் ஒத்துழைப்பு அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு இன்றியமையாத வரப்பிரசாதமாக அமைந்தது. அன்றைக்கு சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் கொண்ட நாடகங்களை நடத்த யாரும் முன்வராத நேரத்தில் – அதை ஏற்று நடத்த தைரியமில்லாத காலத்தில் கே. ஆர். ஆர். அவர்கள் தான் ஒரு தீவிரவாதியாக செயலில் இறங்கி வெற்றியோ தோல்வியோ எது வந்தாலும் சரி என்று கரை புரண்டோடும் காட்டாற்று வெள்ளத்தில் எதிர் நீச்சல் போட்டு கரை சேர்ந்தாற்போல் அண்ணா அவர்களின் கொள்கைகளை சிரமேற்கொண்டு பல எதிர்ப்புகளுக்கிடையேயும் கேலிப் பேச்சுக்களையும் கிண்டல் பார்வைகளையும் துச்சமாக எண்ணி அரும்பாடுபட்டு அண்ணா அவர்களின் புரட்சிப் படைப்புகளுக்கு உயிரூட்டம் தந்து குன்றின் மேலிட்ட விளக்காய் கோபுரத்தின் கலசமாய் ஒளி காட்ட ஒரு மெழுகுவத்தியாய் அண்ணா அவர்களுக்கு துணை நின்றவர் கே. ஆர். ஆர். அவர்கள்.

கலை கலைக்காக என்று அக்காலத்தில் சிலர் சொல்லிக் கொண்டு சமுதாய முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக இருந்தார்கள். அந்த நாடகக் கலையால் ஒரு நாட்டையே சீர்திருத்திக் காட்டினார் அண்ணா.

கலை உலகின் மூலம் அவர் காட்டிய வழியால் சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் என்ற தென்றல் காற்று நாடெங்கும் வீசி புதுமைக் கருத்துக்கள் நாளுக்கு நாள் மலர்ந்து கொண்டே இருந்தன.

மேலும் தமிழக அரசியலிலே இளைஞர்களுக்கும் மதிப்புக்குரிய ஒரு இடத்தைத் தேடிக்கொடுத்த முதல் தலைவர் அறிஞர்அண்ணா அவர்கள்தான். அவர் அரசியலிலே புகுந்தபின் மாணவர் சமுதாயம் தனக்கென ஒரு வழி காட்டியைப் பெற்றது. அண்ணா அரசியலிலே இருந்த நேரம் தமிழக இளைஞர்களிடையே ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சி தந்தை பெரியார் அவர்களையே வியக்கச் செய்தது என்றே கூறலாம்.

அண்ணாவின் சொல்லழகில் கண்ணனின் குழலோசை கேட்ட மாந்தர்களைப் போல் மாணவர் உலகமும் கட்டுண்டு கிடந்தது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

இப்படி தமிழக மக்களின் உள்ளங்களிளெல்லாம் இடம்பெற்றார் அறிஞர்அண்ணா அவர்கள். தாய் எட்டடி தாண்டினால் குட்டி 16 அடி தாண்டும் என்பதைப் போல இன்றைக்கு அண்ணா அவர்களுக்குப் பின் பொன்மனச் செம்மல் புரட்சித் தலைவரின் ஆட்சியில் தந்தை பெரியார் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எண்ணிய எண்ணங்களை கொண்ட கொள்கைகளை எல்லாம் மிகத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்தி மற்ற மாநிலங்களுக்கும் வழிகாட்டியாகவும் தமிழகத்துக்கும் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கும் பெருமைகளைக் குவித்துக் கொண்டிருக்கிறார் பொன்மனச் செம்மல் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்.

வாழ்க அண்ணா நாமம்!

வளர்க புரட்சித் தலைவரின் தொண்டு!!

பேரறிஞர் அண்ணா புகைப்படத் தொகுப்பு

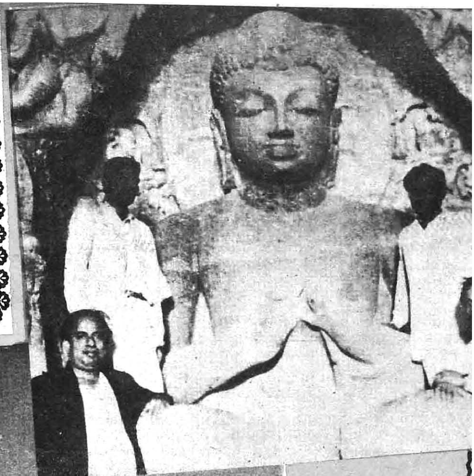

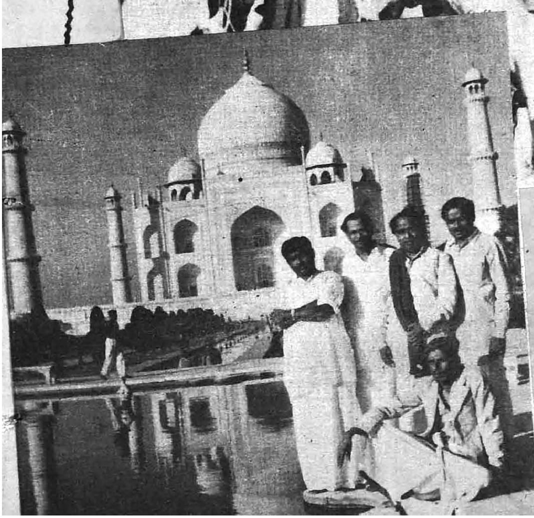

சுற்றுலாவில் அண்ணா

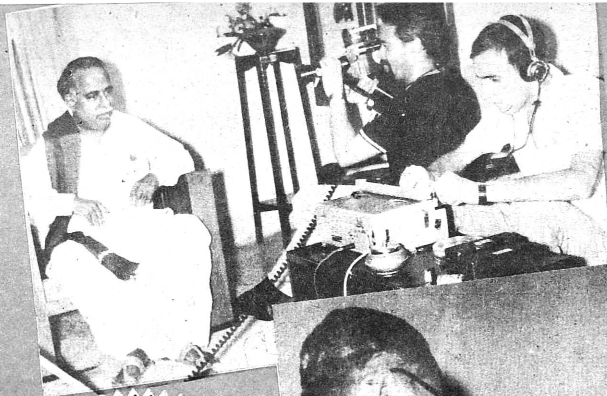

வெளிநாட்டுப் பிரமுகர்களுடன்

வாழ்வளிக்கும் திட்டங்களின் வழிகாட்டி

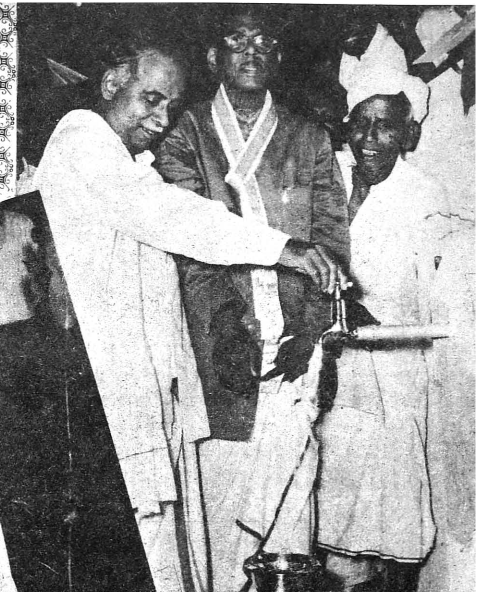

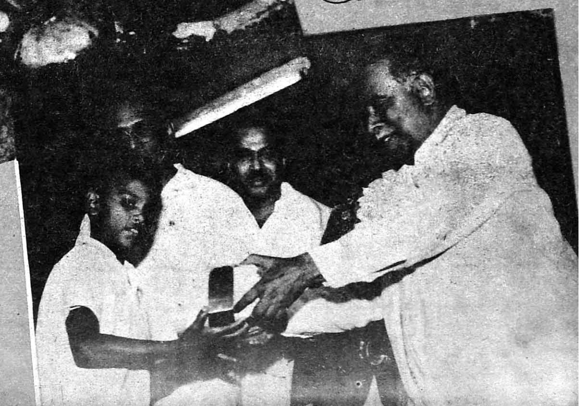

இந்தியத் தலைவர்களுடன்

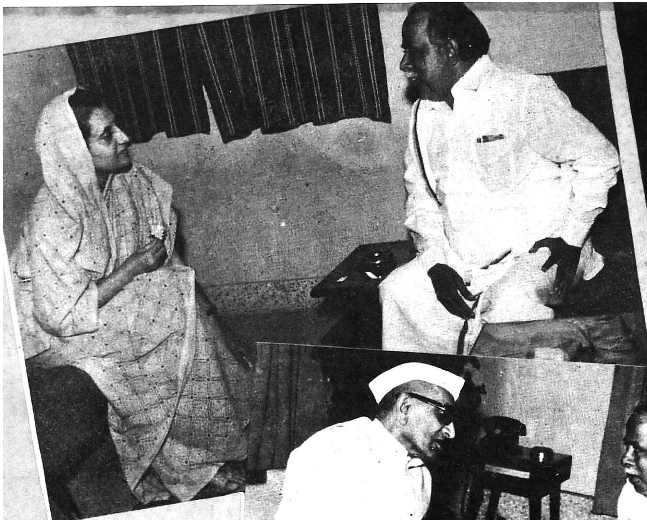

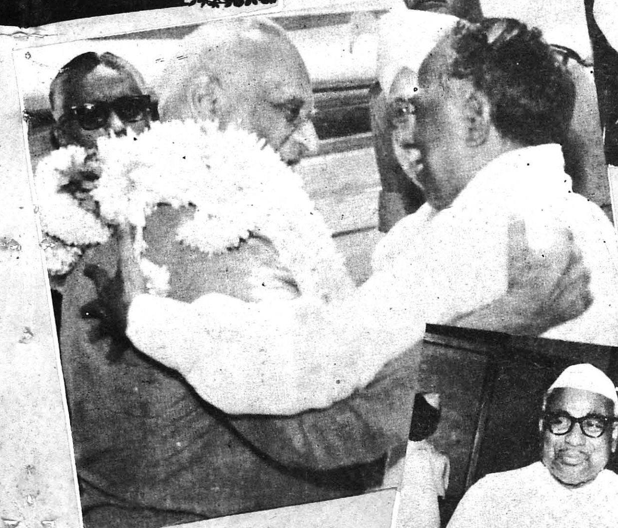

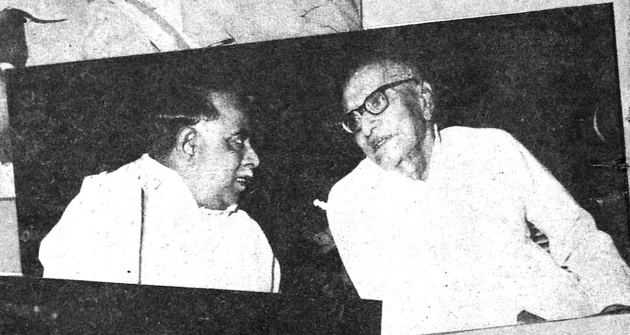

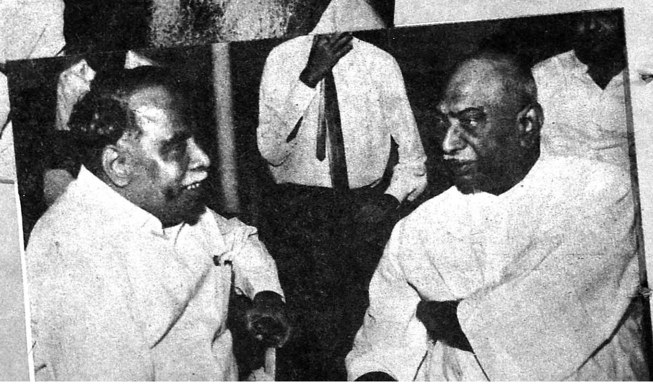

வாழ்வளிக்கும் திட்டங்களின் வழிகாட்டி

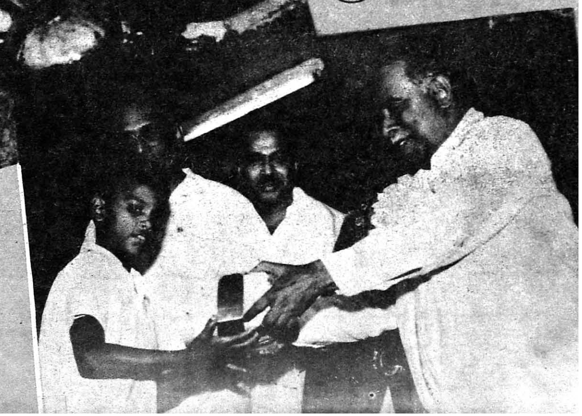

பாசத்திற்கு ஓர் அண்ணா!

திருமதி ஈ. வெ. கி. சுலோசனா சம்பத்
தலைவர்,
குடிசை மாற்று வாரியம்.

பாசத்தின் வடிவம் தான் பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள்.

ஒரு குடும்பத்தார் தங்களுக்குள் பாசம் காட்டுவது இயற்கை இயல்பு! ஆனால் தாம் தோற்றுவித்த மாபெரும் அரசியல் இயக்கத்தையே குடும்பமாக்கி, லட்சோப லட்சம் குடும்பங்களை இணைத்த கழகப் பாசறையை ஒரே குடும்பப் பாச உணர்வோடு வளர்த்து, அனைவரிடமும் அண்ணன்-தம்பி, தங்கையர் எனும் பாச அருவியைக்கொட்டி வளர்த்தவர் பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள்.

உலகிலே எத்தனையோ இயக்கங்கள் உண்டு; தலைவர்கள் - தொண்டர்கள் என்ற நிலைதான் இருக்கும். ஆனால் அண்ணா அவர்கள் உருவாக்கி வளர்த்த இயக்கம்தான் அனைவரும் அண்ணன் - தம்பி, அக்காள் - தங்கை எனும் குடும்பப் பாச உணர்வோடு கட்டப்பட்டதாகும்.

பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்களுக்கு எத்தனையோ சிறப்புக்கள் உண்டு; அவர் அறிஞராக, மேதையாக, அரசியல் உலகில் மதிக்கப்பட்டார். எழுத்து, பேச்சு -நடிப்பு கவிதை - நிர்வாகம் ஆகிய பல கலைகளில் மறுமலர்ச்சியைத் தோற்றுவித்தவர்; ஆனாலும் அவருக்குள்ள சிறப்புக்களுக்கெல்லாம் தலையாய சிறப்பு-அன்பு, பாசம், இரக்கம், மனிதாபிமானம் இத்தனைக்கும் மொத்த வடிவமாக அவர் திகழ்ந்தார்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலில் எங்கள் குடும்ப நண்பர்; எனது துணைவர் சொல்லின் செல்வர் சம்பத் அவர்களுக்கு, அவரது 14 வயது முதலே உடன் பிறவா அண்ணனாகவே ஒன்றி இணைந்து 22 ஆண்டுகள் ஒரு குடும்ப உணர்வோடு வாழ்ந்த வாழ்க்கைச் சம்பவங்களை எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கிறபோது, பேரறிஞர் பெருந்தகை எங்கள் குடும்பத்தார் மீது காட்டிய அன்பு, பாசம் அத்தனையும் இன்றும் இனிய நினைவுகளாக ஆட்சி செய்கின்றன.

''அண்ணா'' என்றதுமே எனது நினைவுகள் நாற்பதாண்டுகள் பின்னோக்கிச் செல்கின்றன.

எனக்கு ஆறு அல்லது ஏழு வயதிருக்கும். வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் திருப்பத்தூரில் எங்கள் இல்லத்திற்கு அண்ணா அவர்கள் அடிக்கடி வருவார்கள். விருந்துண்டு மகிழ்ந்து தங்கிச் செல்வார்கள்.

எனது தந்தையார் திரு சாமி (நாயுடு) அவர்கள் நீதிக் கட்சியின் தலைவர்களில் ஒருவராக விளங்கிய காலம் அது. தந்தை பெரியார் அவர்களும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் இயக்கத் தலைவர்களும் அந்தப் பகுதியில்

அண்ணா, தமது வீட்டு வாசலில் நண்பர்களுடன் அமர்ந்தவாறு உரையாடுதல்.

எங்கே நிகழ்ச்சிகள் இருந்தாலும் தங்குவதற்கு எங்கள் இல்லத்திற்கு வருகை தருவார்கள்.

அப்போதெல்லாம் தந்தை பெரியாரிடமும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களிடமும் சிறுமியான நான் வேடிக்கையாகப் பேசுவதுண்டு. அவர்கள் என்மீது மிகவும் அன்பும் பாசமும் காட்டுவார்கள். அவர்கள் பேசுகிற விஷயங்களை ஆர்வத்தோடு கேட்பேன்; அவர்களது புதுமையான கருத்துக்கள் மிக இளமைக் காலத்திலேயே என்னை ஈர்த்தன; சுயமரியாதைக் கருத்துக்கள் அக்காலத்தில் மிகவும் புதுமையானவை; புரட்சியானவை; கடும் எதிர்ப்புக்கிடையில் பரப்பப்பட்ட காலம்; அதிலும் தந்தை பெரியார் அவர்கள் அக்கருத்துக்களைக் கரடு-முரடாக கண்டிப்புடன் கூறுவார். எதிரிகளுக்கு மேலும் ஆத்திரம் வரும். ஆனால் அண்ணா அவர்களோ கசப்பு மருந்தைத் தேனில் குழைத்துத் தருவது போல் இனிமையாக எடுத்துரைப்பார். மாற்றாரும் மகுடி கேட்டு மயங்கும் பாம்பு போல் மயங்கி நிற்பார்கள்; பிறகு தான் அந்தக் கருத்துக்களின் அர்த்தம் புரிந்து ஆத்திரப்படுவார்கள். ஆனாலும் அண்ணா நன்றாகத்தான் பேசுகிறார் என்று மனதிற்குள்ளேனும் பாராட்டுவார்கள். இப்படிக் கசப்பான கருத்துக்களையும் இனிமையாக எடுத்துக் கூறி, மாற்றாரையும் கண்ணியத்தோடு நேசித்தவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் திருப்பத்தூரில் எங்கள் இல்லத்திற்கு வருகிறபோது, அவருடன் திரு சம்பத் அவர்களும் வருவார்கள். அப்போது அவர் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்த காலம்.

திரு சம்பத் அவர்களும் நானும் ஒருவரை ஒருவர் விரும்பி நேசித்தோம். திருமணம் செய்து கொள்ள முடிவெடுத்தோம். எங்களது முடிவை முதன் முதலில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களிடம் தான் சொன்னோம். அவரும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு அதனை வரவேற்று தந்தை பெரியார் அவர்களிடம் அண்ணா தான் சம்மதத்தைப் பெற்றுத் தந்தார்; அது மட்டுமல்ல; எங்கள் திருமணத்தையே அண்ணா அவர்கள்தான் தமது இல்லத் திருமணத்தைப் போன்று முன் நின்று நடத்தி வைத்தார்.

வண்டியில் இருப்பவர் யார்? இழுப்பவர் யார்? விடை 60-ஆம் பக்கம் காண்க.

அண்ணா அவர்கள் எங்கள் திருமணத்தில் மாப்பிள்ளைத் தோழனாகவே விளங்கினார் என்று மற்றவர்கள் கூறிப் பாராட்டினர்.

பெரியார் அவர்களின் மருமகளாகி நான் ஈரோட்டில் இல்லறம் தொடங்கினேன்; தந்தை பெரியார் அவர்கள் இல்லம் தான் தமிழகத்து அரசியலுக்கே ஆதாரப் பீடமாக விளங்கியது. ஈரோட்டிலிருந்து பெரியார் 'குடியரசு' 'விடுதலை' ஏடுகளின் ஆசிரியர் பொறுப்பேற்று, அண்ணா அவர்கள் தமது எழுத்து வன்மையால் தமிழகத்தையே தட்டியெழுப்பினார். அக்காலந்தொட்டு, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களை நிழல் போல் தொடர்ந்தார் எனது துணைவர் திரு சம்பத் அவர்கள்.

ஒன்றாகவே உண்டு, ஒன்றாகவே உரையாடி, இணைபிரியாச் சகோதரர்களாக அவர்கள் வாழ்ந்த அக்காலத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளின் தொகுப்பு ஒரு அருமையான அத்தியாயமாகும்; பாசத்திற்கும் நேசத்திற்கும் விளக்கமாக அந்நாட்கள் அமைந்தன.

திரு சம்பத் அவர்களை நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக்கி, அன்றைய பிரதமர் பண்டித நேரு அவர்களின் முன், கழகத்தின் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறி, தமது கருத்துக்கள் அகில இந்திய அரசியலில் புயலைக் கிளப்புவதைக் கண்டு பெருமிதம் கொண்டார் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள்.

அண்ணா அவர்களோடு உரையாடி மகிழ்வதே ஒரு இலக்கிய நூலைக் கற்றதாகும். தமது தம்பிமார்களோடு இரவெல்லாம் பேசி மகிழ்வார் அண்ணா.

கவியரசர் கண்ணதாசன், ஒரு முறை இதுபற்றி அழகாகக் குறிப்பிட்டார்.

''தமிழுக்குள்ள முழு இனிமையையும் சுவைக்க வேண்டுமானால் அண்ணா அவர்களையும் சம்பத் அவர்களையும் உரையாட விட்டுக் கேட்டுக் கொண்டே இருக்க வேண்டும்''.

கவியரசரின் இந்த வார்த்தைகள் முழுக்க முழுக்க உண்மை. அவர்களது உரையாடல் அந்த அளவு இனிமை மிகுந்தவையாகும்.

தந்தை பெரியார் அவர்கள் மணியம்மையாரைத் திருமணம் செய்வதாக முடிவெடுத்தபோது அதனை எதிர்த்து அண்ணாவும் தம்பிமார்களும் வெளியேற வேண்டிய ஒரு துயர நிலை ஏற்பட்டது.

அப்போது சம்பத் அவர்கள் 'விடுதலை' நிர்வாகப் பொறுப்பினைக் கவனித்து வந்தார்; சென்னை மீரான் சாகிப் தெருவிலுள்ள பெரியார் இல்லத்தில் குடியிருந்த நாங்கள், பெரியார் அவர்களின் அத்தனை தொடர்புகளையும், பாசத்தையும் அறுத்துக்கொண்டு எங்களது கைக்குழந்தை நாகம்மாவுடன் பெரியார் இல்லத்திலிருந்து வெளியேறினோம்.

கொள்கை ரீதியாக எடுத்த முடிவு வரவேற்கத் தக்கது என்றாலும் சம்பத் அவர்கள் தமது குடும்பத்துடன் பெரியார் இல்லத்தைத் துறந்து வெளியேறிய காட்சியை அண்ணா அவர்களால் சகித்துக் கொள்ளவே முடியவில்லை. தந்தை-மகன் பாசத்தை இழக்க வேண்டாம்; வெளியே அரசியலை நடத்துவோம்; இல்லத்திற்குள் பிளவு வேண்டாம் என்று எவ்வளவோ அண்ணா அவர்கள் சொல்லிப் பார்த்தார்கள். எனது துணைவர் கேட்கவில்லை. பொது வாழ்க்கையில் தனி வாழ்க்கை முக்கியமில்லை என்று கூறி வெளியேறி வந்தோம்.

''நாம் நமது தந்தை பெரியார் அவர்களைப் பிரித்து கண்ணீரோடு வெளியேறுகிறோம்; அதோ! தம்பி சம்பத் தனது இல்லத்தைய துறந்து வெளியேறுகிறான். அவனது துணைவி-என் சகோதரி -சுலோசனா கைக்குழந்தையோடு வீட்டை விட்டு வெளியேறி வருகிற காட்சி என் இதயத்தைப் பிளப்பது போலல்லவா இருக்கிறது'' என்று அண்ணா அவர்கள் உருக்கத்தோடு எழுதிய வாசகங்களை இன்று நினைத்தாலும் கண்ணீர் பெருக்கெடுக்கும்.

தந்தைப் பாசத்தைவிட, அண்ணன் மீதான பாசத்தையே எனது துணைவர் பெரிதாகக் கருதினார். குடும்பத்தைவிட பொது வாழ்க்கை நியாயங்கள் அவரை உந்தச் செய்தன.

அண்ணா அவர்களோடு நெருங்கிப் பழகிய யாரும் அண்ணா அவர்களிடம் மேலோங்கியிருந்த அன்பை, பாசத்தை மறக்கவே முடியாது. காலச் சூழ்நிலையில் எனது துணைவர் சம்பத் அவர்கள் 'திராவிடநாடு' பிரிவினைக் கொள்கையில் மாறுபட்டு, அண்ணாவை விட்டே விலகி விடுவார் என்று ஐயுறப்பட்டது.

அந்த நேரத்தில் பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் 'திராவிட நாடு' இதழில் எழுதிய ஒரு கட்டுரையில் இப்படிக் குறிப்பிட்டார்கள்.

'தம்பி சம்பத் என்னை விட்டுப் பிரிவதாக முடிவெடுத்தால், அவன் தனது இல்லத்திற்குச் செல்கிற நேரத்தில், என் சகோதரி சுலோசனா அவனுக்குச் சாப்பாடு கூடத் தரமாட்டார். காரணம் சுலோசனா என் கட்சி'

இந்த அளவு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் என்மீது கொண்டிருந்த நம்பிக்கையை நினைத்து இன்றும் நெஞ்சம் நெகிழ்கிறேன்.

அது போலவே சம்பத் அவர்கள் கழகத்தை விட்டுப் பிரிய நேர்ந்தபோது, அதனைத் தடுக்க

அண்ணா அவர்கள் தொடர்ந்து ஆறு மாத காலம் 'திராவிடநாடு' இதழில் "குற்றம் பார்க்கின் சுற்றமில்லை'' என்றும், 'இதயம் இருக்கிறதே தம்பி' என்றும் தொடர்ந்து எழுதினாலும், அப்படியும் பிளவு தவிர்க்க முடியாததாகியது. சம்பத் விலகிவிட்டார் என்ற சேதி கேட்டு அண்ணா அவர்கள் மூன்று நாட்கள் உணவு கொள்ளாமலும், தூக்கமின்றியும் அவதிப்பட்டார். சோபதாபங்களிலும் கூட அண்ணா பாசத்தை இழக்கவில்லை.

அமெரிக்காவில் சிகிச்சை பெற்றும் சென்னை வந்து மிகவும் நலிவுற்ற நிலையில் அண்ணா அவர்கள் அடையாறு மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்ட அந்த இறுதி நாட்களில் பெருந்தலைவர் காமராசரும் சம்பத் அவர்களும் அடையாறு மருத்துவமனையில் சென்று, சந்தித்தனர். பெருந்தலைவர் காமராசரோடு சம்பத் அவர்களைப் பார்த்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ''நம்மோடு இல்லாமல் காமராசரோடு போய்விட்டாரேஎன்றாலும் சரியான இடத்தில் தான் இருக்கிறார்'' என்ற மன ஆறுதலோடு-முக மலர்ச்சியோடு அண்ணா அவர்கள் சம்பத் அவர்களையே பார்த்தபடி இருந்தார்.

சில நாட்களில் அண்ணா அவர்கள் உடல் நிலை மிகவும் மோசமுற்ற போது அருகிலிருந்த பிரமுகர் ஒருவரிடம் அண்ணா அவர்கள் ''சம்பத்தை வரச்சொல்! பார்க்க வேண்டும்!'' என்று பணித்தார்; ஆனால் அந்தப் பிரமுகர் ஏனோ அதனை மறைத்துவிட்டார். தெரிவிக்கவே இல்லை. அன்று அந்தச் சந்திப்பு நடந்திருந்தால்....?

அது போலவே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உடல் நலமின்றி நலிவுற்று அமெரிக்காவிற்கு மருத்துவச் சிகிச்சைக்குச் செல்லப் புறப்படும் முன் எனது துணைவர் சம்பத் அவர்களும் நானும் அண்ணா அவர்களைச் சந்தித்து ஆறுதல் கூறினோம். 1961-ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட பிளவிற்குப் பிறகு எட்டு ஆண்டுகள் கழித்து அதுவே முதல் சந்திப்பு; பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அந்தச் சந்திப்பில் மிகவும் மனம் நெகிழ்ந்தார்கள். 'அமெரிக்கா சென்று நலத்துடன் திரும்புவீர்கள்' என்று சம்பத் அவர்கள் ஆறுதல் சொன்னார். ''திரும்பி வந்து சந்திக்கலாம்'' என்றார் அண்ணா அவர்கள்.

குடும்பப் பாச உணர்வோடு அரசியல் இயக்கத்தை நடாத்தி, லட்சோப லட்சம் தமிழ்க் குடும்பங்களை ஒரு குடும்ப உணர்வோடு இணைத்து வளர்த்து, இயக்கம் கண்டு, ஆட்சியையும் பிடித்து, அவர் காலத்திற்குப் பிறகு தனது அரசியலை -அதே குடும்பப் பாச உணர்வோடு நடத்திச் செல்ல அண்ணாவின் இதயக் கனியான அண்ணன் புரட்சித்தலைவர் அவர்களையும் நமக்கு - நாட்டுக்கு அளித்து அடையாளம் காட்டிச் சென்ற அண்ணா அவர்களை நாடு, யுக யுகாந்திரங்களுக்கு மறவாது!

பாசமிகு அண்ணனை -இன்று புரட்சித்தலைவர் வடிவத்திலே காண்கிறோம். அண்ணா மறையவில்லை; அவர் புரட்சித்தலைவரின் உருவிலே நம்மோடு வாழ்கிறார்; அண்ணா கண்ட இயக்கம் துவளாது நடைபோட அண்ணன் புரட்சித் தலைவர் வழியிலே நடைபோடுவோம்!.

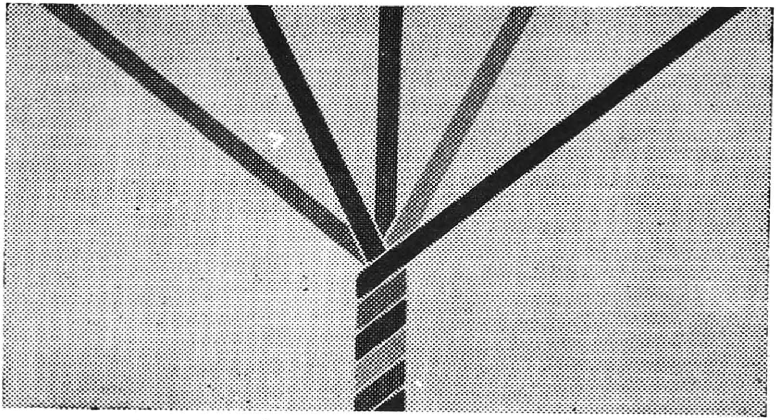

கே. ஜி. குரூப் கம்பெனிகள்

ஒன்று சேர்ந்ததன் வலிமையையும் தத்தம் தனித்தன்மைகளையும் ஒருங்கே கொண்டவை.

ஸ்ரீ கண்ணபிரான் மில்ஸ் லிட்

தி கதிரி மில்ஸ் (கோவை) லிட்

பருத்தி மற்றும் பிளன்டெட் நூல் உற்பத்தியாளர்கள்.

கோயமுத்தூர் பிரிமியர் கார்ப்பரேசன் (பி) லிட்

'சிபிசி பிரிமியர்' மோட்டார் மற்றும் பம்புசெட் தயாரிப்பாளர்கள்.

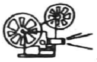

கே. ஜி. ஆர்ட்ஸ் சென்டர் (பி) லிட்

நான்கு ஏர்கண்டிஷன்ட் சினிமா தியேட்டர்களைக் கொண்ட காம்ப்ளக்ஸ்

கே. கோவிந்தசாமி நாயுடு & சன்ஸ் அன்னூர்

பஞ்சு வியாபாரிகள்.

கதிரி ஃபேப்ஸ்

துணி தயாரிப்பாளர்கள்.

KG கே. ஜி. குரூப் கம்பெனிகள்

86, ஆர்ட்ஸ் காலேஜ் ரோடு, கோயமுத்தூர்-641018.

OBM/6195-TM

அண்ணாவின் மனிதநேயம்

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மனித நேயத்தைத் தமது பிறவிக் குணமாகக் கொண்டவர். மன்த நேயம் என்பது யார் மாட்டும் அன்பு காட்டுதல்; எல்லாரையும் மதித்தல்; கண்ணியப்படுத்துதல்; அனைவருடைய உரிமைகளையும் பேணிப் பாதுகாத்தல். இந்த இனிய பண்புகள் அறிஞர் அண்ணா அவர்களிடம் இயல்பாகவே அமைந்திருந்தன.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 'கடவுள் உண்டு'-என்ற அணியைச் சேர்ந்தவருமல்லர்; 'கடவுள் இல்லை என்ற அணியைச் சேர்ந்தவருமல்லர். அறிஞர் அண்ணா அவர்களே இதுபற்றிக் கூறியதாவது:

''இவ்விரு கொள்கைகளைப் பற்றி நான் அலட்டிக் கொள்ளாமல் மனித சமுதாயத்தைப் பற்றியே நினைக்கிறேன். அவர்களுக்குச் சேவை செய்யவே விரும்புகிறேன்; ஏழைகளின் சிரிப்பிலேயே இறைவனைக் காண முயல்கிறேன்.''-

இந்தச் சொற்றொடர் அறிஞர் அவர்கள் மன்தநேயத்தின்பால் கொண்டிருந்த விருப்பத்தைத் தெள்வாக நமக்குக் காட்டுகிறது.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த காலம். மருத்துவர்கள் அவரை ஓய்வெடுத்துக் கொள்ளும்படி வற்புறுத்திய காலம். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஓய்வெடுத்துக் கொள்ள விரும்பாமல் தொண்டு செய்யவே விரும்புகிறார். தொண்டுக் களத்திலேயே சாவை அணைத்துக் கொள்ளவிரும்புகிறார். தொண்டு செய்ய அனுமதிக்காது ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ள வற்புறுத்தியவர்களை நோக்கி அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தமக்கேயுரிய எளிமையும் நகைச்சுவையும் நிறைந்த உவமை மூலம் கேட்ட வினா ''காஞ்சிபுரம் வரதராசப் பெருமாள் திருவுலாவின் முன்பு கையில் நாதசுரம் ஏந்திக் கொண்டு ஊதாமலே வரும் நாதசுரக்காரர்களைப் போல வாழச் சொல்கிறீர்களா?'' - என்பது, இந்த வினா தமது நோயையும் பொருட்படுத்தாமல் மனிதகுலத்திற்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்ற ஆர்வம் அறிஞர் அண்ணா அவர்களிடம் இருந்ததைப் புலப்படுத்துகிறது.

**தவத்திரு
குன்றக்குடி அடிகளார்**

அயனாவரம் இ. எஸ். ஐ. மருத்துவ மனையைத் திறந்து வைத்து, அங்குள்ள நோயாளிகளைச் சந்தித்து நலம் விசாரிக்கிறார் அண்ணா!

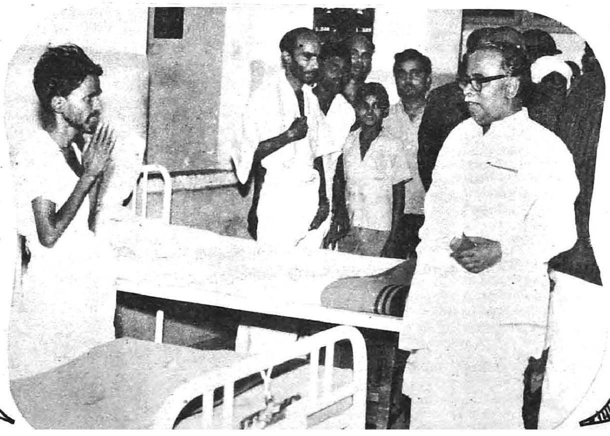

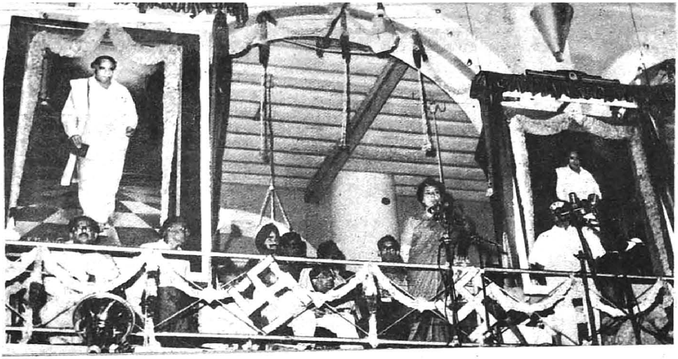

சட்டமன்றத்திலும், ராஜாஜி மண்டபத்திலும் வைப்பதற்காக அண்ணாவின் உருவப்படங்களை மாண்புமிகு பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் திறந்து வைத்தார். (1969)

அடுத்து, மனித உறவுகள் என்றால் கருத்து வேற்றுமைகள் வாராதிருக்காது. ஆனால், அவ்வழி பகை கொள்ள வேண்டும் என்பது அவசியமில்லை. மனித நேயமில்லாதவர் பகை கொள்வர், தமக்கு மாற்றாராக இருப்பவர்களை அடுதலிலும் அழித்தலும் முனைந்திடுவர். ஆனால் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்குக் கோபம் வந்தால் மௌனமே சாதனம். பிறர் சொல்லும் பழிகளைத் தாங்கி நிற்போர் துறவிகளிலும் தூயவர் என்பார் திருவள்ளுவர். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தாங்கிக் கொண்ட இழிசொற்களும் பழிச் சொற்களும் அளப்பில.

தம்மைச் சார்ந்தவர் யாராவது மற்றவர்களைப் பழித்துக் கூறிவிட்டால் அண்ணா பதறிப்போவார். உடனே அவர் பழித்துக் கூறப்பட்டவர்களிடம் தாம் மன்னிப்புக் கோருவார். இது அறிஞர் அண்ணா அவர்களிடமிருந்த உயரிய பண்பு. ஏன்? தம்மை முற்றாகப் பகைமையாக எண்ணிய தலைவர் பெரியார் அவர்களிடத்திற்கூட அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பகை கொள்ளாதது மட்டுமல்ல, பெருகிய அன்பை என்றும் கொண்டிருந்தார். அண்ணா அவர்களின் மனித நேயத்திலிருந்து பிறந்த உயரிய பழமொழி ''மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகைக்கும் மணமுண்டு'' என்பது. மனிதநேயம் உள்ள அளவும் இந்தப் பழமொழி நிலவும்; அண்ணா அவர்களின் புகழும் நிலவும்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்களிடமிருந்து சொல்லின் செல்வர் ஈ. வெ. கி. சம்பத் பிரியும் காலம். பிரிவதற்கு முன்னோடியாக திரு. சம்பத் உண்ணா நோன்பிருக்கிறார். உண்ணா நோன்பிருந்த இடத்திற்கு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நேரில் சென்று சம்பத் அவர்களைச் சமாதானப்படுத்த முயல்கிறார். திரு. சம்பத் உடன்பாட்டுக்கு வரவில்லை.

தமிழ்நாட்டின் தென்கோடியிலிருந்து அன்று இரவு 11 மணிக்கு காஞ்சிபுரத்திலுள்ள அறிஞர் அண்ணா வீட்டிற்குத் தொலைபேசியில் அழைப்பு! ஆம் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கே அழைப்பு; அழைத்தவர் கேட்கிறார்—''சம்பத்துடன் பேசிய சமாதான முயற்சி என்ன ஆயிற்று'' என்று! அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பதில்; ''தம்பி சம்பத் ஒத்துவரவில்லை'' என்பது. இரவு 11-மணி! இருபாலும் வேறு யாருமில்லை! தனிமையில் தொலைபேசியில் உரையாடல் கேட்கிறது! அந்த நேரத்திலும் கூட 'தம்பி சம்பத்' என்ற இனிய பண்பு நிறைந்த சொற்களையே கூறினார். இதுவன்றோ மனித நேயம்!

மேலும் திரு. சம்பத் பிரிந்து சென்றது தொடர்பாகப் பத்திரிகைகளுக்குக் கொடுத்த செய்தியில் ''எங்கிருந்தாலும் வாழ்க!'' என்றே கூறினார். மனித நேயம் மிக்கவர்கள் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் வாழ்த்துவார்கள்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டார். ஏற்றுக் கொண்ட நாளன்று கோட்டையில் அரசின் அனைத்து அலுவலர்களையும் கூட்டி, ஓர் அரிய உரை நிகழ்த்தினார்.

இந்த உரை வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க உரை. அந்த உரையில் அரசு அலுவலர்களை அண்ணா அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார். ''கோப்புகளைத் தேக்கி வைக்காதீர்கள்! கோப்புகளைத் தேங்க அனுமதிக்காதீர்கள்! நீங்கள் கையாண்டு இயக்குவது வெறும் கோப்புகள் மட்டுமல்ல. ஒவ்வொரு கோப்பிலும் மனித உயிர்களின் வாழ்க்கை ஏதோ ஒருவகையில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அன்பு கூர்ந்து மறந்து விடாதீர்கள். ஒவ்வொரு கோப்பின் பின்னணியிலும் ஓர் உயிரின் வாழ்க்கை இருக்கிறது என்பதை மறந்து விடாதீர்கள்!'' என்று கூறினார்.

ஆளும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட தலைவரின் உரை இது. அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் மனித நேயத்திற்கு இதனினும் சான்று வேண்டுமோ?

கலையுலகின் காவல் தெய்வம்

ஆயிரம்தான் குயில்நான் — பாடி
அமுத இசை தரினும்
தாயகத்தின் தலைவன் — அண்ணாவின்
தமிழ்போல இனித்திடுமோ!

அஞ்சுகோடி மலராம் — தமிழரை
ஆரம் எனத் தொடுத்து
வெஞ்சிறை மீண்டவளாம் — அன்னையின்
வெற்றிக்குத் தந்தவராம்!

ஓர் இரவினிலே — சமுகக்
காரிருளை எல்லாம்
வேரறு படவே — நாடக
விந்தை புரிந்தவராம்

உட்கார்ந்தெழுந்து விட்டால் — நாடகம்
ஒன்று முடிந்திடுமே!
நிற்கும் மேடையெல்லாம் — பல்கலை
நிலையம் தோன்றிடுமே!

மூடத் தனங்களுக்கே — மேடையில்
மொத்தவிலை கொடுக்கும்
வாடிக்கைப் பேதைகளை — அண்ணா வந்து
வள்ளிசாய்த் தீர்த்து விட்டார்!

'என்னைச்சொல், சொல்க', என்றே — தமிழின்
இனிய சொல் எல்லாம்
தன்னை அண்ணா எழுத — வேண்டியே
தவங்கள் செய்ததம்மா...!

புராணக்கதை முடித்தார் — அழியாப்
புதியகலை கொணர்ந்தார்!
கிராதக ராயிருந்தோர் — தலையைக்
கிறுகிறுக்க வைத்தார்!

கலையுலகமெல்லாம் — வணங்கும்
காவல் தெய்வத்தையே

உலக வானத்திலே — குயில்தான்
உரக்கப் பாடுவனோ...!
பசுந்தமிழினிலே — சொற்களை
பாலாறு ஓடவிட்டு,
இசைப் படகினிலே — அண்ணனை
ஏற்றி மகிழ்வேனோ...!
பேச அறியானை — காளி நீ
பெருங்கவி ஆக்கினையாம்!
ஆசைக்குயில் என்னையும் — அப்படி
ஆக்கிட மாட்டாயோ...!

(வேறு)

அன்பினில் சிறுகுழந்தை —
அறிவில் இமயமலை!
பண்பிலே திருக்குறளாம்! — அண்ணா
பாசத்தின் இன்னுருவாம்!

பார்க்கப் பத்தாயிரம் பேர்!
பழகப் பத்துலட்சம் பேர்!
பாதையில் எண்ணற்றபேர் — அவர்க்கு
பகையிடமும் நல்லபேர்!

நின்ற இடம் தமிழ்மணக்கும்!
சென்ற இடம் கலைமணக்கும்!

அன்று அவர் வாழ்ந்த சிறையே — ஒருநாள்
ஆகிடும் ஆலயமே!

'அண்ணா வாழ்க!' — என்றுரைக்கும்
ஆறெழுத்துக் குள்ளேதான்

தமிழர்கள் வாழ்விருக்கு — இதுதான்
பவள விழாக் கருத்து!

வேண்டும் தமிழகமே
மீண்டும் அண்ணா பிறக்க
வேண்டும் என்றே வேண்டினேன் - அண்ணனோ
மறுப்பது போல் சிரித்தார்!

எப்படி மீண்டும் வர?
இங்கேதான் வாழ்கிறேன்...!
'அற்புத தெய்வ மனம் — 'பொன்மனம்'
அங்கு வாழ்கின்றேன்' என்றார்!

இனிய நினைவிருக்கு!
இதயக் கனியிருக்கு!
இனியும் பயம்எதற்கு? — தாயின்
இதயம் துணையிருக்கு!

(கவிஞர், தம்மை ஒரு குயிலாக உருவகித்துக் கொண்டு பேரறிஞர் அண்ணாவின் புகழையும், திறமையையும் எடுத்துக்கூறு கிறார்.)

கவிஞர் சுப்பு ஆறுமுகம்.

காட்சியில் எளியர் மாட்சியில் பெரியர்

பொடிமூக்கு: பொத்தான்போ டாத சட்டை!
புன்சிரிப்பு; வெற்றிலையை மெல்லும் பற்கள்!
கடிகாரம் கட்டியும்கட் டாத கைகள்!
கலைந்தமுடி; புரந்ததலை; விரிந்த நெற்றி!
சுடர்உமிழும் பெருங்கண்கள்; நறுக்கு மீசை!
சுறுசுறுப்பு; குறுகுறுத்து ஓடும் கால்கள்!
அடக்கத்தின் அடையாளம்; குட்டை மேனி!
அசையாத மாமேரு; அவரே அண்ணா!

தன்னையவர் எப்போதும் வியக்க வில்லை!
தலைக்கனத்தில் ஒருநாளும் மிதக்க வில்லை!
அன்னையவர்; அன்பையவர் மறக்க வில்லை!
அண்ணனவர்; குறையையவர் நினைக்க வில்லை!
தென்னையவர்; பயனையவர் நிறுத்த வில்லை!
தென்றலவர்; திசையையவர் மாற்ற வில்லை!
தன்னையவர் தனக்காக வளர்க்க வில்லை!
தலைமையிலே எளிமையினை வளர்த்து வந்தார்!

கண்கண்ட தலைவர்களில் அண்ணா வைப்போல்
காட்சிக்கு எளியவரைக் கண்ட தில்லை!
மண்கண்ட மனிதர்களில் அண்ணா வைப்போல்
மாணிக்க மனிதரிங்கே பிறக்க வில்லை!
விண்கண்ட கதிரவனும், அண்ணா வைப்போல்
விழித்திருந்து இரவுபகல் உழைக்க வில்லை!
முன்கண்ட வரலாற்றில், அண்ணா வைப்போல்
முழுத்தகுதி பெற்றிருந்தோர் தெரிய வில்லை!

“மாற்றாரின் தோட்டத்து மல்லி கைக்கும்
மணமுண்டு!” எனவுரைத்தார் அண்ணா; தம்மைப்
போற்றாரின் தூற்றல், ‘பூத் தூறல்’ என்றார்!
புரியாதோர் தூற்றிவந்தார்; பொறுத்துக் கொண்டார்!

வேற்றாரின் சொல்லுக்கோ மதிப்ப ளித்தார்;
வெகுளாமல் விடையளித்தார்! நாட்டில் தம்மை
ஏற்றார்க்கோ ஏற்றதொரு தலைவ ரானார்!
இனிமையதன் மறுபெயரே அறிஞர் அண்ணா!

‘மனம்பெரிது தமக்கெ’ன்றார்; தமிழர்க் கெல்லாம்
‘மானம்பெரி தாகுமென்’றார்; வாழ்நாள் எல்லாம்
‘இனம்பெரிது தமிழ்பெரிது’ என்றே சொன்னார்.
‘இவையன்றி எவைபெரிது?’ என்றே கேட்டார்.
‘தனம்பெரிது’ என்றெண்ணி வாழ்ந்தா ரில்லை;
தன்மானம் பெரிதென்றே வாழ்ந்து வந்தார்.
மனம்பெரிதேல் மாட்சிபெரி தாகும் அன்றோ?
மாட்சியிலே பெரியவராம் அறிஞர் அண்ணா!

அலைகளென்றும் ஓய்வதில்லை; அறிஞர் அண்ணா
அலையுமிங்கே தமிழ்நாட்டில் ஓய்தல் இல்லை!
கலைகளென்றும் ஓய்வதில்லை; அதுபோல் அண்ணா
கருத்தலைகள் தமிழகத்தில் ஓய்தல் இல்லை!
உலைகளென்றும் ஓய்வதில்லை; அண்ணா இங்கே
ஊட்டியதோர் உணர்ச்சிக்கும் ஓய்வே இல்லை!
மலைகளென்றும் இருப்பதேபோல் இருப்பார் அண்ணா!
மாட்சிக்கும் எளிமைக்கும் அவரே சாட்சி!

புலவர் இளஞ்செழியன்

சீர்திருத்தச் செம்மல் அண்ணா

திரு. ஏ. கே. வேலன்

காஞ்சி என்றால் காமகோடி பீடம்
காஞ்சி என்றால் கருட சேவை
காஞ்சி என்றால் பட்டுச்சேலை

என்ற நினைவுகளைக் கடந்து, காஞ்சி என்றால் அண்ணா என்றதொரு உணர்வு திரண்டெழுந்தது சரித்திரத்தில் முந்நூறு ஆண்டுக் காலம், இலக்கியத்தில் அறுநூறு ஆண்டுக்காலம். சமயத்தில் சமணம், பவுத்தம், சைவம், வைணவம் என்று ஒரு பத்து நூற்றாண்டுகள் தலைநிமிர்ந்து நின்ற காஞ்சியில், சமுதாயத்தில் வீழ்ச்சியுற்று சாதி, சாவியாய்ச் சிதைந்து வரலாறு படைத்த இனம் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்விழந்த சூழ்நிலையில், அண்ணா என்றதொரு அறிவின் கொழுந்து சுடர்விட்டெழுந்தது. தமிழன்-தொடையிலே தமிழ்ப் பகைவர்கள் கயிறு திரித்துக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் தமிழனைத் தமிழால் தட்டி எழுப்பிய விழிப்புணர்ச்சிதான் அண்ணா!

அரசியல் சதுரங்கத்தில் பகடை பன்னிரெண்டு போடத் தெரிந்த சகுனிகள் மிகுந்து விட்ட காலத்தில், பாவத்தை பகவான் பேரால் செய்து அந்த பாவத்தின் சம்பளத்தை பகவானுக்கே அர்ப்பணிக்கும் பரந்தாமர்கள் மிகுந்து விட்ட நேரத்தில், பாசத்தை விற்று நேசத்தை ஏலங்கூறும் எத்தர்களுக்கிடையில் அண்ணா என்றதொரு பெரு வெள்ளம் பெருக்கெடுத்தது - தறிகெட்டுப் போன - தமிழினம் ஒருநிலைப் பட்டு, தன்னை உணரத் தலைப் பட்டது. தன்மானப்படை திரண்டு அண்ணாவைத் தளபதியாக ஏற்றுக் கொண்டது. தமிழனை, தான் ஒரு தமிழன் என்று உணரவைத்தார். கல்லுக்குள் ஈரமாக இருந்த வீரத்தை கனலாக விழிகளிலே பொங்க வைத்தார். அரிசி விலை தெரியாதவனுக்கும் அரசியல் வலை வீசக் கற்றுத் தந்தார். ஆளுதற்கென்றோர் இனம், வாழுவதற்கென்றோர் இனம், அவர்கள் அடிதாங்க தாழ்வதற்கென்றோர் இனம் என்ற நிலையை உழுது புரட்டி, கீழ்மேலாக மாற்றி அமைத்தார்.

கரிபால்டி, ரூசோ, இங்கர்சால் போன்ற மேலைநாட்டு அறிஞர்களைப் பற்றிப் படித்திருப்போம்; அவர்களோடு பழகவும் -அவர்கள் வாழ்ந்த நிலையை நேரடியாகப் புரிந்து கொள்ளவும் வாய்ப்பில்லாத நமக்கு, கண்கூடாக, நம் காலத்தில் - வாழ்ந்து, நமக்கு வழிகாட்டிய சரித்திர நாயகன் அண்ணா. எளிமையும் இனிமையும் அவருக்குப் பிறவிக்குணம்; சிந்தனையே அவருக்குத்தொழில்; சீர்திருத்தமே அவருக்கு லட்சியம். தமிழகம் ஏன் தாழ்ந்தது என்ற காரணத்தை எடுத்துரைத்தார்.

தமிழ்மொழியிலே ஊடுருவல்: தமிழன் கலையிலே கலப்படம், தமிழன் பண்பாட்டிலே சரிவு; தமிழன் உள்ளத்திலே அடிமைத்தனம், உணர்விலே ஊமைநிலை என்கின்ற உண்மைகளைக் கண்டார். சமுதாயத்தில் மலிந்து விட்ட கேடுகளை மையமாக வைத்து, தான் கண்ட நாட்டின் நிலைமைகளை நாடகமாக்கினார். ஒருசிலர் தர்மவான்கள் பெயர் எடுப்பதற்குப்பலர் தரித்திரவான்களாகத்தான் வாழ வேண்டுமா? என்னதான் மிட்டா மிராசு பெருந்தனக்காரன் ஆனாலும் அவனென்ன வைரத்திலே வறுவலும், வைடூரியத்தில் பொரியலும், கோமேதகத்திலே கூட்டுமா செய்து சாப்பிடுகிறான்? இரும்புப் பெட்டிக்கும் இருதயத்துக்கும் ஏன் ஈஸ்வரன் சம்பந்தம் வைக்கவில்லை - என்பது போன்ற கேள்விகளை எழுப்பினார். தேவைக்கு அதிகம் திரட்டி வைப்பவனே திருடர்களை உற்பத்தி செய்கிறான். பணத்திமிரும் உடல் திமிரும் கொண்டவர்களே விபசாரிகளை உருவாக்குகிறார்கள் என்கிற உண்மைகளை நாடகக்காட்சிகளாக்கிக் காட்டினார். முடை நாற்றம் வீசுகின்ற மூடப்பழக்கங்களை முறியடித்தாலன்றி இந்த நாடு முன்னேறாது என்பதைத் தெளிவு படுத்தினார். ஆதிக்கம் என்பது அந்நியர் -நம்மேல் கொண்டுள்ள அதிகாரம் மட்டுமல்ல. பொருளாதாரத்தில், பலர் உழைக்க, சிலர் கொழுப்பதும், வைதிகத்திலும் வழிபாட்டிலும் கூட சிலர் எஜமானர்களாய், பலர் ஏவலர்களாய் இருப்பதும், வீதிகளில் சில புனிதமானது பல தாழ்த்தப்பட்டது என்று வேற்றுமைப்படுத்தப்பட்டிருப்பதும் ஆதிக்கமே என்பதை எடுத்துக் காட்டினார்.

ஆதிதிராவிடன் சமுதாயத்தின் அடிமட்டத்திலே, மீதி திராவிடன் மேல் மட்டத்திலே உலவுவதைத் சேலம் மாநாட்டில் அனைவருக்குமே திராவிடர் என்ற வரலாற்றுப் பெயரை விலாசமாக்கினார். இன்று திராவிடர் என்ற சொல்-நமக்குரியதாகி உள்ளது.

ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் என்பதே அண்ணா அவர்களின் கொள்கை. அதை உறுதிப்படுத்தவே விரும்பினார். ஆனால் அதற்குத் தடங்கலாக மெய்ஞ்ஞான விளக்கங்களும், அஞ்ஞான சம்பிரதாயங்களும் இங்கே நடந்து கொண்டிருந்தன. அவற்றைச் சாடினார். மேலைநாட்டில் நாளும் மெத்த வளர்ந்து கொண்டிருந்த விஞ்ஞான சாதனைகளை எடுத்து விளக்கினார். வரலாற்றிலே புகழ்ச்சி கொண்டிருந்த இனம் வாழ்க்கையிலே வறட்சியுற்றதேன் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தினார். குற்றாலத்து அருவியாகக் கொட்டிக் கொண்டிருந்த தமிழ் இலக்கியம் கூவம் நதியாகிவிட்ட கொடுமைக்கு நாணினார். மேம்பட்டிருந்த தமிழ்ப் பண்பாடு புண்பட்டுப் போன நிலையைச் சுட்டிக் காட்டினார்.

இந்த நாடு சீர்திருந்த இந்த நாட்டில் மலிந்துவிட்ட கீழான ஏடுகள் சீர்திருந்த வேண்டும். இல்லை, அவற்றைத் திருத்த வேண்டும் என்று அறைகூவினார். பழையன கழித்து புதியன தாருங்கள் என்று ஒரு புதிய பரம்பரையை எழுப்பிவிட்டார்.

இளைய பரம்பரையில் அறிவிலே புரட்சி, எளிய சமுதாயத்தின் வாழ்விலே ஒருவித மறுமலர்ச்சி இன்று தென்படுகிறதென்றால் அதற்கு நம்மைச் செம்மைப்படுத்தியவர் சீர்திருத்தச்செம்மல் அண்ணா என்பேன்.

திரையுலகில் அண்ணா செய்த திருப்பம்

திரைப்பட இயக்குநர்
திரு.ஏ.எஸ்.ஏ. சாமி

"கத்தியைத் தீட்டாதே, உன் புத்தியைத் தீட்டு''.

''வேலைக்காரி'' திரைப்படத்தில் வருகின்ற உரையாடல் இது. இதை, அந்தப் படம் வெளியான போது, தமிழ் பேசும் வாய்களெல்லாம் பேசிப் பேசி மகிழ்ந்தன. அந்தப் படத்தில் உள்ள அனைத்து உரையாடல்களுமே அன்றாட நடைமுறைச் சொற்களாயின. அந்தக் கருத்து நிறை உரையாடல்களைப் பேசி மக்கள் குதூகலமடைந்தனர். அதனால் நல்ல பல கருத்துக்கள் நாட்டிலே பரவின. மக்கள், சாதாரணமாகப் பேசுகின்ற பாணியிலே கூட ஒரு புதுமையான, இனிமையான அழகு தோன்றியது.

''வேலைக்காரி'' படத்திலும் மற்ற திரைப்படங்களிலும் அண்ணா அவர்கள் எழுதிய உரையாடல்கள் அவர்களது அறிவுப் பெருங்கடலிலிருந்து தெறித்த விலை மதிக்க இயலாத முத்துக்கள். அவை திரைப்பட உலகிலே ஒரு திருப்பம்... ஒரு புத்தம் புதிய ராஜபாட்டை.

''வேலைக்காரி'' ''ஓரிரவு'' போன்ற திரைப்படங்கள் வருவதற்கு முன்பு ஒரு காட்சியிலே தோன்றும் கதாபாத்திரங்கள் காட்சிக்குத் தேவையான கதையை ஒட்டிச் செல்லும் வகையில் ஒருவரோடு ஒருவர் வசனம் பேசிக் கொள்வர். தொடக்க காலத்தில் திரைப்பட உரையாடல்கள் நாடகப் பாணியிலே அமைந்திருந்தன. புராண, வரலாற்றுப் படங்களிலும் இலக்கிய நயத்தோடு எழுதினார்கள். பின்னரே, சமூகப் படங்களின் நடைமுறைப் பாணியில் வசனங்கள் எழுதப்பட்டன. எனினும், ஆங்காங்கே நாடக உரையாடலின் வாடை வீசுவதுண்டு. இயற்கைக்கு விலகிய ஒரு புறம்பான தன்மை அவற்றில் இருந்தன.

அல்லாமலும், காட்சிகளையும், காட்சித் தொடர்புக்கான கதையையும் சொல்லிச் செல்லும் முறையில்தான் உரையாடல்கள் இருந்தன.

இந்த நிலைமையில்தான் அண்ணா அவர்களின் உரையாடல்கள் ஒரு மாபெரும் திருப்பத்தை ஏற்படுத்தின.

என்றும், எங்கும் நாம் தினசரி வாழ்க்கையிலே கேட்கின்ற சாதாரணப் பேச்சு வழக்கில் அண்ணா அவர்கள் எழுதினார்கள். அந்தப் பேச்சு வழக்கினை அழகு நிரம்பிய மொழியாக்கி அலங்காரச் சொல்தொடர்களினால் மாபெரும் தத்துவங்களை, சமூகத்தின் வேறுபாடுகளை, சாதிபேத விபரீதங்களை, பணம் படைத்தோர் பஞ்சைப் பாராரிகளின் வேறுபாடுகளை அலசிக் காட்டினார்கள். நாம் அன்றாடம் கண்முன்னே காணும் நிகழ்ச்சிகளை அடித்தளமாகக் கொண்டு உபமான, உபமேயங்களைப் பொழிந்தார்கள். இந்தக் காரணங்களால், அண்ணா அவர்களின் உரையாடலில் மலர்ந்த திரைப்படத்தைப் பார்க்கின்ற போது, ஒரு படத்தைப் பார்க்கிறோம் என்ற உணர்வே இல்லாமல் ஓரிடத்தில் நடக்கின்ற உண்மையான நிகழ்ச்சியினைக் காண்கின்றோம் என்ற உணர்வு ஏற்படுகிறது.

'வேலைக்காரி' திரைப்படத்தில் மணி என்றொரு பாத்திரம். "மணி,'' அனுபவப் பள்ளியில் படித்து வாழ்க்கை என்னும் தேர்விலே எம்.ஏ.பட்டம் பெற்றவர்'' (இது அண்ணா அவர்களின் உரையாடலிலிருந்த வார்த்தைகள்) உலகின் போக்குகளைக் கண்டறிந்த தத்துவஞானி

''சுந்தரி'' - அவள் மணியின் ஆசை நாயகி. தான் விலைக்கு

வாங்கி வந்திருந்த ஒரு பட்டுத் துணியினை மணியிடம் கொடுத்துக் கேட்கிறாள், "இது என்ன விலை இருக்கும்., சொல்லுங்கள்!"

கேள்விக்கான பதில் மணியிடமிருந்து பட்டென்று வருகிறது: "இதை ஒரு பணக்காரப் பெண் சட்டை தைத்துக் கொண்டால் அந்தச் சட்டையின் மதிப்பு ரூபாய் 60...! ஒரு நடுத்தரக் குடும்பப் பெண் தைத்துக் கொண்டால் ரூபாய்...6...! ஒரு ஏழைப் பெண் தைத்துக் கொண்டால் 'யாரோ இலவசமாகக் கொடுத்திருப்பார்கள்' என்று சொல்வார்கள். எந்தப் பொருளுக்கும் அது இருக்கும் இடத்தைப் பொறுத்துத்தான் மதிப்பு..!''

இன்றைய உலக இயல்புகளை சமுகக் கணிப்புகளை, கண்ணோட்டங்களை இத்தனை எளியதோர் உபமானத்தோடு கருத்துக்களைச் சொல்கின்ற பாத்திரத்துடன் ஒன்றிப் பொதிய வைத்து ஆழப்பதிய எழுதுவதிலேதான் அண்ணா அவர்களின் தனிச்சிறப்பு அமைந்துள்ளது.

'வேலைக்காரி'யில் கே. ஆர். ராமசாமி

இந்த விதமான கருத்துக் குவியல்கள்தான் அண்ணா அவர்களின் திரை ஓவியங்களில் நீக்கமற நிரவியிருக்கும். மக்களுக்குத் தேவையான, அவர்கள் உணர்ந்திட வேண்டிய கருத்துக்களை, கதையோடு ஒட்டி ஒன்றிய வகையிலே கதாபாத்திரங்களின் மொழியாடல்களில், நயமாக மென்மையாகக் கலந்து ஆணித்தரமாகவும், பொருத்தமாகவும் தருவன தான் அண்ணா அவர்களின் வசனங்கள்.

''சட்டம் ஒரு இருட்டறை. அதில் வக்கீலின் வாதம் ஒரு விளக்கு'' — இது சாதாரணமான ஒரு வசனம்தான். ஆனால் அதனோடு ''அந்த விளக்கை ஏழையால் பெற முடியாது'' என்ற கருத்துச் சேரும்போது அது அண்ணா அவர்களின் தன்னிகரில்லாத வசனமாகிறது. அதுதான் அண்ணா!

தமிழ்ப்படங்கள் சிலவற்றில் பழமொழிகள் மழையெனப் பொழிவதுண்டு. ஆனால் அவை வெறும் பழமொழிகளாக மட்டுமே இருக்கும். அண்ணா அவர்கள் பழமொழிகளைக் கையாண்ட முறையே தனியானதொரு முத்திரைச் சிறப்புடையது.

'மூர்த்தி' வேலைக்காரி படத்தில் இன்னொரு பாத்திரம். இவன் அனுபவப் பள்ளியில் பயிலாத ஒரு சாது. பகுத்தறிவு வாதியாக மாறிவிட்ட ஆனந்தனோடு இவன் மோத நேரிடுகிறது கதாநாயகி அமிர்தத்தைப் பற்றி.

மூர்த்தி: கிட்டாதாயின் வெட்டென மற.

ஆனந்தன்: அடிமேல் அடி அடித்தால் அம்மியும் நகரும்.

மூர்த்தி: அவள் உன்னை ஒரு துரும்பென மதிக்கிறாள்.

ஆனந்தன்: சிறு துரும்பும் பல் குத்த உதவுமென அவளிடம் சொல்லிவை.

இங்கே ஒரு கதாபாத்திரம் பேசும் பேச்சும் அதற்கு எதிரிடையாக மற்றொரு கதாபாத்திரம் பேசும்பேச்சும் அந்த அந்தப் பாத்திரங்களின் தன்மையோடு ஒருங்கிணைந்து நிற்கின்றன.

வேலைக்காரி படத்தின் உச்சக் கட்டம். பணப்பேய் பிடித்து வந்து அதனால் ஈவிரக்கமில்லாமல் பல கொடுமைகளைப் புரிந்து, ஏழை எளியோரை வாட்டி வதக்கிப் பெருஞ்செல்வம் சேர்த்த பணப் பெருச்சாளியாம் வேதாசலத்தை-பல மன வெதும்பல்களையும் வேதனைகளையும் அனுபவிக்கச் செய்த ஆனந்தன், அவன் அவரால் பல துன்பங்களுக்கு ஆளானவன், கேட்கிறான் இப்படி.

''இரக்கம் சிறிதுமின்றி பலரைக் கொடுமைப் படுத்தி பண மூட்டைகளைச் சேர்த்தாயே, நீ என்ன முத்துக்களை அரிசியாகச் சமைத்து, கெம்பிலே மோர்க் குழம்பு செய்து, வைர வைடூரியங்களைக் கூட்டாகவும், பொரியலாகவும் செய்தா சாப்பிட்டாய்? மற்றவர்களைப் போலத்தானே நீயும் சாப்பிட்டாய்!''.

ஆனந்தனின் மனத்துயரும், பட்ட வேதனைகளும் கொதித்தெழுந்து, இங்கே வார்த்தைகள் எரிமலையென வெடிக்கின்றன. ஆனால் அந்த வார்த்தைகள் சாதாரண வார்த்தைகளா? பொது உடைமை என்ற பெரும் தத்துவத்தை அடித்தளமாகக் கொண்டவை

பழமொழிகளைப் பயன்படுத்திய புதுமுறை போலவே, வேலைக்காரி படத்தில் மற்றொரு புதுமையான உத்தியினையும் அண்ணா அவர்கள் கையாண்டார்கள்.

ஒரு பாத்திரத்தின் எண்ணங்களுக்கு எதிரான, மாறான எண்ணத்தைச் சொல்ல வேண்டுமானால், அந்தப் பாத்திரத்தின் மனசாட்சி பேசுவது போலச் சித்திரிப்பது திரைப்படங்களில் ஒரு வழக்கமாக இருந்தது; இருக்கிறது. ஆனால் அண்ணா அவர்கள் ஒரு பாத்திரத்தின் மனச்சாட்சியையே இன்னொரு கதாபாத்திரமாக ஆக்கிவிட்டார்கள். தன் தந்தை

'சொர்க்க வாசல்'

'ஓர் இரவு' திரைப்படத்தில் ஒரு காட்சி

தூக்கிலே தொங்குவதற்குக் காரணமாக இருந்த வேதாசலத்தைப் பழி வாங்குவது ஆனந்தனின் திட்டம். ஆனால் அவனோ அப்பாவித்தனமானவன், இளகிய மனம் படைத்தவன். அவ்வப்போது தன் திட்டம் தோல்வி கண்டு விடுமோ என்ற விதத்தில் அவனது மனம் பேதலிக்கும். அந்த வேளைகளில் அவனது மற்றொரு மனமாக, மனச்சாட்சியாக, உலக ஞானம் படைத்தோனாக உருப்பெற்ற பாத்திரம் மணி என்னும் கதாபாத்திரம், அந்தப்பாத்திரம் ஆனந்தனின் தயக்கத்தை மிக உறுதி படைத்த வாதங்களால் திடப்படுத்தும். வேலைக்காரி படத்திலே மணியின் பாத்திரப் படைப்பு படத்திற்குச் சிறப்புத் தந்தவற்றில் மிகச் சிறந்ததொரு அமைப்பாகும்.

இப்படி அண்ணா அவர்களின் கதை அமைப்பிலே, கருத்துக்களிலே அன்றாடம் நாம் கண்முன்னே காணுகின்ற கதாபாத்திரங்கள் உருப்பெற்றதனால் மக்களுக்கு, அண்ணா அவர்கள், நினைத்தவற்றைத் தர முடிந்தது. மக்கள் விழிப்புற்று, பகுத்தறிவுக் கருத்துக்களை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற அவர்களின் லட்சியத்தைப் படம்பார்ப்போரின் உள்ளங்களில் ஆழமாக, அழுத்தமாக அழகாக, எளிதாக, எடுப்பாக, ஏற்ற வகையில் பதிய வைக்க முடிந்தது.

சமூகப் படங்களிலே மட்டுமல்ல அண்ணா அவர்கள் இம்முறையைக் கையாண்டது. வரலாற்றிலே வரும் சிவாஜியாகட்டும், கம்பனின் இராவணனாகட்டும் அல்லது கற்பனையில் உருப்பெற்ற அறம் உணர்த்திடும் மத குருவாகட்டும் (சொர்க்கவாசல்) கதாபாத்திரங்கள் எல்லாம் கருத்தோவியங்களாக அமைந்ததாகவே இருக்கும். அண்ணா அவர்களின் கருத்துக்களை சாதாரண மக்களும் எளிதில் புரிந்து கொண்டார்கள். மக்கள் அன்றாடம் பேசும் பேச்சிலும், எண்ணும் எண்ணங்களிலும் ஒரு புது மலர்ச்சி உருவானதைக் கண்டு நாடே பிரமித்தது.

'அடுக்குச் சொல் அண்ணா' என்று அண்ணா அவர்களை அன்புடன் பலர் அழைத்ததை நாடே அறியும். அந்த அடுக்குச் சொற்கள் குற்றாலத்து அருவி போல் எப்படி, எத்தனை வேகத்தில் கொட்டின என்று அருகிலிருந்து பார்க்கும் பாக்கியம் பெற்றவர்களின் நானும் ஒருவன்.

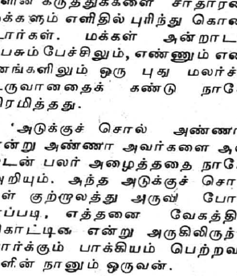

உரையாடல் எழுதுவதற்கென்று அண்ணா அவர்கள் அமர்ந்து, எழுதுகோலைக் கையிலெடுத்து எழுதத் தொடங்கினால் எதுகையும் மோனையும் அடுக்குச் சொற்களும் போட்டியிட்டுக் கொண்டு ஊற்றெடுக்கும். அவர்கள் வேகமாகவே எழுதுவார்கள். அவர்கள் எழுதுகின்ற வேகத்திற்கு ஈடு கொடுத்து கருத்துக்களும் சொற்றொடர்களும் பொழிந்து கொண்டே இருக்கும்.

ஒய்யாரமான ஓட்டல்களின் சொகுசும், சுமுகமான சூழ்நிலைகளும் அவர்களுக்குத் தேவைப்பட்டதில்லை. அந்த அதி அற்புதமான உரையாடல்களை எழுதுவதற்கு மடியிலே ஒரு தலையணைதான் மேஜை; மையிலே தொட்டுத் தொட்டு எழுதும் சாதாரணப் பேனா ஒன்று. அவ்வளவுதான்.

அன்புத் தம்பியர் புடை சூழ இரவு 10 மணியளவில் எழுதுவதற்கு அமர்ந்தார்களேயானால் 2 அல்லது 3 மணி வரை மிக மிக வேகமாக பேனா பக்கங்களைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டே இருக்கும். எங்கேயும், சற்றேனும் சிந்திப்பதற்காக எழுதுவதை நிறுத்தி நான் கண்டதில்லை. மக்கள்பால் அவர்கள் கொண்டிருந்த, கொஞ்சமும் வற்றாத நெஞ்சம் நிறைந்த அக்கறை, அவர்களது

நலன்களைப் பெருக்கிட வேண்டும் என்ற அணையாத ஆர்வம், பஞ்சைப்பராரிகள் நிலையினை உயர்த்திட வேண்டும் என்ற ஓயாத அவர்களின் எண்ணத் துடிப்பு, பக்கம் பக்கமாக, கதா பாத்திரங்களாக, அந்தக் கதா பாத்திரங்கள் பேசிடும் உரையாடல்களாக - காகிதத்தில் குவிந்து கொண்டே இருக்கும்.

''வேலைக்காரி'' படத்திற்காக அண்ணா அவர்கள் எழுதிய உரையாடல்கள் திரைப்பட உலகிலே ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்தவை அந்த உயர்ந்த உன்னதமான, ஒப்பற்ற, அமரத்துவமான படைப்பை அண்ணா அவர்கள் ஐந்தே நாட்களில் உருவாக்கினார்கள் என்றால் மக்கள் நலனில் அவர்கள் கொண்டிருந்த வேகம் எத்தகையது என்பனத வர்ணிக்க வார்த்தைகளே கிடையாது.

திரைப்படங்கள் மக்களுக்கு எந்தவகையில் பயன்படுதல் வேண்டும் என்பதுபற்றி வேறுபாடான கருத்துக்கள் உண்டு.

நாள் முழுவதும் உழைத்து உடலும் உள்ளமும் சோர்வடைந்திருப்பவர்களுக்கு அந்தச் சோர்வைப் போக்கும் வண்ணம் உற்சாகமும், உல்லாசமும் ஊட்டுகின்ற ஆடல்களும், பாடல்களும், சண்டைகளும், சிந்தனையைக் கிளறாத வேடிக்கை விநோதமான நிகழ்ச்சிகளும் ஒரு படத்தில் முக்கியம் பெற வேண்டுமா? இல்லை, மக்கள் அவசியம்

தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய பிரச்சினைகளைக் கொண்ட, அறிவைப் பெருக்குகின்ற சாதனமாகத் திரைப்படங்கள் இருக்க வேண்டுமா?

முன்னதை முக்கியமாகக் கருதுபவர்கள் பற்பல லட்சங்களைச் செலவிட்டு, கேளிக்கைக் காட்சிகளையும், விசித்திரமான இயற்கைக்கு ஒட்டாத நிகழ்ச்சிகளையும், நகைச்சுவையையும் மக்களைக் கவருகின்ற விதத்தில் பிரமாண்டமாக உருவாக்கி - மக்களின் ஆதரவிற்கு வலை வீசுகின்னர்.

அண்ணா அவர்கள் கதை, வசனம் எழுதிய ''வேலைக்காரி'' ''ஓர் இரவு'' ''சொர்க்கவாசல்'' போன்ற படங்கள் மகத்தான வியக்கத்தக்க வெற்றி அடைந்தன என்றால், பற்பல லட்சங்கள் செலவிட்டு உருவாக்கும் கேளிக்கை மற்றும் கருத்தில்லாத-பொழுதுபோக்குக் காட்சிகளிலே இருக்கும் கவர்ச்சியும் மக்களை ஈர்க்கும் வல்லமையும் அண்ணா அவர்களின் எழுத்திற்கும், கருத்திற்கும் இருக்கின்றன என்பதுதானே பொருள்! இந்தச் சாதனைக்குத்திரைப்பட உலகிலே ஈடும் கிடையாது, இணையுமில்லை.

வரலாறு கண்டும் கேட்டுமறியாத மற்றுமொரு சாதனை ஒன்றினை அண்ணா அவர்கள் சாதித்துள்ளார்கள். அதாவது எந்த நாட்டிலும், எந்தத் திரைப்பட எழுத்தாளர்களும் தேடாத பெருஞ்செல்வத்தை அண்ணா அவர்கள் திரட்டினார்கள். எல்லை காண இயலாத அளவிற்கு நிலபுலன்களையோ, ஏழடுக்கு மாளிகைகளையோ அவர்கள் சம்பாதிக்கவில்லை. மாறாக, விழிப்புற்ற, தம்மை உணர்ந்திட்ட, பகுத்தறிவுப் பாதையிலே ஏறுநடை போடுகின்ற கோடானுகோடி தமிழ் இதயங்களைத் தம தாக்கிக் கொண்டார்கள்.

குறிப்பு: கட்டுரையின் சில கருத்துக்களை உதாரணத்துடன் எடுத்துக்காட்ட வேண்டி சில உரையாடல்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளேன். எல்லாம் நினைவிலிருந்து எழுதியவை. நூற்றுக்கு நூறு திரைப்பட வசனங்களை அப்படியே கொடுத்திருக்கிறேன் என்று கூற முடியாது. எனினும் அண்ணா அவர்களின் கருத்துக்கள் சிதையாமல் எழுதப்பட்டுள்ளன என்பது உறுதி.

எங்கள்

உளங்கனிந்த

நல் வாழ்த்துக்கள்

சாந்தி தியேட்டர்,

7/21, ஸ்டேட் பேங்க் ரோடு,

கோயமுத்தூர்-18.

With Best Compliments Of

*

Tamil Nadu Exhibitors' Association,

(Coimbatore, Periyar, & Nilgiri Districts)

"SAI NILAYAM"

36, Krishnaswamy Mudaliar Road,

COIMBATORE-641 001

PRESIDENT : **Shri K. Murughesa Gounder**

அண்ணா என் ஆசான்

திரைப்பட நடிகர்
திரு செந்தாமரை

எனது இளம் வயதிலேயே எனக்கென்று கொள்கைகளை வரையறுத்துக் கொள்வதற்குக் காரணமாக இருந்தவர், "எனது ஆசான் அண்ணா அவர்கள்" அவர் பிறந்த ஊரிலே, அதுவும் அதே தெருவிலே வசிக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றவன் நான்.

என்னுடைய 15வது வயதாக இருக்கலாம். கலைவாணர் என்.எஸ்.கே.யுடன் அண்ணா அவர்களும் கலந்து கொண்ட திருமண நிகழ்ச்சி-அதிலே அண்ணா அவர்கள் "ஒரு மனிதன்-பொய் சொல்லாமலும், சபலப்படாமலும், பேராசை இல்லாமலும், பொறாமைப்படாமலும், முடிந்தால் உதவுவதும் முடியவில்லை என்றால் இரக்கப்படுதலும், கொண்டவனாக இருந்துவிட்டால் போதும்-கடவுளைப் பற்றி நினைக்காமலே -உண்டா? இல்லையா? என்ற வாதத்திற்குப் போகாமலே வாழலாம்" என்று குறிப்பிட்டார்.

அந்தச் சொல்லோவியம் என் மனத்தில் ஆழப் பதிந்ததால் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை அந்தப் பண்பினின்று மாறாமல் வாழுகிறேன், வாழ்வேன்.

என்னை ஒரு கொள்கை வழி வாழ வழிகாட்டியவரும் அவர்தான்! என் வாழ்வுக்கு -ஒரு தொழில் - வேலை - புகழ்மணக்கும் கலை உலகம் என வழி காட்டியவரும் என் "ஆசான்" அண்ணா அவர்கள்தான்.

வாழ வைக்க ஒரு தீர்மானம்:

சேற்றிலே கிடந்த இந்தச் செந்தாமரைக்கு நீரும், ஒளியும், மணமும், வண்ணமும் தந்தவர். திக்கெட்டும் வாழும் செந்தமிழ் பேசும் மக்களின் தலைவராக இருந்தவர் - புகழ்க்கோபுரத்தின் உச்சியில் இருக்கும்போது நம்மை விட்டுப் பிரிந்தவர்.

தமிழ் மொழிக்கு உயிர் கொடுத்த தந்தை - அதைத் தன் நாவசைவால்-எழுதுகோலால் தாலாட்டுப் பாடிய தாய் - அவரால் வளர்ந்தவர்க்கு அண்ணன்-அவரை வைத்து வாழ்பவர்க்கு ஆசான். எனக்கும் அவரே ஆசான்.

மாணவனைத் தேர்ந்தெடுக்கும் ஆசான்கள் ஆயிரம் வகையினர்.

என் ஆசானோ மாணாக்கனின் முகம் பார்த்துத் தேர்ந்தெடுப்பதைவிட அவனது அகம் பார்ப்பதிலே "சக்கரவர்த்தி" - ஆம். அப்படித் தேர்ந்தெடுத்த விதைகளிலே இன்று மரம் ஆகித் தழைத்து வாழ்வோர், ஆயிரக்கணக்கானவர் ஆவர். அதிலே, நான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முறை வித்தியாசமானது.

சுற்றத்தை எதிர்த்து அவர் தலைமையிலே திருமணம்-எனக்கு அதுவும் காஞ்சியிலே - அவரது வீட்டுக்கு அடுத்த வீட்டிலேயே!

அவரேகூட "உனக்குப் பெண் கொடுக்க முன் வந்தது யார்?" என வேடிக்கையும் வினயமுமாக கேட்டார்

"அவ்வளவு விரும்பத்தக்கவன் நான்", அந்த நாளில்! மணம் முடிந்தது. குழந்தை பிறந்தது. நான் ஒரு தொழிலும் செய்யா

மலே! அவருக்கே ஒரு சங்கடம். மணம் முடித்து வைத்த தாமே, வாழவும் வைக்கவேண்டும் என்று சிந்தித்திருப்பாரோ என்னவோ?

ஒருநாள் மதியம் -திண்ணையிலே உறங்கிக் கிடந்த எனக்கு அழைப்பு வந்தது, சென்றேன்- நின்றேன்.

''மேற்கொண்டு என்ன செய்யப்போகிறாய்?'' - கேள்வி இல்லை தீர்மானம்.

''சந்திரோதயம்'' அவர் எழுதி நடித்து வந்த நாடகம். அதன் பிரதியை என்னிடம் கொடுத்து, ''இதில் உள்ள எல்லாப் பாத்திரங்களின் வசனங்களையும் மனப்பாடம் செய்து வை, போ!'' என்றார்.

நாட்கள் நகர்ந்தன. சென்னைக்கு அவருடன் வந்தேன். அறிவகத்திலே தங்கினேன்.

ஒருநாள் (மறைந்த பெரியவர்) திரு மதியழகன் அவர்களுக்கு மடாதிபதி பாத்திரத்திற்கான ஒத்திகை - எதிரே அண்ணா அவர்கள்-நான் மதி அவர்களுக்கு பாடம் சொல்லித் தர வேண்டும். என் ஆசான் என்னைத் தயார் செய்த முறை இதுதான்.

அப்போது அந்த நாடகத்தில் சி.வி.எம். அண்ணாமலை, போளூர் சுப்ரமணியம், சி.வி. ராசகோபால், மத்தியிலே பாலமுருகன், கண்ணபிரான், என்.வி.என். இப்படிப் பலர்.

வழக்கமான வரதன் என்ற ஒரு வில்லன் பாத்திரத்தில் தில்லை வில்லாளன் அவர்கள் நடித்து வந்தார். திருவண்ணாமலையில் நாடகம்! வில்லாளன் தன்னால் வர இயலவில்லை என்பதை முந்திய நாளில்தான் சொன்னார்.

அண்ணா அவர்கள், ''டேய் செந்தா- (மிக நெருங்கியவர்கள் என்னை இப்படித்தான் சுருக்கி அழைப்பர்) நீதான் நாளைக்கு வரதன்'' என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

நானும் பக்கா பாடம் செய்திருந்தேன். ஆனால் மேடையில் நடந்ததோ! அண்ணா அவர்களை திட்டிப் பேசும் வசனம் வரதன் பாத்திரத்திற்கு! - 'வரதா..?' என்று நிமிர்ந்தார் அண்ணா. நான் வாயடைத்து, வியர்த்து,

அசைவற்று நின்றதைப் பார்த்துவிட்ட அந்த மேதை - என் வசனத்தையும் சேர்த்துப் பேசிக் காட்சியை முடித்துவிட்டு உள்ளே வந்தார்கள்.

பயந்து நின்றிருந்த என்னை அழைத்து - ''எதிரே இருப்பவர்களைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் பாத்திரமாக நினைத்து இனிமேல் நடி. எப்போதும் எதிலும் பயம் இருக்கக்கூடாது'' என்றார்கள். அதேபோல் அந்தப் பாத்திரத்தை மதுரை தமுக்கம் மைதானத்தில் செய்தபோது பாராட்டுகள் பெற்றேன்.

ஒருமுறை காஞ்சி பச்சையப்பன் கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள் சேர்ந்து நடிக்கும் நாடகம். நாடகத்தன்று கதாநாயக ஆசிரியருக்குக் கடுமையான காய்ச்சல்.

பகல் 3 மணிக்கு என்னை அழைத்து 200 பக்கத்துக்கு மேல் வசனமுள்ள புத்தகத்தைத் தந்து ''இரவு பனப்பாக்கம் கிராமத்தில் நாடகம்-ஒழுங்காக வந்து சேர்'' என்று சொல்லி அனுப்பிவிட்டார்கள். வேகமாக மனப்பாடம் செய்து கொண்டு தயாராகவே சென்றேன்.

அந்த நாடகத்திற்கு அண்ணா தலைமை ஏற்றார். இன்றைய முதல்வர் பொன்மனச் செம்மல் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் முன்னிலை வகித்தார்.. ஒரே ஒரு இடத்தில் கதாநாயகியின் பெயரை மாற்றிச் சொல்லிவிட்டேன். மக்கள் மன்றத்திலே சலசலப்பு. நாடகம் முடிந்ததும் அண்ணா அவர்கள் சிரித்துக் கொண்டே மக்கள் திலகம் அவர்களிடம் அன்று நடந்த வேடிக்கையை (அதாவது 3 மணிக்குப் பாடம் கொடுத்ததை) சொல்லி என்னை அறிமுகப்படுத்தினார்கள்.

ஞாபகசக்திக்கு - சபாஷ்

ஒருமுறை திடீர் எனத் தோன்றிய ஒரு புதுப்பாத்திரத்தைப் (நாடகத்தில் இல்லாததை) பற்றி என்னிடம் சொல்லி 'எங்காவது நினைவுபடுத்து' என்று கூறி இருந்தார் அண்ணா.

திருச்சி தேவர் ஹாலில் நாடகம். இரவு மணி 12 .இன்னும் அண்ணா அவர்கள் வரவில்லை. கொட்டகையில் உள்ள மக்களோ ஆரவாரம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

திடீர் எனக் கவிஞர் கண்ணதாசன் அவர்கள் மேடைக்கு வந்தார்கள். (1956- டிசம்பர்) பொறுப்பாளராக இருந்த என்னிடம் அறிமுகம் செய்துகொண்டு நடிப்பதற்குத் தயாரானார்.

எனக்கு அந்தப் புதுப் பாத்திரம் நினைவுவர மேக்கப் போட வைத்து - திரு அன்பில், திருராபி ஆகியோரிடம் சொல்லி கதர் வேட்டி, சட்டை, தொப்பி தயார் செய்து வைக்கவும், அண்ணா அவர்கள் வரவும் சரியாக இருந்தது.

கவிஞரைப் பார்த்த அண்ணா அவர்கள்- என்னை ஒருமுறை திரும்பிப் பார்த்து ஒரு மென்முறுவல் பூத்தார். அந்த முறுவலிலேயே எனக்கு ஒரு சபாஷ்குட்டு.

வசனம் எழுதித் தயாரிக்காத அந்தப் பாத்திரத்தில் அன்று கவிஞர் மாட்டிக்கொண்டு முழித்தது, சமாளித்தது இன்னும் என் நினைவை விட்டு மறையாத காட்சி.

என்னுடைய கலை உலக வாழ்க்கையின் ஆரம்ப காலத்தில் ''என் ஆசான்'' அவர்கள் எனக்குக் கூறிய (எனக்கு மட்டும் பயன்படக்கூடியதல்ல அனைவருக்கும்) அறிவுரை,

''ஒரு கலைஞன் தான் பார்க்கும், கேட்கும், ரசிக்கும், துனபப்படும், ஆனந்தப் படும், அனுபவிக்கும் நிகழ்ச்சிகள், விஷயங்கள் அனைத்தையும் தன் மனத்திலே (அதற்கென்று தனியாக ஒரு மனத்தை உருவாக்கி) வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அது அவரவர்கள் கலைவாழ்க்கையில் என்றேனும் தேவைப்படும்-ஒரு தனி மனித மூலதனம்.''

ஆசான் அன்று சொன்ன அறிவுரையை இன்றும் நான் கடைப்பிடித்து வருகிறேன். இது அனைவருக்குமே பொருந்தும் என்பது என்னுடைய அனுமானம்.

(12ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அரங்கேற்றிக் காட்டப்படும் பொழுது, அவைகள் மக்களின் கண்ணையும் கருத்தையும் கவர்ந்திழுத்து செவிக்கும் நல்லுணவாக ஆகிறது.

பெண்ணடிமைத்தனம் நீங்க வேண்டுமென்று பேரியக்கம் கண்ட பெரியாரின் தாக்கத்தால், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பெண்ணுரிமைக்கு எதிராக வரும் எதிர்ப்புகளை ஒடுக்கிவைக்க-அடக்கிவைக்க - திருத்திவைக்க கலை-இலக்கியப் போர்க்கருவியைப் பயன்படுத்தினார். அண்ணாவின் இப்பாணி, எந்த நாடக ஆசிரியருக்கும் வந்ததில்லை.

பெண் பாத்திரங்களைப் பீரங்கி போல் முழங்க வைக்கிறார்.

பாவையின் பயணம்— நாடகத்தில்— வனஜா...

காதல் ஜோதி — நாடகத்தில் — பொற்கொடி...

ஓர் இரவு —நாடகத்தில்— சொர்ணம்...

வேலைக்காரி-நாடகத்தில்— அமிர்தம்

சந்திரோதயம்— நாடகத்தில் —சந்திரா...

மேற்கண்ட பெண்பாத்திரப் படைப்புகள், பெண்ணினத்தை அடிமைப்படுத்தும் முதலாளித்துவத்துக்கு எதிராக - செருக்கு நிறைந்த செல்வர்களுக்கு எதிராக-ஆடம்பரமான ஆண் ஆதிக்க வெறியரின் கொடுமைகளுக்கு எதிராகப் போர் முழக்கம் இடுகின்றன. பெண் பாத்திரப் படைப்புகளின் வழியாக, பெரும்புரட்சிக்கு அண்ணா கலை - இலக்கியப் பாணியைப் போர்க் கருவியாகப் பயன்படுத்தி இருக்கிறார் என்பதை அறியலாம்.

அடுத்ததாக, செல்வச் செருக்கும், தகுதித் தருக்கும் மிக்கோரை, அண்ணா அவர்கள், கதாப் பாத்திரங்கள் ஆக்கியுள்ளார். இவர்கள் சுரண்டும் வகுப்பினர்கள் ஆவார்கள். சமூகக் கேடுகளை சலிக்காமல் விளைவித்து, வீண்வம்பு செய்து ஏழைகள் மீது கேடுகளைத் திணிப்பார்கள். அத்தகைய பாத்திரங்களாக நாடகங்களில் அண்ணா காட்டியுள்ளதை இங்கே சுட்டிக் காட்டுகிறேன்.

பாவையின் பயணம் நாடகத்தில்— நெப்போலியன்..

சந்திரோதயம் நாடகத்தில் —சிங்காரவேலர்..

ஓர் இரவு நாடகத்தில்— ஜெகவீரர் கருணாகரத்தேவர்..

வேலைக்காரி நாடகத்தில் —வேதாச்சல முதலியார்..

கண்ணாயிரத்தின் உலகம் நாடகத்தில்—சிங்கார வேலர்..

மேற்கண்ட கதாபாத்திரங்களே சமூகச் சிக்கலை உருவாக்குபவர்கள். ஊருக்குப் பெரியவராய் உயரத்தில் அமர்ந்துகொண்டு, ஊருக்கு இளைத்தவர்களின் உழைப்பையும் - உயிரையும் உறிஞ்சிக்கொழுக்கும் அட்டைகள் போன்றவர்கள். சமூக முன்னேற்றத்துக்குத்தடைக்கற்களாகஇருப்பவர்கள். இத் தடைக்கற்களை அண்ணா அவர்கள், தம் கலை-, இலக்கியப் போர்க்கருவி கொண்டு உடைத்து நொறுக்கி ஒன்றுமில்லாமல் செய்யாது, அவற்றை அடித்துத்திருத்தி, படிக்கற்களாக மாற்றி அமைக்கிறார். அப் படிக்கற்களில், சுரண்டப்பட்ட ஏழை-எளிய - பாமரப் பாட்டாளிகளை முன்னேற்றபுரிக்கு ஏறிச்செல்ல வழிவகுக்கிறார்.

சமூகத்தில் சுரண்டும் வகுப்பாருக்கும் - சுரண்டப்படும் வகுப்பாருக்கும் இடையிலிருப்போர்களில் ஒருசாரார் சுரண்டுவோருக்கு துணைநிற்பார்கள். மற்றொரு சாரார் 'எவன் ஆண்டால் நமக்கென்ன?' என்னும் மனநிலையிலிருப்பவர்கள். இதில் சுரண்டுவோர்க்குத் துணைநிற்கும் அடியாள் கூட்டம், முதலாளிகள் மூச்சுவிடும் முன்பே, முந்திக்கொண்டு தூம்மலைப் போடுபவர்களாவர். அத்தகைய குணங்கொண்ட பாத்திரங்களாக கீழ் வருபவர்கள் அமைகிறார்கள்.

இன்ப ஒளி நாடகத்தில் — திருமுடியார்...

பாவையின் பயணம் நாடகத்தில் —போதனாச்சாரியார்...

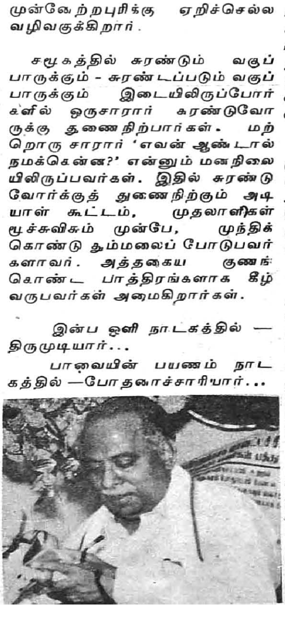

சந்திரமோகன் நாடகத்தில் —காகபட்டர்...

வேலைக்காரி நாடகத்தில் —சுந்தரகோஷ்...

சந்திரோதயம் நாடகத்தில் —வாஞ்சிநாத சாஸ்திரி...

மேற்கண்ட பாத்திரங்கள் மூலம், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், சமுதாயத்தில் வாழும் சூழ்ச்சிக்காரர்களையும், வஞ்சகக் குணங்கொண்டவர்களையும், கெடுதல் செய்து கெட்டிக்காரராக மாறுவோரையும், படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். இவர்கள் எடுப்பார் கைப்பிள்ளைகள் போன்றோர். வீண்வம்பு செய்து விழலுக்கிறைத்த நீராகும் வில்லன்களான புல்லரையெல்லாம், மக்கள் நலனை மையமாக வைத்துக் கொண்டு, அண்ணா அவர்கள் கலை - இலக்கியப் போர்வாள் கொண்டு எதிர்க்கிறார். இவர்களைச் சூழ்ச்சியின் வடிவங்கள் தன்னலத்தின் சின்னங்கள்- ஏழைகளை வஞ்சிக்கும் புல்லுருவிகள்- கொடுமைக்குத் துணை செய்யும் கொத்தடிமைகள் என்று சொல்லலாம்.

அண்ணாவின் ஓயாத அரசியல் பணி, பல இலக்கியப் படைப்புகளை முடிவடையச் செய்யாமல் விடுபட வைத்திருக்கிறது. தசாவதாரம், வீங்கிய உதடு, இன்ப ஒளி ஆகிய புதினங்களை முடிவுக்குக் கொண்டுவர இயலவில்லை என்று அறிகிறோம்.

அண்ணாவின் புதினங்களும் - குறும் புதினங்களும் இன்ப முடிவைக் கொண்டு முடிகின்றன. அவரது சிறுகதைகளில் பாதிக்கு மேற்பட்டவை இன்பவியல் முடிவைக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதையும் அறிகிறோம்.

எனவே அண்ணா அவர்கள் தாம் ஏற்றுக்கொண்ட கொள்கைகளை, மக்களிடம் பிரச்சாரம் செய்தார். அதற்குக் கலை-இலக்கியப் பாணியை ஒரு போர்க் கருவியாகச் செயல்படுத்தினார். அண்ணா அவர்கள் தம் கலை-இலக்கியப் படைப்புகளைக் கொள்கை பரப்பும் போர்முரசாகவே பயன்படுத்தியுள்ளார்.

சமூகப் புரட்சிக்கு, மக்களை சர்த்த அண்ணா, கலை இலக்கியப் போர்க்கருவியே தனக்குத் துணைப் படைபலமாகக் கொண்டிருந்தார் என்று அறிகிறோம்.

தலைவர் அண்ணா

சர். ஏ. ராமசாமி முதலியார்

எனது வாழ்நாளிலேயே மிகவும் மகிழ்ச்சி தரத்தக்க ஒரு நிகழ்ச்சியை இது போது நடத்தி வைக்கிறேன்.

மக்களுக்காக வாதாடுகின்ற மக்கள் தொண்டன் இம்மாநிலத்தையும் இதனை அடுத்துள்ள(தென்னக) மாநிலங்களிலும் பிறர் கண்டு மதிக்கும்படி அவற்றைத் தலை நிமிரச் செய்த ஒருவரது சிலையை இப்போது நான் திறந்து வைக்கிறேன்.

தமிழ்ப் பேச்சாற்றலில் அவர் எலலோரையும் மீறியவர்; ஆங்கிலத்திலும் அவருக்கிணையானவர் உலகில் இல்லை. நாநலம் வாய்ந்த பேச்சாளர் அவர். நாநலம் மட்டும் சிலரிடம் இருக்கக்கூடும். ஆனால் கருத்தாழத்தோடு கூடிய நாநலம் காண்ப தரிது. அண்ணாவின் சொற்பொழிவிலெல்லாம் கருத்துக்கள் குவிந்திருக்கும். இதுவே ஒருவரை மற்ற மனிதர்க்கெல்லாம் தலைவராக்குகின்றது.

இன்று அவர் எல்லா மக்களின் உற்சாகமிக்க நல்லாதரவினையும் பெருமதிப்பினையும் பெற்றுத் திகழ்கிறார். அண்ணா என்று அழைக்கப்படுகின்ற அவர் ஓர் சர்வாதிகாரியல்ல என்பதால் எல்லோரும் அவரை அண்ணா என்றழைக்கும்போது அவர்கள் உள்ளத்திலெல்லாம் இழையோடுவது பிரிக்க முடியாத சாகோதர பாசம்.

அண்ணாவின் பாதை கடுமையானதாக இருந்தது. சோதனைமிக்க நாட்களை அவர் கடந்து வந்தார். எல்லாவற்றையும் விட்டுத் தனிமையில் ஒதுங்கிவிட அவர் எண்ணியதுண்டு. ஆனாலும் தனது விடாமுயற்சி காரணமாக இன்றைய உயர்நிலையை அவர் அடைந்துள்ளார். ஆபிரகாம் லிங்கன் வாழ்க்கையைப் பற்றிச் சொல்லும்போது மரக்குடிலிலிருந்து வெள்ளை மாளிகைக்குச் சென்றார் என்பார்கள். அதுபோல அண்ணா வாழ்க்கையும் அமைந்துள்ளது.

மொழி குறித்து அண்ணாவும் அவரது அமைச்சரவையினரும் காட்டிவருகிற உறதிக்கு நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம். சர்வாதிகாரியாக அல்லாமல் அன்பு அண்ணனாக இருக்கும் முதலமைச்சருக்கு ஆதரவாக அவர் பக்கம் நின்று அவர் காட்டும் வழியில் தமிழ் மொழியின் புகழுக்கு-தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் புகழுக்கு-உழைத்திடுவோம்.

இயற்கையின் அருளால் அண்ணா தலைமையில் இயங்குகிற ஒரு நல்ல அரசாங்கத்தை இங்கே பெற்றிருக்கிறோம். இல்லாவிட்டால் நம்மால் அழிவைத் தவிர்க்க முடியாது. அவர் எது சொன்ன போதிலும் அது குறித்தெல்லாம் கவலைப்படாது மேல்நோக்கிச் செல்வோம். காலத்தின் தேவையை நிறைவு செய்ய வந்த தலைவர் அண்ணா.

நம் தலைவர்—ஆமாம் அண்ணா உங்களுக்கு மட்டுமில்லை எனக்கும் தலைவரே—அவருக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள அந்த உயர்நிலையை அடைந்திட வேண்டும். இந்தியா முழுவதற்கும் தலைமைப் பொறுப்பை அண்ணா ஏற்றிடும் அந் நாளைக் காண நான் ஆவலுள்ளவனாக இருக்கிறேன்.

[2ஆம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டையொட்டி (1.1.1968) சென்னை அண்ணாசாலையில் பேரறிஞர் அண்ணாவின் சிலையைத் திறந்துவைத்து ஆற்றிய உரையிலிருந்து.]

தமிழ்நாடு அரசின் புதிய அமைச்சர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்

மாண்புமிகு உணவமைச்சர் திரு. தா. வீராசாமி

திரு தாண்டவ மூர்த்தி வீராசாமி, தஞ்சை மாவட்டம் வெள்ளூர் கிராமத்தில் 1938-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 8-ம் தேதி பிறந்தார். ஒரத்த நாடு அரசு உயர்நிலைப் பள்ளியிலும், தஞ்சை இராஜா சரபோஜி அரசுக் கல்லூரியிலும், சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத் திலும் கல்வி பயின்றார். விவசாயக் குடும் பத்தைச் சார்ந்தவர். 1980-ஆம் ஆண்டு தஞ்சை மாவட்டம் ஒரத்தநாடு தொகுதியில் இருந்து தமிழ்நாடு சட்டமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 5.9.84 அன்று உணவுத்துறை அமைச்சராகப் பொறுப்பேற் றுள்ளார்.

மாண்புமிகு கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் திரு. கே.கே எஸ்.எஸ்.ஆர். ராமச்சந்திரன்

திரு. கோபாலபுரம் கந்தசாமி ரெட்டியார் சுப்பா ரெட்டியார், சுப்பா ரெட்டியார் ரெங்கநாத ரெட்டியார் ராமச்சந்திரன் அவர்கள், காமராசர் மாவட்டம் விருதுநரில் 1949-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 8-ஆம் தேதி பிறந்தார். விருதுநகர் எஸ். எஸ், சுப்பையா நாடார் உயர்நிலைப் பள்ளியில் பள்ளி இறுதி வகுப்புவரை படித்தார்.

அரசியல் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டுப் பலமுறை சிறைக்குச் சென்றார். கால்பந்து, ஹாக்கி போன்ற விளையாட்டுக்களில் ஆர்வம் உள்ளவர். 1977, 1980 ஆண்டுகளில் சாத்தூர்த் தொகுதியிலிருந்து சட்டமனற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சராக 5.9.84 அன்று பொறுப்பேற்றுள்ளார்.

முத்தமிழ் வித்தகர் அண்ணா

கவிஞர் புத்தனேரி சுப்பிரமணியம்

ஈடற்ற பேரறிஞர் அண்ணா முன்னாள்
''ஏ தாழ்ந்த தமிழகமே'' எனமு ழங்கிச்
சூடேற்றித் துடிப்பூட்டி ''நாடும் ஏடும்''
துள்ளிஎழ வழிவகுத்தார் ''நல்ல தீர்ப்பு''
மேடையிலே பலநூறு முழக்கத் தாலே
வீறுகொண்ட வெள்ளம்போல் தமிழர் கூட்டம்
நாடெங்கும் தமிழ்இயக்கம் பரவச் செய்தார்
நற்புகழால் இயற்றமிழின் பயனைப் பெய்தார்.

தனக்கென்றே தனிப்பாணி வகுத்த அண்ணா
தமிழுக்கே புதியநடை தந்தார் அன்றோ?
கனக்கின்ற அரசியலும் சீர்த்தி ருத்தக்
கருத்துக்கள் அத்தனையும் கரும்பைப் போலே
இனிக்கின்ற எழுத்தோவி யங்கள் ஆக்கி
எழுச்சிகண்ட மேதையவர் பொருளா தாரம்
மணக்கின்ற 'பணத்தோட்டம்' படைத்தார்; என்றும்
வாடாத கருத்துமலர்ச் சோலை யன்றோ?

கலைமேதை 'திராவிடநா டெ'ன்னும் ஏட்டில்
கைவண்ணம் தமிழ்வண்ணம் அனைத்தும் காட்டித்
தலையங்கம் ஒவ்வொன்றும் எழுத்து விந்தை
தழைக்கின்ற சிந்தனையின் ஊற்றாய்த் தந்தார்
அலைமோதும் சமுதாய உணர்வை ஊட்டி
அன்புகொஞ்சத் தம்பிக்கு மடலாய்த் தீட்டி
நிலையான பயன்கண்டார் இலக்கி யத்தின்
நேர்த்தியெலாம் எழுத்தாக வார்த்தார் அன்றோ?

இசைத்தேனில் நனைத்தெடுத்த சுவைகள் போலே
இனிக்கின்ற சொல்லடுக்கி எழுதிப் பேசி
இசைஇயக்கத் தமிழ்த்தலைவர் எனமுன் வந்தார்
இசைவாணர் தமிழ்பாட ஊக்கம் தந்தார்.
இசைமரபுப் பல்லவிபோல் ''எதையும் தாங்கும்
இதயம்'' போல் எத்தனையோ தொடர்க ளாலே
இசைகொண்ட அண்ணாவின் ஆற்றல் எல்லாம்
என்றென்றும் மறவாமல் போற்று வோமே!

சீர்திருத்த நாடகமாம் ''சந்திர மோகன்''
சிந்தனைக்கு விருந்தாகப் படைத்தார் அண்ணா;
பேர்மிகுந்த ''நீதிதே வன்ம யக்கம்''
பேரறிஞர் உரையாடல் பெருமை பேசும்;
ஆர்வமுடன் பாத்திரங்கள் ஏற்று மேடை
அரிதாரம் பூசிடவும் தயங்கி டாமல்
மார்புயர்த்தி மக்களது கவனம் ஈர்த்த
மாநடிகர் அண்ணாவின் மகிமை என்னே!

உவமையிலாப் புகழ்பெற்ற ''வேலைக் காரி''
''ஓர் இரவு'' உணர்ச்சிதுள்ளும்'' காதல் ஜோதி''
நவரசநா டகம்படைத்த அறிஞர் அண்ணா
நம்நாட்டின் பெர்னாட்ஷா என்றார் கல்கி
அவைதவிர ''நல்லதம்பி'', ''சொர்க்க வாசல்''
அத்தனையும் திரைப்படமாய் மக்கள் நெஞ்சைக்
கவர்கின்ற உரையாடல் கருத்தின் வேகம்
கதைப்பின்னல் உத்திகளும் கண்டார் அண்ணா.

இத்தகைய பலசிறப்புப் படைப்பி னாலே
இயல்இசைநா டகப்பெருமை ஏற்ற அண்ணா
முத்தமிழில் வித்தகராய்த் திரைப்ப டத்தும்
முத்திரையைப் பதித்தகலை முனைவ ராக
எத்திசையும் புகழ்மணக்கத் தமிழ கத்தின்
இணையில்லா முதல்வரென எழுச்சி பெற்றார்
உத்தமரின் சாதனைகள் அனைத்தும் வெல்லும்
உலகவர லாற்றினிலே நிலைபெற் றோங்கும்!

பேரறிஞர் அண்ணா நினைவு இல்லத் திறப்பு விழா

-சில நினைவுகள்-

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காஞ்சியில் வசித்து வந்த இல்லத்தை 16.9.1980 அன்று நினைவு இல்லமாக்கியது தமிழக அரசு.

மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் தலைமையில் மேதகு இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் திரு என். சஞ்சீவரெட்டி அவர்கள், நினைவு இல்லத்தைத் திறந்து வைத்தார். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் திருவுருவச் சிலையை மேதகு தமிழக ஆளுநர் திரு பிரபுதாஸ் பட்வாரி அவர்கள் திறந்து வைத்தார். அண்ணா அவர்களின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றை எடுத்துக்கூறும் வகையில் புகைப்படக் கண்காட்சி ஒன்றும் நினைவு இல்லத்தில் நிரந்தரமாக அமைக்கட்பட்டுளளது. (சுற்றுலாச் செல்லும் பயணிகள் - கண்டு வியப்புக் கொள்ளும் வகையில் பல்வேறு அரிய புகைப் படங்களின் தொகுப்பாக இது திகழ்கிறது.)

நினைவு இல்லத் திறப்பு விழாவுக்கு வருகை புரிந்த அனைவரையும் வரவேற்றுப் பேசிய மாண்புமிகு செய்தி அறநிலையத்துறை அமைச்சர் திரு இராம. வீரப்பன் அவர்கள்,

''பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பிறந்து, தவழ்ந்து, வளர்ந்து, வாழ்ந்த இந்த இல்லத்தை, நாட்டு மக்கள் வணங்கத்தக்க வகையிலே நாட்டுடைமை ஆக்கப் போவதாக, நமது தளநாயகராம் முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் கடந்த ஆண்டிலே அறிவித்தார்கள்'' என்று குறிப்பிட்டார்.

தலைமை வகித்த மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள்,

''அண்ணா அவர்களை நான் என் அண்ணனாக-ஆசானாக-தந்தையாக-தாயாக-ஏன் இன்று தெய்வமாகவே ஏற்றுக் கொள்கிறேன்! அவரைப் போன்ற கண்ணியம் நிறைந்த ஒரு தலைவரை நாம் கண்டதில்லை. உலகம் கண்டிருக்காது'' என்று குறிப்பிட்டார்.

நினைவு இல்லத்தைத் திறந்து வைத்த மேதகு குடியரசுத் தலைவர் திரு சஞ்சீவ ரெட்டி அவர்கள் குறிப்பிட்டதாவது:

''காஞ்சிபுரத்தில் இந்தச் சிறிய வீட்டில் வாழ்ந்த ஒரு சாதாரண மனிதர் இந்நாட்டின் முதலமைச்சராக உயர்கிறார் என்றால் ஜனநாயகம் தழைத்தோங்குவதையே அது காட்டும். நான் எந்தக் கட்சியையும் சார்ந்தவனில்லை என்றாலும்-நல்லவர்களைப் பற்றி -இந்த நாட்டுக்கு உழைத்த வல்லவர்களைப் பற்றி நான் பாராட்டத் தவறியதில்லை''.

பேரறிஞர் அண்ணாவின் திருஉருவச் சிலையைத் திறந்து வைத்த மேதகு ஆளுநர் திரு பிரபுதாஸ் பட்வாரி குறிப்பிட்டார்:

''வலிமையும் நாட்டு மக்களை அணி திரளச் செய்யும் பெரும் சக்தியும் கொண்டு தென்னிந்தியாவிலேயே குறிப்பிட்டுச் சொல்லத் தக்க தலைவராகத் திகழ்ந்தவர் பேரறிஞர் அண்ணா. உண்மை வழியில் நடப்பதிலும் அகிம்சை வாதியாகத் திகழ்

வதிலும் அவர் காந்திய வழி முறைகளைக் கடைப்பிடித்தார். தலை முதல் கால் வரை அவர் பொதுநல வாதியாகவும் பெருந் தன்மையாளராகவும் விளங்கினார்.''

அனைத்துக் கட்சியைச் சார்ந்த தலைவர்களும் இந்த விழாவில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றிய நிகழ்ச்சி, நினைவை விட்டு அகலாத அளவுக்குப் பெருமை படைத்ததாகும். முதுபெரும் எழுத்தாளர் நாரண துரைக்கண்ணன் அவர்களுக்கு இந்த விழாவில் சிறந்த எழுத்தாளருக்குரிய திரு.வி.க. விருது வழங்கப் பெற்ற நிகழ்ச்சியும் பசுமை மாறாததாகும்.

MEMBER OF PARLIAMENT
(RAJYA SABHA)

காஞ்சிபுரம்
22/6/63

அன்புள்ள வில்லாளனுக்கு,

பரிமளம் - இளங்கோவன் திருமணம் [illegible] நிச்சயம் செய்வதற்காக இந்த மாதம் 30ந் தேதி குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக நாங்கள் 29ந் தேதி காலை 8 மணிக்குப் புறப்பட்டு [illegible] 12 மணி அளவில் வந்து சேருவோம். [illegible] வீட்டில் ஏற்பாடுகளைச் செய்யும் பொறுப்பை [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] நீங்கள் [illegible] [illegible] [illegible].

அன்பன்
அண்ணாதுரை.

* புலவருக்கும் சத்தியவாணி முத்துக்கும் தெரிவிக்கிறேன்

* சாப்பாடு சைவம்

அண்ணன் பொழிந்த அன்பு மழை!

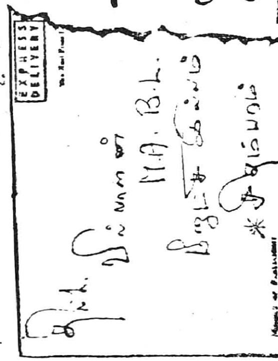

தில்லை வில்லாளனுக்கு அண்ணா எழுதிய மடல்

பத்திரிகையாளர்களைக் கவர்ந்த பேரறிஞர்

பேரறிஞர் அண்ணா தன்னை ஒரு பத்திரிகையாளர் என்று சொல்லிக் கொள்வதில் மிகுந்த பெருமை அடைந்து வந்தார். பல்வேறு பத்திரிகைகளுக்கு ஆசிரியராக இருந்த அவர், பத்திரிகையாளர்களிடம் மிகுந்த அன்பு கொண்டிருந்தார்.

சில பத்திரிகை நிருபர்களின் பார்வையில் அண்ணா எப்படிக் காட்சி தந்தார் என்ற செய்தி சில நிகழ்ச்சிகளின் வாயிலாகத் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளது.

'ஹிந்துஸ்தான் டைம்ஸ்' இதழின் நிருபர் திரு என். எஸ். ஜகந்நாதன் ஒரு முறை அண்ணாவைக் குறித்து எழுதியது வருமாறு:

''சென்னையில் ஒருமுறை அவரைச் சந்தித்தேன். காத்திருந்து காத்திருந்து கடைசியில் இரவு பதினொன்றரை மணிக்குத் தான் பார்த்தேன்.

''இப்படி ஓய்வில்லாமல் வேலை செய்தால் எப்படி? ஓர் ஒழுங்கு முறையுடன் வேலைகளைப் பார்க்கக் கூடாதா?'' என்று கேட்டேன்.

''அதெல்லாம் முடிகிற காரியமில்லை. பொது வாழ்வில் வந்துவிட்ட பிறகு, எப்படி முடியும்'' என்றார்.

மாணவர் கிளர்ச்சி, தொழிற்சாலைகள் வேலை நிறுத்தம் ஆகியவைகளைப் பற்றிக் கேட்டேன்.

''மாணவர்களில் சிலர் இப்போது உங்களைத் தாக்கிப் பேசுகிறார்களே...''

''இதெல்லாம் சகஜம். அரசியலில் அப்படித்தான். இன்றைக்கு இகழ்வார்கள்; நாளைக்கு "ஓகோ'' என்று புகழ்வார்கள்".

''ஸின்ஸியர்டி'' என்பதற்குத் தமிழ் வார்த்தை எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அவ்வார்த்தை யாருக்கு மிகக் கச்சிதமாகப் பொருந்தும் என்று தெரியும். அவர் அண்ணா.

'ஹிந்துஸ்தான் டைம்ஸ்' இதழின் மற்றொரு நிருபரான திரு கே. எஸ். ராமானுஜம் குறிப்பிடுகிறார்:

"ஜனவரி 25, 1968, இரவு 11 மணி இருக்கும். சென்னை வந்திருந்த பிரபல சினிமா பத்திரிகை 'பிலிம்பேர்' ஆசிரியர் திரு பி. கே. கரஞ்சியா அண்ணாவைச் சந்திக்க விரும்பினார்.

மறுநாள் காலை 8.30-க்கு அண்ணா இல்லத்திற்குப் போனோம். அப்போது குடியரசு தின விழாவில் கலந்து கொண்டு விட்டுக் களைப்புடன் இருந்தார்.

இருந்தும் எங்களுக்குத் தயங்காமல் பேட்டி கொடுத்தார். பத்திரிகையாளரிடம் அவருக்கு அவ்வளவு பரிவு.

பதட்டப்படாத குணம்; பண்பு மிகுந்த உபசரிப்பு; அவசரப்படாத சூழ்நிலை. ஒளிவு மறைவு இல்லாத பதில்கள்...பொது வாழ்வில்

பத்திரிகையாளர் கூட்டில் அண்ணா

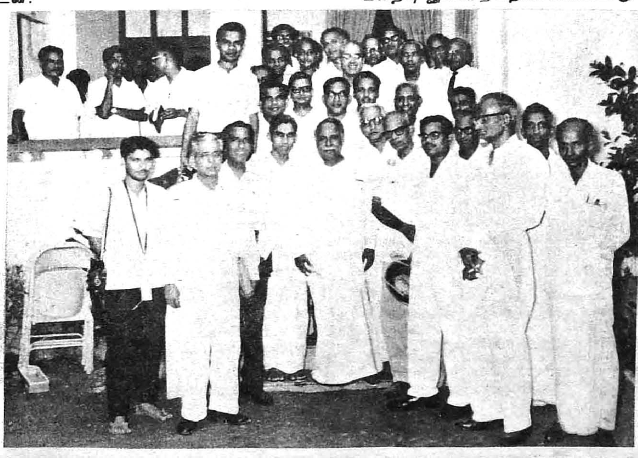

முழுமையாக ஈடுபட்டிருக்கும்—பெரும் பதவியிலிருக்கும் அரசியல் . தலைவரிடம் இவை அமைவது எளிதல்ல.

அண்ணா இரண்டு ஆண்டுகள் கூட முதல்வராகப் புணியாற்றவில்லை. முடிந்த வரை மக்களின் பிரச்சினைகளை உணர்ந்து, பணியாற்ற முற்பட்டாரென்றே நான் உறுதியாகக் கூறுவேன். அரசாங்கத்தில் பணியாற்றும் பல பெரிய அதிகாரிகளும் அண்ணாவைப் பற்றிய இந்த அபிப்பிராயமே கொண்டிருந்தனர். ''**நிறைகுடம் தளும்பாது**'' **என்கிற வாக்குப்படி நடந்த தலைவர் அண்ணா.**

'மெயில்' ஏட்டின் நிருபர் திரு பெர்னாண்டிக்ஸ் அண்ணாவைக் குறித்து எழுதியுள்ளது வருமாறு:

அண்ணாவுடன் பல சமயங்களில் தனித்து உரையாடியிருக்கிறேன்; பத்திரிகையாளர்களுடன் அவர் பேசும்போது இருந்திருக்கிறேன். அவரிடம் உள்ள சிறப்பான திறமை இதுதான்: எந்தக் கருத்தையும் பத்திரிகையாளர்களிடம் திணிக்கமாட்டார்; மாறாக . எண்ணங்களை அவர்கள் முன் எடுத்துக்கூறி விவாதிப்பார். இது பத்திரிகையாளர்களைக் கவர்ந்த ஒரு முறையாகும்.

இந்தி எதிர்ப்புப் பிரச்சனை பற்றியும் பிரிவினைக் கொள்கை பற்றியும் அவரைக் கேள்விகள் கேட்டுத் திணற அடிக்கும் வேலையில் இறங்கினர் வட இந்தியப் பத்திரிகையாளர்கள். ஆனால், அவரோ முதன்முதலாகப் புதுடில்லியில் நடத்திய அந்தப் பத்திரிகையாளர் கூட்டத்தில் இருந்த வடக்கத்திய நிருபர்களை வாய்பேசவிடாமல் செய்துவிட்டார். 'நான் பிரிவினைவாதி அல்ல; இந்தி எதிர்ப்புவாதியுமல்ல; எதற்குமே நான் எதிரியுமல்ல; ஒன்றுபட்ட பலம் வாய்ந்த இந்தியா என்பதுதான் எனது குறிக்கோள். எல்லா தேசிய மொழிகளும் வேண்டும். ஒன்று மற்றொன்றுக்குப் போட்டியாக இருக்கக்கூடாதென்பதுதான் எனது கருத்து. எல்லா தேசிய மொழிகளும் வளர விடப் படட்டும். அதில் மக்களாகப் பார்த்துத் தங்கள் விருப்பத்தைத் தெளிவு செய்து கொள்ளட்டும்'என்றார் அவர்.

கடைசியாக ஒன்று: வடக்கே உள்ளவர்கள் அண்ணா சொல்வதை விரும்பவில்லை என்பது உண்மையாக இருக்கலாம்; **ஆனால் உணரத் தலைப்பட்டுவிட்டார்கள் என்பது உண்மையே!**

கலைமகள் இதழில் ''டெல்லிக் கடிதம்'' எழுதுபவரும் இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் நிருபருமான திரு தெ. சீனிவாசன் எழுதியுள்ளார்:

அண்ணா தமிழில் மடை திறந்தது போலப் பேசும் ஆற்றல் உள்ளவர் என்பதும் இதனால் தான் அவருக்கு ''அடுக்குச் சொல் அண்ணா'' என்ற பெயரும் கிடைத்தது என்பதும் எனக்குத் தெரியும். ஆனால் அவர் ஆங்கிலத்தில் பேசும் அருமையை இங்கு வந்த பிறகு தான் தெரிந்து கொண்டோம். அவர் முதலில் ராஜ்ய சபையில் பேசிய போது ஊசி விழுந்தால்கூட சப்தம் கேட்கும் அளவுக்கு சபையில் நிலைமை, நிசப்தம். ஆனால் இந்தி ஆட்சி மொழியாவதைப் பற்றி அவர் பேசிய பேச்சுக்கு நிகராக அதைத் தான் சொல்லலாம். ''எங்களுக்கு எந்த மொழி மேலும் துவேஷம் கிடையாது. ஆனால் எங்கள் பிள்ளைகளுக்குத் தடையாக எதிர்ப்படும் ஒரு மொழி எப்படிப் பரவ முடியும்? நாங்கள் வேண்டுவதெல்லாம் இந்தி மொழியும் அபிவிருத்தி அடைந்து ஆங்கிலத்துக்குச் சமானமாக உயர வேண்டும் என்பதே'' என்றதை **இந்தி வெறியர்கள் கூட ஆரவாரிக்காமல் இருக்க முடியவில்லை.**

டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா ஆங்கில நாளிதழின் சிறப்பு நிருபர் திரு சி. வி. விஸ்வநாத்தின் கருத்து வருமாறு:

மாநிலங்கள் அவையில் தங்குதடை இல்லாமல் - அருவிபோல் இழைந்து - காரண காரிய விளக்கங்களுடன் - அறிவுத் திட்பத்துடன்-அமைதியைக்காட்டி - சாந்தம் தவழ அண்ணாதுரை அவர்கள் முதன்முதலாகப் பேசியபோது எப்படி எப்படியெல்லாமோ நினைத்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் எப்படிப் பட்ட ஆச்சரியத்தைப் பெற்றிருப்பார்கள் என்பதைக் கற்பனை செய்தும் பார்க்க முடியாது.

அப்போது பிரதமராக இருந்த காலஞ்சென்ற நேரு, அண்ணாதுரையின் அந்தப் பேச்சை அமைதியும் மதிப்பும் காட்டி அக்கறையுடன் கேட்டார்.

அந்த உரையின் மூலம் அண்ணாதுரை அவர்கள் மாநிலங்கள் அவையில் ஒரு முத்திரையைப் பதித்து விட்டார்கள். ''வழவழப்பு கிடையாது. ஆனால் கண்டிப்பு உண்டு. புரபரப்பு இருக்காது-ஆனால் பண்பு இருக்கும். ஆரவாரம் கிடையாது. ஆனால் அமைதி இருக்கும். குழப்பம் தெரியாது-ஆனால் தெளிவு இருக்கும்'' என்ற ஒரு நிலையைஅவரது பேச்சு ஏற்படுத்தியது முக்கிய சாதனையாகும்.

இனி அவரும் அவரது இயக்கமும் கவனிக்கப்பட வேண்டியவை - அலட்சியப் படுத்தவிட முடியாதவை என்பதை அவரது அந்த ஒரே உரை உலகத்தவர்களுக்கு உணர்த்தி விட்டது.

தொகுப்பு : த. பி.

ஆதாரம் : திருவிளக்கு, தினமணிகதிர் ஆனந்தவிகடன்

38ஆம் பக்கப் புதிருக்கு விடை

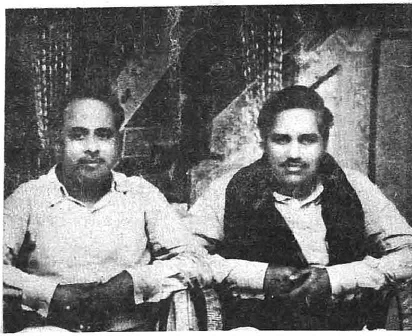

பெண்களைப் பேசவைத்த பெருந்தகை

—திருமதி சௌந்தரா கைலாசம்

"மாதவம் செய்தே மண்ணுலகில்
மங்கைய ராகப் பிறந்தாலும்
சோதனை வாழ்வில் தொடர்ந்துவரத்
துன்பம் அடைபவர் எத்தனையோ?

ஆடவர் கையைப் பற்றியதும்
அடிமைக ளாகப் பலர்மாறி
பாடொரு கோடி படுவதுதான்
பார்தனில் நிலவும் பொதுவிதியோ?

விடிந்தும் விடியா நிலையினிலே
வீட்டில் நான்கு சுவர்களுக்குள்
ஒடுந்த மனத்தைச் சுமந்தபடி
உயிரைச் சுமப்பது தலைவிதியோ?

இருட்டுத் திரைக்குள் எப்பொழுதும்
ஏங்கிக் கிடந்து மடிவதுதான்
வருத்தும் வாழ்க்கை நியதியென
மாதர்க் கமைந்த தனிவிதியோ?

பட்டது போதும்! இனிமேலும்
பாவையர் துன்பப் படவேண்டாம்
விட்டது கவலை! எல்லோரும்
விழிப்புற் றெழுந்து வாருங்கள்!

மங்கையர் குலமே! வையத்தில்
மாண்பொடு திகழ்ந்து முன்னேறி
பொங்கிய மகிழ்வில் பூரித்துப்
புகழின் ஒளியைச் சேருங்கள்!

சிந்தனை என்ற கூர்வாளைச்
சீரிய வகையிற் கைக்கொண்டு
முந்தி நடந்து வாழ்நாளில்
மோகன கீதம் பாடுங்கள்"

பெண்மையை உலகில் இவ்வண்ணம்
பேசிட வைத்த பெருந்தகையாய்
உண்மையில் வாழ்ந்த நம்அண்ணா
உலகத் துக்கே வழிகாட்டி!

எத்தனை கதைகள் கட்டுரைகள்
இனிக்கும் உரைகள் இவைகளினால்
நித்தமும் ஒளியை உலகினிலே
நிறைத்த அண்ணா புகழ்வாழ்க!

காலக் கணக்கில் கரையாமல்
காசினி யோரின் நெஞ்சத்தில்
வேலன் அருளால் நம்அண்ணா
வெற்றி நிறைத்து வாழியவே!

தென்னாட்டுக் காந்தி

மாண்புமிகு
செய்தி-அறநிலையத்துறை
அமைச்சர்

திரு இராம. வீரப்பன்

'துன்பம் பிறர்க்கு, நல் இன்பம் தமக்கெனும் துட்ட மனோ பாவம் அன்பினை மாய்க்கும்; அறங்குலைக்கும்; நல் ஆக்கம் தனைக் கெடுக்கும்' என்று பாடினார் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனார்.

தனி மனிதனுக்கு மட்டுமல்ல; இலட்சோப லட்சம் தொண்டர்களாலே — ஏற்கப்படும் தலைவனுக்கும் இது பொருந்தும். பிறருடைய துன்பங்களைத் தன் துன்பங்களாக எண்ணி ஏற்றுக் கொண்டவர்கள்தான் அண்ணல் மறைந்த மாமேதை பேரறிஞர் அண்ணா. அவர் போட்டுத்தந்த அஸ்திவாரம்தான் அண்ணாயிசம். அண்ணாயிசத்திற்கு இலக்கியம் கண்டவர்தான் தமிழகத்தின் தனி நாயகர் மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர்.

ஊரார் தோளில் ஏறித் திருவிழா பார்ப்பது என்டார்களே அந்த வகையில் செயல்படுபவர்களையும் இன்று நாம் பார்க்கிறோம்.

அறப்போராட்டம் என்ற பெயரில் அவர்கள் கடை விரிக்கும் ஏராஜகங்கள் நாட்டு மக்கள் அறியாதவைகள் அல்ல. தன்னுடைய தலைமைக்கு வலிமை தேடிக்கொள்ள, தொண்டர்களைப் பலியிடும் குணத்தின் ரேகையைக்கூடப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களிடத்திலே நாம் காண முடியாது.

1950ல் நடைபெற்ற, எடுத்துக் காட்டாக, என் தொடர்புடைய சம்பவமொன்றை இங்கே கோடிட்டுக் காட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

காலத்தின் கட்டாயத்தினாலே, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் தி.மு.கழகம் உருவாக்கப்பட்ட நேரம் அது. 'அறிவகம்',

...காந்தியடிகள், பேரறிஞர் அண்ணா ஆகியோர்.

'அன்பகம்' எல்லாம் அப்போது உருவாகாத காலம். சென்னை தங்கசாலைத் தெருவில் இருந்த 202ஆம் எண்ணுள்ள வாடகை இல்லம்தான் கழக அலுவலகமாகப் பயன்பட்டு வந்தது.

உத்தமர் காந்தியடிகளார் நடத்திய போராட்டங்களெல்லாம் அன்பு வழியிலே, அற வழியிலே நடத்தப்பட்ட சாத்வீகப் போராட்டங்களாகும். நாடு விடுதலை பெறவும், நாட்டு மக்கள் நலம் பெறவும் தொடங்கிய போராட்டத்திலெல்லாம் அவர் தன்னைத் தானே வருத்திக் கொண்டாரே தவிர, தானே பெருந்துன்ப துயரங்களை வலுவில் ஏற்றுக் கொண்டாரே தவிர தனக்காக மற்றவர்களை தொண்டர்களை பலிகொடுப்பதை அவர் ஏற்றுக் கொண்டாரில்லை. பிறர் மூட்டும் தீயில் குளிர்காய அந்தப் பெருந்தகையின் மனம் ஒரு போதும் சம்மதித்ததில்லை.

அந்த அண்ணலின் அடியொற்றி இயக்கம் நடத்திய ஏந்தல்தான்

அங்கே நடைபெற்ற செயற்குழு முடிவின்படி சென்னைக்கு வரும் இலாகா இல்லாத மத்திய அமைச்சர் மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கட்குக் கறுப்புக்கொடி காட்டுவதெனச் சென்னை மாவட்டக் கழகம் முடிவெடுத்தது.

24-10-50 அன்று காலை 9 மணியளவில் கோட்டை ரயில் நிலையத்திற்கு அருகே உள்ள ஒய்.எம்.சி.ஏ. மாணவர் நகரம் திறப்புவிழாவில் கலந்து கொள்ள வருகிறார் ராஜாஜி. அவர் வரும் போது கறுப்புக்கொடி காட்டத் திரண்டு நின்ற பல்லாயிரக் கணக்கான தொண்டர்களில் நானும் ஒருவன். நிமிடத்திற்கு நிமிடம் அங்கே எழுச்சி வேகம் களைகட்டலாயிற்று.

ராஜாஜி வருவதற்கு இன்னும் அரைமணி நேரம் இருக்கலாம்.

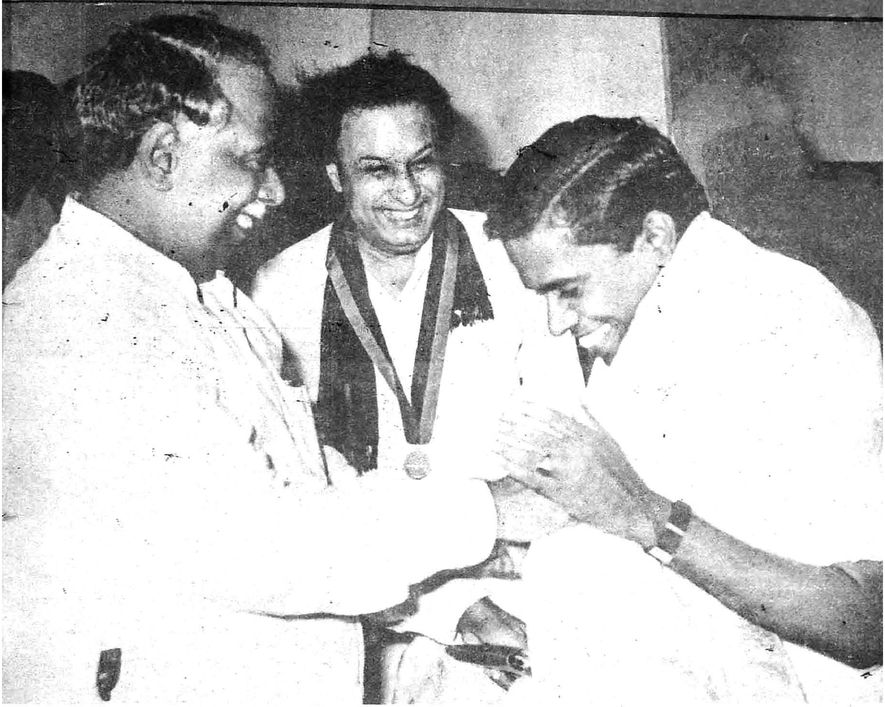

அந்தச் சமயத்தில், காவல் துறையினர் தொண்டர்களைக் கலைந்துபோகச் சொன்னார்கள். தமது சொல் எடுபடாது போகவே கூட்டத்தைக் கலைக்கக் கண்மூடித்தனமாகத் தாக்கத் தொடங்கினார்கள்.

திரண்டிருந்த மக்கள் கூட்டம் நாலாபுறமும் சிதறிட, கறுப்புக் கொடியேந்தி நின்ற எங்கள் அணியின் முன்வரிசையில் இருந்த பன்மொழிப் புலவர் கா. அப்பாதுரையார் அவர்கள். காவல் துறை அதிகாரியின் வெறித்தனமான தாக்குதலுக்கு ஆளாகி, நகரக்கூட முடியாத நிலையில் கீழே சாய்ந்தார்.

இவ்வளவுக்கும் பிறகு - குறிப்பிட்ட அந்த விழாவிற்குப் போய் விட்டு ராஜாஜி திரும்பும்போது, பேரறிஞர் அண்ணாவின் அன்புக் கட்டளையை ஏற்றுச் சென்ற நாங்கள் ராஜாஜிக்குக் கறுப்புக் கொடி காட்டினோம். நூற்றுக் கணக்கானோர் கைது செய்யப் பட்டார்கள்.

இரத்தக்காயம் ஏற்றிருந்த பன்மொழிப்புலவர் அப்பாதுரையாரைத் தூக்கிவந்து, தங்க சாலை வீதியிலே இருந்த 202ம் இல்லத்தில் கழக அலுவலகத்தில் அண்ணா அவர்கள் முன் கிடத்தினார்கள்.

பன்மொழிப் புலவரின் நிலைமையைக் கண்ணுற்ற அண்ணா அவர்கள் கலங்கிப்போனார்; கண்கள் ஊற்றுப் பெருக்காயின. 'நீங்கள் ஏன் இங்கே போனீர்கள்? உங்களைப் போன்றவர்களை அடிபடவைத்து வளரும் நிலைமையிலா கழகத்தை நடத்துகிறேன்'?' எனக் கண்ணீர் வடித்த காட்சி இன்னும் என் கண்முன் நிழலாடுகிறது.

உடனேயே அவருக்குச் சிகிச்சை அளிப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன.

அந்த உத்தமத் தலைவனின் அன்புள்ளத்தை, மனிதாபிமானத்தை, அற நெஞ்சத்தை இப்

போது நினைத்தாலும் மேனி சிலிர்க்கிறது எனக்கு.

அண்ணல் காந்தியடிகள் மட்டுமல்ல; அண்ணா அவர்களும் அரசியலானாலும் வேறெந்தப் பிரச்சினையானாலும், அதுபற்றி மனிதாபிமானத்துடனேயே சிந்தித்தார். அறவழியிலேயே செயல்பட்டார். யாரைப் பலி கொடுத்தும் எந்தவித லாபத்தையும் பெறும் நினைவு அண்ணா அவர்களுக்கு இருந்ததே இல்லை. டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அண்ணாயிசத்தின் அடிப்படை அந்தத் தத்துவத்தை உள்ளடக்கியது தான்.

கறுப்புக்கொடி காட்டுவதென அன்று கழகம் எடுத்த முடிவைச் செயல்படுத்தச் சென்ற எங்கள் மீது காவல்துறை கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டது. அந்த நேரத்திலே கூட நாங்கள் கலவரம் செய்யவில்லை. அதுதான் அண்ணா எங்களுக்குக் கற்றுத்தந்த அறவழிப்பாடம்.

கறுப்புக்கொடி காட்டுவதானாலும் வேலை நிறுத்தமானாலும் அறவழிப் போராட்டம் என்ற பெயரில் கலவரம் செய்வதை, பேருந்துகளைச் சேதப்படுத்துவதை, பேருந்துகளிலே பயணம் போவோரின் உயிருக்கு உலை வைப்பதை, கண்ட இடத்திலும் கல்வீச்சில் இறங்குவதை, இப்படி எதைச் செய்தாவது வெற்றிபெற வேண்டுமென்பதை அண்ணா அவர்கள் விரும்பியதில்லை. யார் தலை உருண்டாலும் சரி; நம் தலையில் கிரீடம் ஏறினால் போதும் என்று ஒருபோதும் நினைத்ததில்லை. வன்முறைக்கு ஆதரவளிப்பதே நன்முறை என்று செயல்பட்டதுமில்லை.

இத்தகைய அரசியல் பண்புகளே அண்ணா அவர்களைத் தென்னாட்டுக் காந்தி என உலகு புகழ உயர்த்தியது.

அத்தகைய பண்புக்கோர் உதாரணம்தான் பன்மொழிப் புலவர் தொடர்பான அந்த நிகழ்ச்சி.

அதற்கெல்லாம் மாறுபட்ட வகையிலே நடப்பதுதான் அரசியல் என வகுத்துக் கொண்டு, இன்றைக்குச் சிலர் செயல்படுவதைப் பார்க்கிறோம். மக்கள் மன்றம் அவர்களை அடையாளம் கண்டு கொள்ளாமல் இல்லை.

போராட்டத் திட்டமானாலும் கூட, மற்றவர்கள் நலம்பெறத் தன்னை வருத்திக்கொண்ட காந்தியடிகளாரின் வழியிலே-பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் வழியிலே அறவழியில் செயல்படுவதுதான் அண்ணாயிசம். அந்த அரிய அன்புத் தத்துவத்தை நமக்களித்த பெருமை டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடையதல்லவா!

பேரறிஞர் அமரர் அண்ணா அவர்களுக்குப் பவள விழாக் காணும் இந்நாளில், இன்னும் எத்தனை யெத்தனையோ நிகழ்வங்கள் என் நெஞ்சில் நிழலாடுகின்றன. 'ஒரு பானை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம்' என்ற வகையிலே இந்த ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா புகழ் வாழ்க... அவர் வழி ஆட்சி நடத்தும் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் புகழ் ஓங்குக! என்று கூறி வணங்குகிறேன்.

திரு.வி.க. விருது — 1984

1979 முதல் ஒவ்வொரு ஆண்டும் அண்ணா பிறந்த நாளன்று சிறந்த எழுத்தாளருக்கு திரு. வி. க. விருது வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த ஆண்டுக்குரிய (1984) விருது, புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர் திரு கோவி. மணிசேகரன் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

தமிழரசு

1-10-84 இதழில்

பேரறிஞர் அண்ணாவின் துணைவியார்

திருமதி இராணி அண்ணாதுரை

அளித்த பேட்டிக் கட்டுரை

இடம் பெறுகிறது.

ஆசிரியரும் வெளியிடுபவரும் : தமிழ்நாடு அரசு செய்தி மக்கள் தொடர்பு இயக்குநர், சென்னை.
அரசினர் தோட்டம் தமிழரசு அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது.
முகவரி : தமிழரசு அலுவலகம், அரசினர் தோட்டம், சென்னை-600 002.

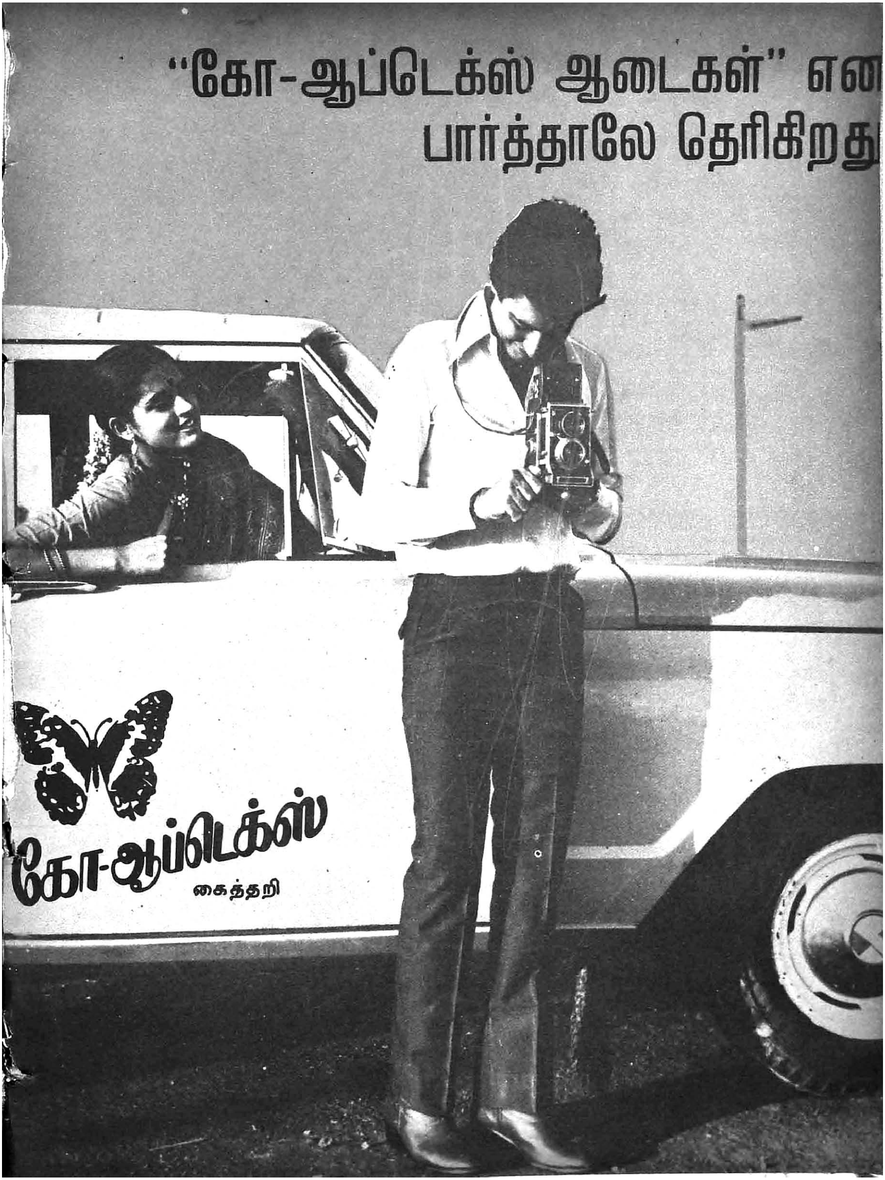
“கோ-ஆப்டெக்ஸ் ஆடைகள்” என
பார்த்தாலே தெரிகிறது
கோ-ஆப்டெக்ஸ்
கைத்தறி

Licence No. TN/MS(C)/PP-23 பதிவு எண். M. 8676